01|11

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR

satisfakce

satisfakce

lifestyle magazín

Zážitky

Karneval v Benátkách: Rej masek u Canal Grande

Cesty

Chile: Země vína, lam i velkých vzdáleností

Pozvánka

Terakotová armáda: Čínští bojovníci přitáhli...

Expert

Prezident Soudcovské unie ČR Tomáš Lichovník říká:

Zákony se musejí psát pro špatné časy

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR

01|11

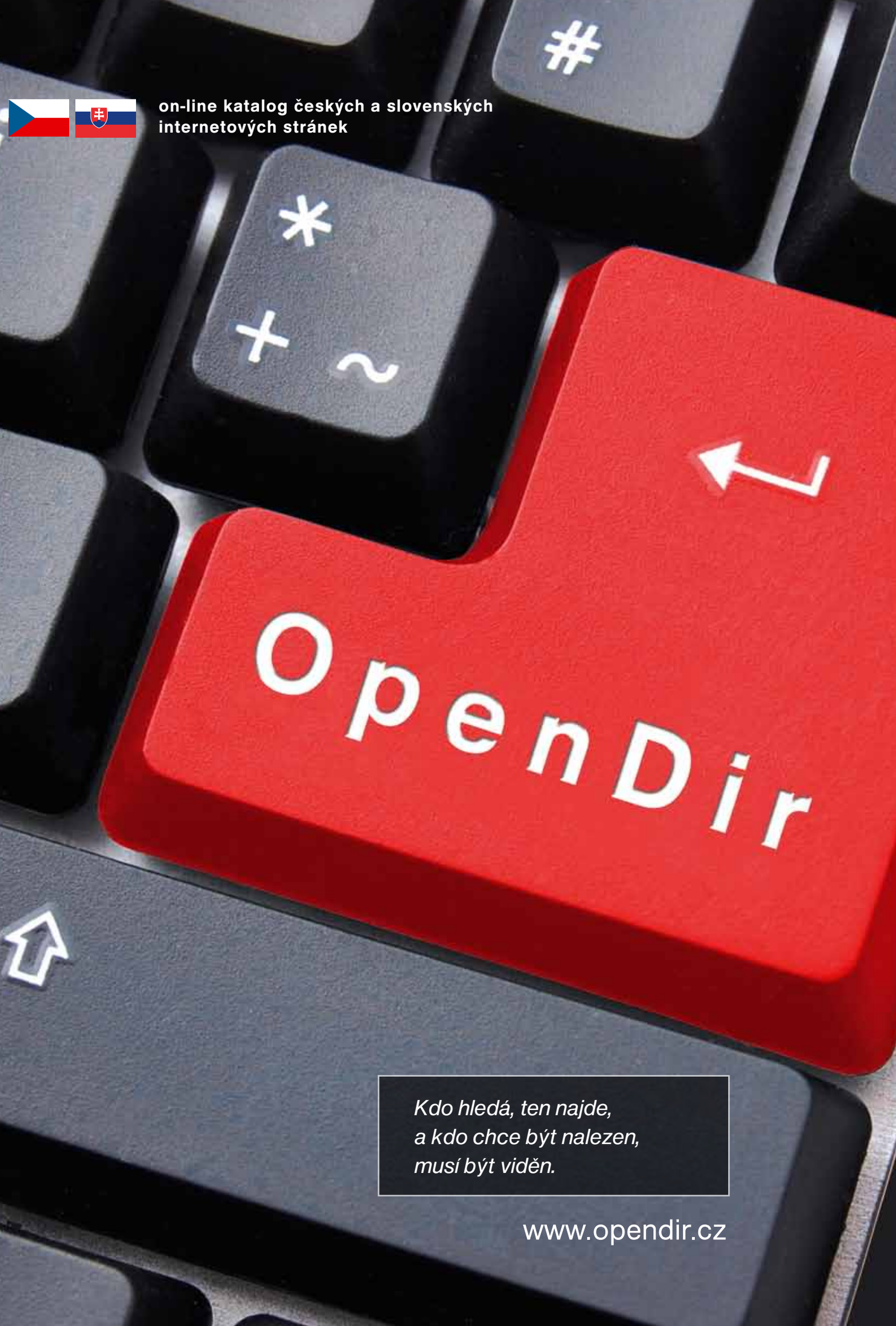

on-line katalog českých a slovenských internetových stránek

Kdo hledá, ten najde,
a kdo chce být nalezen,
musí být viděn.

www.opendir.cz

Obsah

Editorial 03
Recenze 05
Lidé z Unie 06
Vedoucí právního oddělení Unie Jan Andrášek:
Právnická práce vyžaduje pečlivost
Expert 08
Prezident Soudcovské unie ČR Tomáš Lichovník říká:
Zákony se musejí psát pro špatné časy
Neziskovka 12
Alarmující Amnesty International
Profil 16
Trido:
Profesionální vrata na míru
Umění 18
Markéta Richterová:
Šperk může být architekturou, sochou i vtipem
Móda 22
Hana Zárubová:
Nechte se no.překvapit
České greeny 26
Ostravice:
Velkorysé hřiště obklopené Beskydami
Publicistika 30
Tomáš Kubelka:
Nezapomenuté tradice
Klient 34
Petr Fajstavr:
Řešení pohledávek je někdy jako boj s větrnými mlýny
Styl 38
Věnujte doutníkům tu nejlepší péči. Bohatě se vám odmění…
Cesty 40
Chile: Země vína, lam i velkých vzdáleností
Pozvánka 44
Terakotová armáda:
Čínští bojovníci přitáhli…
Akt 50
Vlastimil Raška
Zážitky 52
Karneval v Benátkách:
Rej masek u Canal Grande
Investice 56
SATURITAS:
Když sůl není nad zlato…
Cesty za golfem 58
Jižní Afrika:
Země vína, golfu i safari
Aktivity 62
Výlety do hlubin – za přírodou, vraky i dobrodružstvím…
Osobnost 66
Karel Abraham:
Když uspěju, poplácám motorku jako žokej koně
Vinotéka 70
Champy – klenot v srdci Burgundska
Gourmet 71
Bílkova 13:
Rafinovaná harmonie restaurace, cognac clubu, baru i cigar shopu
Auto-moto 72
Sportovní sněžné skútry Yamaha:
Adrenalinová jízda bez limitů
Kultura 76
Kaleidoskop 78
Partneři 80
Právní téma 82
Společné závazky

Editorial

Miroslav Mašek

Vážení čtenáři,

další kalendářní rok se přehoupl přes Silvestra a přenechal své místo novému. Stejně tak svůj život zahajuje již pátý ročník magazínu Satisfakce. Těší nás, že se vám časopis dlouhodobě líbí, což dokazují mj. dopisy, které nám posíláte. Sdělení jako „vždycky si v Satisfakci najdu téma, které mě zaujme“, „těším se na každé další číslo“ nebo „časopisů nám do firmy přichází spousta, ale Satisfakce se v nich nikdy neztratí“ jsou pro nás příjemná hned z několika důvodů. Jednak máme radost, že vám magazín zpříjemňuje volné chvíle, jednak díky těmto vašim výrokům víme, že jsme se vydali správnou cestou.

A v neposlední řadě máme další motivaci hledat pro vás stále nová zajímavá témata, osobnosti a autory.

A která témata, osobnosti a autory jsme pro vás našli tentokrát? Můžete si s námi zajet zahrát golf do Jihoafrické republiky nebo procestovat jihoamerické Chile, můžete přijmout pozvání na proslulý benátský karneval či na unikátní výstavu bojovníků terakotové armády. V rozhovorech se vám představí mj. prezident Soudcovské unie ČR Tomáš Lichovník, motocyklový závodník Karel Abraham nebo šperkařka Markéta Richterová. Tradice, které přežily i nepříznivá léta komunismu, vám pak přiblíží soubor fotografií reportéra Tomáše Kubelky.

Nebudeme vás už ale dlouhými slovy zdržovat od čtení. Udělejte si pohodlí, zapomeňte alespoň na chvíli na všední starosti a ponořte se do těch článků, které právě vás zajímají. Přejeme příjemné čtení.

foto archiv

tiráž

Satisfakce. Lifestyle magazín Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR.
Vydavatel: Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s., Mlýnská 13, 602 00 Brno, e-mail: unie@urmr.cz, www.urmr.cz, IČ: 271 66 147
Šéfredaktor: Mgr. Miroslav Mašek, miroslav.masek@urmr.cz
Redakce: Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s., Cejl 91, 602 00 Brno, tel.: +420 545 242 592
Spolupracovníci: Karel Hájek, Lenka Pospíšilová, Jiří Salik Sláma, Vojtěch Gabriel
Grafické zpracování a DTP: Kobra Design, s. r. o., Jana Uhra 12, 602 00 Brno, tel.: +420 541 214 448, e-mail: info@kobra.cz
Tisk: Stuare, s. r. o., Jihlavská 2f, 664 41 Troubsko, Brno-venkov, tel.: +420 547 422 780, e-mail: info@stuare.cz
Inzerce: Petr Matějček, tel.: +420 545 242 592, e-mail: petr.matejcek@urmr.cz
Periodicita: čtvrtletník
Místo vydávání: Brno
Evidenční číslo: MK ČR E 17353
Zdarma, neprodejné.

CESR

czech economic subjects rating

Hlídání insolvenčního rejstříku • Kompletní adresář subjektů • Rating českých ekonomických subjektů • Sledování dlužníků

www.CESR.cz

Recenze

Kratochvíl, J., Šustr, A.: Průvodce novým daňovým řádem s příklady, vzory a judikáty. Praha: Linde Praha, 2010, 376 stran, 595 Kč.

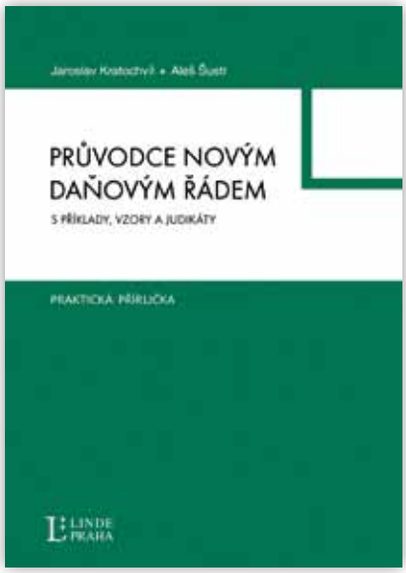

Příručku zpracovali odborníci úseku metodiky a správy daní Ministerstva financí. Seznamuje čtenáře s aplikací nového daňového řádu (zákona č. 280/2009 Sb.), který od 1. ledna 2011 nahrazuje dlouhou dobu používaný zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Publikace je praktickou „kuchařkou" pro všechny účastníky daňového řízení a provází je krok za krokem jednotlivými ustanoveními nového zákona. U každého z nich naleznete srozumitelné vysvětlení, jak má daňový subjekt postupovat v konkrétním případě při podávání žádosti na finanční úřad, jakým způsobem může reagovat na dopis, rozhodnutí nebo usnesení úřadu, případně co může daňový subjekt učinit a co lze od finančního úřadu v daném případě očekávat. Vysvětlení postupů podle ustanovení daňového řádu je doplněno modelovanými příklady z praxe, to vše doplňují odkazy na judikaturu a upozornění na sankce při neplnění povinností vyplývajících z nového zákona.
Publikace je určena všem daňovým subjektům (občanům, soukromým firmám, živnostníkům, neziskovým organizacím, občanským sdružením, obcím a jejich příspěvkovým a rozpočtovým organizacím) a jejich zaměstnancům, daňovým poradcům a poradenským firmám v oboru daní a poplatků, stejně jako finančním úřadům – správcům daní.

LINDE PRAHA

Připraveno ve spolupráci s nakladatelstvím LINDE PRAHA, a. s.

Řekli o nás...

...v souvislosti s rozhodčím řízením

Ivo Baláš, BALUS Stavebniny, a. s.
„Díky kvalitě administrativy Unie dospěly všechny spory k rychlému vydání rozhodčího nálezu. Dlužníci tak nestihli své peníze učinit nedostupnými – jak se často stává při zdlouhavém řešení sporu u soudu – a naše společnost mohla prostřednictvím exekucí od těchto neplatičů získat velkou část toho, co jí dlužili."

Ing. Pavel Blažek, BAPA s. r. o.
„Naše rozhodčí žaloba byla Unií neprodleně přijata a postoupena k řešení rozhodci. Rozhodčí nález dal za pravdu skutečnému stavu věcí a uložil dlužníkovi svůj dluh vůči nám splatit. Rozhodnutí sporu jsme navíc měli v rukou za pouhých několik týdnů – bez jakýchkoliv obstrukcí, zdržení a průtahů častých u řízení soudního, a přitom legálně a spravedlivě."

Ing. Patrik Beňo, KEIMFARBEN s. r. o.
„Díky rychlosti administrativy Unie i efektivitě samotného rozhodčího řízení jsme u obou našich sporů měli velmi brzo v rukou vykonatelné rozhodnutí, které bylo zároveň podkladem pro exekuci a tím i klíčem k našim penězům."

...v souvislosti s našimi vzdělávacími akcemi

Ing. Hana Kvasničková, SHP BOHEMIA s. r. o.
„Workshop o rozhodčím řízení z mého pohledu splnil očekávání. Získala jsem podstatné informace pro další rozhodování. Co se týká organizace, prostředí a materiálů, nemám nejmenší výhrady."

Adriena Sněhotová, ACTIVA spol. s r. o.
„Workshop o rozhodčím řízení byl připraven v příjemném prostředí. Z programu mě zaujaly především příklady z praxe rozhodce pana Adama Bezděka. Oceňuji také výborný servis a příjemné lidi."

Ing. Vojtěch Čanda, NEO 59 a. s.
„Seminář se mi velmi líbil. Díky informacím, které jsem se dozvěděl a prodiskutoval, jsem změnil názor na rozhodčí doložku. Prostředí, ve kterém jsem měl možnost pobývat, bylo příjemné, lektoři zodpověděli veškeré mé dotazy. Vše bylo v pořádku, děkuji."

Ing. Michal Ševela, Pipelife Czech s. r. o.
„Firemní školení přesně splnilo naše očekávání. Doporučuji ho všem firmám, které začínají používat rozhodčí řízení a jejichž obchodní zástupci k této tematice potřebují kvalitní informace."

text Miroslav Mašek

text Miroslav Mašek, foto Barbora Zbořilová

Vedoucí právního oddělení Unie Jan Andrášek:

Právnická práce vyžaduje pečlivost

Má zkušenosti s prací v zahraničí, vedením lidí i projektovým managementem. Jeho krédem je přesnost a bezchybnost. Jan Andrášek má zkrátka pro vedení právního oddělení ty nejlepší předpoklady.

Už na základní škole měl blíže k humanitním oborům než k matematice nebo fyzice, na gymnáziu se ve své profilaci ještě více utvrdil. Když v posledním ročníku přemýšlel o nejvhodnějším oboru pro další studium, přednost dostala práva – a přihlášky putovaly do Prahy, Brna i Olomouce. „Poté, co mě přijali na Právnickou fakultu Masarykovy univerzity, nebylo co řešit – jsem z Brna a tuhle možnost jsem preferoval," vzpomíná Andrášek.

Mezi předměty si od začátku našel oblíbená témata. Zaujalo ho trestní právo, v kurzech docentky Naděždy Rozehnalové se také poprvé seznámil se základy rozhodčího řízení. Objevily se však i všeobecně obávané strašáky: „České a československé právní dějiny naháněly strach snad všem, hodně se vyhazovalo. Naštěstí jsem zkoušku zvládl napoprvé. Nezadařilo se mi až u zkoušky z práva životního prostředí, protože jsem se učil podle starého „úzetka". Koupil jsem si ho na začátku semestru, ale brzo poté vyšlo nové. A protože jsem zrovna v tomto předmětu nechodil na přednášky, nezaregistroval jsem to. Následky nebyly příjemné – opravný termín se kryl s datem mého odjezdu do Rakouska, kde jsem měl vyučovat na lyžařské škole. Bohužel jsem tak o tuto příležitost přišel. A navíc, když jsem po učení na druhý termín odjížděl ze studovny domů, nabourал jsem auto."

„V Rakousku jsem studoval práva i vyučoval na lyžařské škole."

Do Rakouska se nakonec přece jen dostal a vedle studia práv v Innsbrucku působil i jako lyžařský instruktor. „Na lyže mě rodiče poprvé postavili už ve třech letech, deset let jsem závodně jezdil na běžkách. V Rakousku jsem pak vyučoval ve Skischule Seefeld a v lyžařské škole na Stubaiském ledovci. A nakonec se na mě v téhle zemi štěstí usmálo i jinak – potkal jsem zde svoji budoucí manželku. Studoval jsem tam tehdy v rámci programu Erasmus. Když mi stáž končila, nabídli mi z fakulty její prodloužení v programu Leonardo. Abych získal stipendium, bylo však třeba najít si v Rakousku práci související s mým studiem. Začal jsem obcházet advokátní kanceláře a nakonec mě v jedné přijali. Absolvoval jsem tam pak tříměsíční stáž," usmívá se Jan Andrášek.

Po státnicích se rozhodl navštívit rodnou zemi své manželky: Argentinu. Strávil v Jižní Americe několik měsíců – nejprve opět jako lyžařský instruktor, později pracoval v Buenos Aires. „Ještě v zahraničí jsem začal přes internet hledat budoucí zaměstnání v ČR a rozesílat svůj životopis potenciálním zaměstnavatelům. Podařilo se mi najít práci docela rychle a stal jsem se koncipientem v advokátní kanceláři zaměřené na obchodní právo. Uplatnil jsem zde své zkušenosti ze zahraničí – většina klientů byly nadnárodní společnosti, jimž jsme poskytovali právní služby i v angličtině a němčině," říká Andrášek. Už tehdy se také v praxi setkal s arbitráží: „Zastupoval jsem našeho klienta ve sporu vedeném v rozhodčím řízení, psal jsem všechna vyjádření apod. Poprvé jsem si uvědomil výhody arbitráže: jednak rychlost, jednak možnost rozhodovat podle zásad spravedlnosti – rozhodce totiž rozhodl spíše zdravým selským rozumem než striktně podle práva."

„Měl jsem na starost kompletní projekty fotovoltaických elektráren."

Po třech letech se na Andráška obrátil bývalý kolega s nabídkou pracovat pro investory, kteří chtěli začít stavět fotovoltaické elektrárny. „Hledali někoho, kdo by zrealizoval jejich investiční záměry. Na jejich popud jsem založil společnost, v níž jsem působil jako výkonná osoba zodpovědná za projekty. Měl jsem na starost vlastně všechno – od vytipování vhodných pozemků až po kolaudaci. Získal jsem tak zkušenosti s projektovým managementem. Bavila mě práce s lidmi i to, že jsem musel řešit různorodé věci," popisuje Jan Andrášek.

Kvůli změnám v přístupu státu k podpoře takovýchto energetických zdrojů však společnost koncem roku 2010 svoje aktivity ve velké míře omezila. A pro Andráška opět nastalo období procházení inzerátů: „Narazil jsem na inzerát Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR týkající se pozice právníka. Už při pohovoru, na který jsem byl pozván, na mě udělala společnost dobrý dojem. Zaujala mě například propracovanost jejího Informačního systému a další opatření podporující komunikaci s klienty. Díky mým předchozím zkušenostem mi pak vedení Unie místo původně avizovaného místa nabídlo pozici vedoucího právního oddělení. A protože jsem měl k práci s lidmi vždy blízko, přijal jsem."

A jaké má Andrášek jako nový vedoucí právního oddělení cíle? „Mou hlavní ambicí je docílit pokud možno zcela bezchybného fungování oddělení. Právnická práce je všeobecně hodně o pečlivosti a důslednosti, proto na tyto věci musíme klást důraz. Chci prostě účinně motivovat lidi, aby svou práci dělali dobře. Vím, že rozhodčí řízení je efektivní nástroj, který zejména v obchodních sporech zvyšuje vymahatelnost práva. A na dlužníky má také výchovný efekt. To vše jsou důvody, proč má smysl usilovat o poskytování těch nejlepších služeb v této oblasti," uzavírá Jan Andrášek.

Mgr. Jan Andrášek

1992–1999	studium na Gymnáziu Elgartova, Brno
1999–2005	studium na Právnické fakultě Masarykovy univerzity
2002–2003	studium na Právnické fakultě Leopold-Franzens Universität Innsbruck (Rakousko)
2003	AK Kometer und Pechtl Rechtsanwälte, Innsbruck (Rakousko) – asistent
2005–2006	Newtronic S. A., Buenos Aires (Argentina) – pracovník kontroly
2006–2008	AK Horák & Chvosta, Praha – advokátní praxe
2008–2010	ERD, a. s. – člen představenstva, projektový manažer
od 2011	Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s. – vedoucí právního oddělení

...čemu neodolám

pohybu na čerstvém vzduchu
chvílím s rodinou
české kuchyni
upřímným a vstřícným lidem

...co nemusím

lidskou hloupost a neochotu
sveřepé setrvávání na hloupém názoru
mořské plody
dechovku, house a techno

text Miroslav Mašek, foto Jiří Salik Sláma

Prezident Soudcovské unie ČR Tomáš Lichovník říká:

Zákony se musejí psát pro špatné časy

Zastává nejvyšší funkci v jediné tuzemské profesní organizaci soudců a zároveň je předsedou Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou. O problémech české justice tak má Tomáš Lichovník jasnou představu a dlouhodobě usiluje o jejich řešení.

Kdy Soudcovská unie ČR vznikla a jaké si vytýčila úkoly?

Soudcovská unie ČR byla založena v roce 1990 jako nepolitická profesní organizace. Cílem tohoto občanského sdružení je podporovat zájmy justice a usilovat o její pozvednutí. Média nás bohužel často popisují jako odborovou organizaci snažící se pouze o zvýšení platů soudců, ale není to tak – za mnohem důležitější pokládáme úsilí o změnu podmínek fungování justice.

Dalo by se postavení vašeho sdružení v justici srovnat např. s Českou advokátní komorou v advokacii?

Advokátní a notářská komora jsou sice našimi dlouhodobými partnery, ale byly založeny na základě zákona a mají přece jen trochu jiné úkoly. Obdobou Soudcovské unie ČR jako profesního sdružení je spíše Unie státních zástupců ČR.

Jak velká je skupina českých soudců, kteří jsou členy Unie?

Jejich počet se pohybuje mezi třetinou a polovinou všech soudců. Nezastupujeme tak sice názory většiny z nich, ale určitě zastupujeme zájmy soudců všech stupňů soudů.

Jak soudce ke vstupu do Unie motivujete?

Pracujeme ve prospěch celé justice a z výsledků naší práce netěží jen naši členové, ale všichni soudci. Proto motivace představuje problém. I náš časopis dostává každý český soudce. Členství v Unii tak vychází hlavně z uvědomění si, že člověk chce sám něco aktivně dělat pro zlepšení justice.

Jaké úkoly máte jako prezident Unie vy?

Především její řízení, reprezentaci a jednání jejím jménem. Prezident je totiž statutárním orgánem a přijímá rozhodnutí mezi zasedáními rady. Při některých jednáních mě zastupují viceprezidenti, případně čestní – bývalí – prezidenti, kteří mají neocenitelné zkušenosti a znalosti prostředí.

Kolik prezidentů sdružení dosud mělo?

Já jsem pátý. Volební období je tříleté a kandidovat lze maximálně dvakrát.

„Česká soudní moc nemá žádného reprezentanta."

Jaký je v současnosti hlavní cíl Unie?

Usilujeme o změnu správy justice, neboť český systém pochází z poloviny 19. století a vyžaduje úpravu. Chybí zde totiž hlava soudní moci – zatímco výkonná moc je řízena prezidentem a vládou a zákonodárná parlamentem, soudní moc nemá žádného reprezentanta. Soudy tak řídí ministr spravedlnosti, který má i velkou pravomoc ohledně jmenování jejich předsedů a místopředsedů. A kdyby se do funkce ministra spravedlnosti dostala osoba bez skrupulí usilující o nějaké osobní cíle, mohla by snadno za krátkou dobu dosáhnout výměny celého vedení justice. Proto se snažíme o změnu – zákony se zkrátka musejí psát pro špatné časy… Navíc v ČR kvůli tomuto systému chybí kontinuita a idea, jak by se měla justice dále vyvíjet. Od roku 1990 totiž naše země měla osmnáct ministrů spravedlnosti, tedy osmnáct představ, kam justici posunout. Chtěli bychom prosadit zřízení nového orgánu, jehož volební období by se nekrylo se sněmovnou – činilo by např. sedm let a přinášelo by tak dostatek času na to přijít s novými idejemi, připravit je, uvést v život a zhodnotit.

Jaké nástroje má Unie pro dosažení svých cílů?

Žádné. (smích) Naším nástrojem je pouze přesvědčování, přesvědčování a přesvědčování. Věříme, že přesvědčováním a vysvětlováním se nám podaří dosáhnout změn. Navíc máme výraznou podporu ostatních profesních organizací, potřebu změny totiž cítí i advokáti, notáři, exekutoři a státní zástupci.

S jakými dalšími problémy se česká justice potýká?

V současnosti soudy nejvíce trápí obrovský nárůst práce. Kvůli ekonomické krizi mnoho lidí přestává plnit své závazky, z čehož vyplývá nárůst počtu žalob. Navíc se velmi zrychlil způsob vymáhání, kdy banky prodávají pohledávky třetím osobám, které podávají žaloby a vymáhají dluhy již v řádu týdnů či měsíců. Pro soudy to znamená v průměru třiceti až čtyřicetiprocentní nárůst práce ve sporné agendě za poslední dva roky, který ale nebyl nijak kompenzován. Na soudce jsou tak kladeny stále větší nároky, mnohem větší zatížení však tento stav přináší odbornému aparátu: zapisovatelkám, rejstříkovým vedoucím apod. Tito pracovníci se musejí vypořádat se zvýšeným objemem práce i s její větší složitostí. Stále více věcí přichází v elektronické podobě a narůstá tak tisk, skenování, kopírování… Kříží se totiž elektronická podání a papírové vedení spisů. Toto přetížení administrativy je podle mě dnes nejzranitelnějším místem justice.

Mám rád…

přírodu – hory i polní cestu za domem…
lidi, s nimiž si rozumím
práci, která mě baví

Nemusím…

zlé úmysly a snahu někomu ublížit
hloupost
neochotu pomoci a sobectví

Hovořil jste o přetížení soudů spornou agendou. Jak se v této souvislosti díváte na rozhodčí řízení jako institut, který právě zde může soudům ulehčit?

Rozhodčí řízení je obecně velmi dobrý nástroj. Je však nutné, aby si obě strany uzavírající rozhodčí doložku byly dobře vědomy, co podepisují. A aby z doložky byla jasně patrná jejich vůle podrobit se rozhodčímu řízení i jejich rovnoprávné postavení např. při jmenování rozhodce. Pak je vše v pořádku, arbitráž pomáhá soudům a zároveň výrazně zrychluje řízení. Domnívám se, že v takovém případě by už stát do smluvních vztahů neměl vstupovat s tvrzením „tohle si dohodnout nemůžete" – smluvní volnost je zvláště v obchodních vztazích velmi důležitá. Obě strany jsou zde profesionálové a podle toho by se měly chovat. Ve spotřebitelských sporech může být situace problematičtější.

Vraťme se opět k vám. Je časově náročné skloubit vaši funkci s prací soudce ve Žďáru nad Sázavou?

Ano, velmi – už proto, že jsem právě ze Žďáru. Každé jednání v Praze si vyžádá skoro celý den.

Jako předseda soudu mám naštěstí možnost si čas organizovat lépe, než kdybych soudním funkcionářem nebyl. Navíc mám silné zázemí díky schopnému místopředsedovi, řediteli správy soudu i asistentce.

„Začínal jsem jako podnikový právník u Českých drah."

Kde jste zahájil svoji kariéru?

U Českých drah v Olomouci, kde jsem v roce 1986 začal pracovat jako podnikový právník. Byla to výborná zkušenost, neboť jsem působil v týmu asi deseti právníků, takže jako začátečník jsem vždy měl na koho se obrátit. V roce 1991 jsem pak nastoupil ve Žďáru jako čekatel a od září 1992 soudím.

Na jaké právo se zaměřujete?

Na občanské právo sporné se specializací na věci s cizím prvkem. Jde o jakékoliv spory, v nichž vystupuje cizinec nebo v nichž je třeba použít cizí právo, včetně opatrovnických sporů týkajících se dětí. Je to náročná, ale i zajímavá agenda. Třeba střety kultur…

Musíte tedy sledovat i zahraniční zákony a jejich novely?

Pouze u práva Evropské unie, jehož se případy týkají nejčastěji. Ale může se stát, že právo EU nebo mezinárodní smlouva odkáže na právo konkrétního státu. Pak musím za pomoci ministerstva spravedlnosti sehnat text příslušného zákona a nechat si ho přeložit. Některé základní zákoníky jsou ale samozřejmě přeložené, třeba vietnamský zákon o rodině.

Jsou při spolupráci s některými státy problémy?

Nikdy se mi nepodařilo nic doručit právě do Vietnamu. Samotní Vietnamci jako účastníci řízení jsou však velmi seriózní. Příjemně mě naopak překvapila spolupráce s Pákistánem. Každé mé dožádání bylo vyřízeno naprosto přesně a vždy s překladem do angličtiny. Až jsem si říkal, že by si z Pákistánu mnohé evropské země mohly vzít příklad. Vždy mě šokuje, když odpověď z některé z nich přijde napsaná rukou a skoro nečitelně. (smích)

Kolik sporů ročně máte na starost?

Mám zhruba třetinový nápad, takže asi tři stovky za rok. U kolegů, kteří soudí naplno, se toto číslo blíží k tisícovce. Ale liší se to soud od soudu.

Kolik času při tomto množství v průměru věnujete jednomu sporu?

To se těžko průměruje… Některé věci vyřídíte takříkajíc od stolu – formou platebního rozkazu nebo pouze na základě listinných důkazů. Takový spor zabere třeba jen hodinu. A pak jsou spory táhnoucí se léta, nad nimiž člověk stráví desítky hodin.

Stíháte se věnovat i rodině a svým koníčkům?

Snažím se o to. Obě mé děti už jsou dospělé, takže tolik času nevyžadují, ale chci ho trávit co nejvíce s manželkou. Jinak ve volném čase hlavně sportuji – nedokážu si představit, že bych své povolání vykonával bez možnosti vyčistit si hlavu právě sportem. Baví mě cyklistika, orientační běh a chození i lezení po horách. Miluji hlavně Alpy. Mám takový malý sen, rád bych zdolal Matterhorn. Minule to bohužel nevyšlo kvůli počasí…

JUDr. Tomáš Lichovník

1986	absolvoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně
1988	získal titul doktora práv v oboru pracovního práva
1986–1991	podnikový právník – České dráhy
1992	jmenován soudcem
1994	jmenován předsedou Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou
2005–2008	viceprezident Soudcovské unie ČR
od 2008	prezident Soudcovské unie ČR

Soudcovská unie České republiky

Organizace založená v roce 1990 je nepolitické, profesní a dobrovolné stavovské sdružení soudců, které vychází z principů demokracie, právního státu, nezávislosti, mravní integrity a odpovědnosti soudců. Jejím posláním je podílet se na soustavném zvyšování právního vědomí společnosti a úrovně ochrany práv a svobod člověka.

www.soudci.cz

Arbitrážní story: Ani pohádky nemusejí mít dobrý konec

Bylo, nebylo. I tak by mohl začínat tento případ z právní praxe. Jakkoli totiž často uvádíme případy, které působí až neuvěřitelně, ten dnešní je přímo pohádkový. Nuže – bylo, nebylo…

Na počátku všeho byla díra v garážových vratech. Stará vrata pana Kulíška sice nebyla v dobrém stavu, ale dokud měl spoustu jiných starostí s opravou svého domu, vrata neřešil. Mimoto díru ve vratech s oblibou jako vchod a východ používala jeho domácí kočka, která měla dokonce v garáži koťata. Potud bylo vše v pořádku. A léta plynula. Pan Kulíšek opravoval svůj dům, zveleboval jej, jen vrata byla stále němým svědkem příběhů z časů minulých. Stará kočka utekla, koťata dospěla a garáž tak opět sloužila původnímu účelu – jako stání pro vůz. Pan Kulíšek si koupil nový, hezký a přiměřeně drahý. Ale s jeho nákupem ho začala trápit i jiná otázka – jak auto zabezpečit proti krádeži. Tu padl zrak pana Kulíška na vrata pamatující ještě slavná léta první republiky a na jeho čele se zakrabatila vráska. Vrata je nutné vyměnit.

A zde vstoupil do děje pan Drábek: majitel firmy, která vrata vyrábí. Vše si s panem Kulíškem dohodli a firma přistoupila k dílu. Vrata budou moderní, výsuvná a budou odpovídat rozměrům vrat původních. Alespoň taková byla představa pana Kulíška. Pan Drábek si vše poznačil a dílo provedl. A pohádky je náhle konec. Panu Kulíškovi se totiž nelíbí, že nová vrata jsou o něco širší než ta stará, tvrdí, že příliš hlučí, nedostatečně těsní a není spokojen ani s jejich barvou. Pan Drábek namítá, že vrata nejsou širší, to pouze pojízdný mechanismus je zabudován do zdi, jinak jsou rozměry vrat totožné. Na hlučnost mechanismu upozorňoval předem, vrata těsní řádně a barvu si pan Kulíšek sám vybral. Majitel domu ale přesto o vrata ztrácí zájem a pracovníkovi pana Drábka uloží, ať si je odveze. Ten tak skutečně učiní…

A pan Kulíšek je jak bez vrat, tak bez zálohy. A podává rozhodčí žalobu.

Rozhodce sumarizuje skutkový stav. Smlouva o dílo nespecifikovala rozměry ani vlastnosti vrat, vyjma jejich barvy a požadavku na zasouvání do stropu. Vlastnictví vrat připadalo panu Drábkovi až do okamžiku úhrady. Zároveň ale nedošlo k předání díla, neboť nebyl podepsán předávací protokol. Vrata sice byla osazena, což bylo předpokladem pro jejich předání, ale byla po osazení ihned odvezena, aniž by byla předána. Co nyní? Řešení nakonec složité nebylo: K předání díla nedošlo, a proto byl pan Drábek povinen vrátit zálohu. Otázku nároku pana Drábka na náklady na zhotovení vrat rozhodce řešit nemusel – pan Drábek ničeho nepožadoval. Jeho nárok ale nadále existuje a pan Drábek ho může uplatnit. Spory tak nemusejí vydáním rozhodčího nálezu skončit.

Jak lze pohádku uzavřít? Jednoduše – své představy vždy přesně stanovujte písemně. Vyhnete se tak nedorozuměním se smluvním partnerem i nejistotě v případném sporu.

text (JŠ), foto archiv

text Lenka Pospíšilová, foto archiv Amnesty International

Alarmující Amnesty International

Bojovnice za lidská práva, která má ve znaku hořící svíčku obtočenou ostnatým drátem, slaví letos padesátiny. Tisícům lidí pomohla a tisíce lidí pomáhají jejím prostřednictvím. Má poradní status při OSN, v roce 1977 jí byla udělena Nobelova cena za mír za kampaň proti mučení a o rok později ocenění v oblasti lidských práv od OSN. Amnesty International je tak už v seriózním věku a má leccos za sebou.

Lidská práva jsou podle Amnesty International (AI) univerzální – každý člověk tedy požívá všechna, která jsou zakotvena ve Všeobecné deklaraci lidských práv a v dalších mezinárodních aktech o lidských právech. Dobrovolné a dnes už celosvětové hnutí, které se rozšířilo v roce 1961 z Velké Británie, porovnává aktuální praxi lidských práv s mezinárodně přijatými standardy a požaduje jejich dodržování. Zvláště v zemích Středního východu, Africe a Jižní Americe je to práce nikdy nekončící, ovšem ani naše „spravedlivá“ Evropa z takového srovnání nevychází bez poskvrnky.

A jak to začalo? Britský právník Peter Benenson si v roce 1961 přečetl v novinách článek, jak si v Portugalsku dva studenti v hospodě připili na svobodu a někdo je udal. Byli uvězněni na sedm let. Benenson posbíral další podobné případy z celého světa a napsal článek Zapomenutí vězni, který otiskli v Observeru – nedělním vydání listu Guardien. Text vzbudil velký ohlas a autor navrhl čtenářům, aby psali dopisy vládám těch zemí, které někoho protiprávně vězní.

„Spontánně pak začaly v různých zemích vznikat pobočky a informační centra, která shromažďují údaje o vězněných a jinak ohrožených lidech,“ vysvětluje počátky AI členka pražské pobočky Lenka Pitronová. A pokračuje: „Tak vznikla organizace, která má dnes pobočky v sedmdesáti zemích světa a 3,2 miliónu členů. Nejsou to lidé, kteří jen po Facebooku napíšou, že fandí AI, ale lidé, kteří platí příspěvky a zapojují se do našich aktivit.“ Zvláště si AI zakládá na spolehlivých informacích. „V první řadě dbáme na to, abychom informace o porušování lidských práv měli dobře ověřené. Někdy proto býváme kritizováni, že naše reakce není tak rychlá, jak by lidé očekávali,“ říká tisková mluvčí AI ČR Kateřina Šaldová. „Na druhou stranu právě z tohoto důvodu je Amnesty International důvěryhodnou organizací,“ dodává.

Vedení AI sídlí stále v Londýně. Mezinárodní rada se skládá z členů Mezinárodního výkonného výboru a zástupců sekcí, v čele Mezinárodního sekretariátu stojí generální tajemník, kterým je nyní Ind Salil Shetty. V 80. letech se začala organizace dostávat pod tlak některých vlád. Podle Sovětského svazu vedla špionáž, v Argentině byla v roce 1983 zakázána její výroční zpráva, pro komunistické Československo byla západní buržoazní organizací. K zemím, které AI kritizovaly, patří Izrael, Írán, Saúdská Arábie, Kongo, Čína, Vietnam a dokonce i USA. Mnohé z nich činnost AI napadají dodnes, poněvadž represivní akce jejich vlád jsou předmětem její kritiky.

Zdroje peněz a nové pobočky

Striktní pravidla, od koho smí peníze přijímat, činí z AI neúplatnou, a tedy nezávislou organizaci. „Nikdy nepřijímáme finanční podporu od vlád, od firem jen v určitých případech a nejvýše do deseti procent rozpočtu pobočky na rok. Většina našich zdrojů pochází od drobných dárců,“ popisuje zdroje financování Kateřina Šaldová. Výjimkou jsou peníze na vzdělávání – tedy na rozšiřování povědomí o lidských právech na školách, na které získala AI grant od Evropské unie. „Vlastně takto suplujeme to, co by měli studenti a žáci probírat třeba v hodinách občanské nauky a příbuzných předmětů,“ vysvětluje Šaldová.

I česká pobočka využívá finance z tohoto grantu. „V České republice máme v tuto chvíli 4,5 tisíce členů a podporovatelů, ale jsou pobočky, které jich mají třeba 200 tisíc. Ty pak podporují chudší pobočky a některé další se díky těmto penězům mohou i založit,“ doplňuje Šaldová.

Chystá-li se AI založit pobočku v zemi, kde dosud nepůsobí, vznese dotaz k její vládě. Pokud jí to není povoleno, začne spolupracovat s místními podobně zaměřenými organizacemi. „Tak tomu bylo před rokem 1989 i v Československu, kde Amnesty spolupracovala s Výborem pro obranu nespravedlivě stíhaných,“ vysvětluje tehdejší aktivity Lenka Pitronová. „Ve prospěch těchto lidí se pořádaly dopisové akce. Třeba na začátku 80. let STB ročně zadržela až 40 tisíc dopisů od členů AI na obranu Václava Havla, kardinála Josefa Berana a dalších vězněných disidentů. Nejaktivnější v tomto směru byly asi pobočky v Rakousku a Holandsku.“ Současná ředitelka české pobočky, Dáša van der Horst, byla také členkou holandské AI.

Po změně režimu se v roce 1991 sešla skupina lidí, kterým AI dřív pomáhala, s členy rakouské buňky. A založili pobočku v Československu. „Dlouho měla jen čtyři pracovníky. Dnes už je nás deset, což ovšem není zrovna velká skupina,“ popisuje vznik Amnesty International Česká republika Pitronová a uvádí i pár jmen: „Důležitou osobou a svého času předsedou české organizace je Marián Zajíček, také jeden z kdysi vězněných, k vedení AI ČR patří i historik Prokop Tomek.“

Jak dojít ke změně

Výzkumná centrála v Londýně rozesílá všem pobočkám zprávy, která země jaká práva porušuje. „Jednotlivé pobočky pak organizují různé aktivity, například ono již zmiňované psaní dopisů, což třeba zlepší podmínky konkrétního vězně až ve čtyřiceti procentech případů. Někdy dosáh-

neme i propuštění. Pořádáme také protesty před ambasádami," vysvětluje organizaci kampaní Lenka Pitronová. „Je obrovskou výhodou, že organizace funguje ve více než sedmdesáti zemích. Když například v Íránu nastane nějaká ohrožující situace, jsme schopni uspořádat protestní akci před íránskými ambasádami minimálně v polovině z nich. To je docela velký tlak, když si uvědomíte, že ambasády musejí pravidelně reportovat o dění v zemi svého působení. V České republice jsme protestovali právě před íránskou ambasádou, pravidelně býváme před čínskou." Mezi asi nejznámější případy porušování lidských práv, kterým se AI věnuje, patří hrozba ukamenování Sakíne Ashtiani za cizoložství, kauza nositele Nobelovy ceny za mír Liou Siao-po a v poslední době také případ aktivistky Mao Cheng Peng. Ta je právě nyní v táboře na převýchovu prací, kam čínské úřady zavírají bez soudu kohokoliv za jakýkoliv prohřešek až na čtyři roky. Mao Cheng Peng sem umístili za účast na demonstraci na podporu Liou Siao-po v době, kdy byl souzen. „Máme zprávy, že byla mučena. Míra porušování lidských práv v Číně je opravdu alarmující, proto jsou dlouhodobým tématem AI ČR," pohoršuje se Lenka Pitronová. „Spolupracujeme i s dalšími organizacemi a pořádáme akce před čínskou ambasádou. V době českého předsednictví EU, kdy se uskutečnil summit EU a Čína, jsme připravili výzvu politikům nazvanou Mlčení je souhlas. Cílem bylo, aby při jednáních s čínskou stranou bylo připomenuto, že tamější režim neoprávněně věznění stovky osob. Bohužel nemáme potvrzeno, že by se téma dostalo do agendy, ale tlak jsme vyvinuli opravdu velký," říká Pitronová. „V době, kdy se rozhodovalo, zda bude Čína pořádat olympijské hry, její představitelé slibovali, že budou více dbát na dodržování lidských práv. Stal se přesný opak. Víme, že spousta lidí byla nuceně vystěhována, aby se mohla postavit sportoviště, nepohodlné lidi režim zavřel do pracovních táborů," dodává. V Číně také nadále existuje trest smrti a je udělován častěji než kde jinde.
Další cestou, ke které se AI uchyluje, je snaha o dosažení změn v zákonech, což platí třeba v případě kampaní Business a lidská práva nebo Zbraně pod kontrolou. Neexistuje odpovídající evidence obchodu se zbraněmi. Ty tak často končí v zemích, kde jsou jimi porušována práva civilistů. Tuto kampaň si vzala AI spolu s dalšími organizacemi za svou už v roce 2006 a usiluje o to, aby vznikla tzv. mezinárodní dohoda o obchodu se zbraněmi. Je to dlouhý proces, ale postupně vzniká zákonná norma. „Pro podporu vzniku této smlouvy jsme u nás sbírali podpisy politiků, totéž učinily všechny pobočky ve světě," popisuje Pitronová.

Chudoba a špinavý byznys

Chudoba není jen otázkou nedostatku peněz, ale také nedodržování lidských práv, domnívají se v AI. Pokud jsou lidé diskriminováni, mohou se stát chudými. Amnesty zjišťovala, proč jsou lidé v některých oblastech chudí, a ukázalo se, že často se chudými stanou v důsledku působení firem porušujících lidská práva. Např. Shell už více než čtyřicet let působí v deltě Nigeru a těžbou ropy tam natolik zdevastovala životní

prostředí, že místní obyvatelstvo nemá přístup k čisté vodě a půdě a nemůže si zajistit obživu tradičně závislou na zemědělství. Problémy tohoto typu převládají v Asii, Africe i Latinské Americe, kde státy nechtějí kontrolovat, za jakých ekologických a lidskoprávních podmínek se u nich vyrábí. V Evropě si to přece jen mohou dovolit méně často. V České republice není toto téma příliš v povědomí. Ve spojení s Ekologickým právním servisem a Společností pro Fair Trade proto AI zahájila v roce 2010 kampaň i u nás. „Odpovědné firmy, které dbají o životní a pracovní prostředí, jsou dnes v nevýhodě. Naopak firmy, které výrobu přesunou třeba do Asie, získávají profit. Chceme apelovat na Ministerstvo průmyslu a obchodu a na EU, aby právní rámec pro firmy byl silnější než teď," vysvětluje Lenka Pitronová. A dodává: „Nechceme ale firmy jen kritizovat. Víme, že se často dostávají do prekérních situací, protože třeba nakoupí zboží, o jehož původu nemusí mít nejmenší představu. Proto jsme vydali brožuru s názvem Business, který se vyplatí. V ní upozorňujeme, jakým rizikům mohou firmy čelit, pokud se rozhodnou zavést výrobu ve třetích zemích. Subdodavatel může zaměstnávat děti, může to být nucená práce, může jít o velkou ekologickou devastaci… A špatný obraz přitom dopadne na odběratele. My doporučujeme, aby si lidskoprávní otázku firmy daly do smluv se subdodavateli," poskytuje Pitronová výčet problémů i možná opatření.

Vzdělávací programy

Na evropské úrovni AI řeší také romskou problematiku. Nejen u nás máme s Romy problémy, mají je třeba ve Francii či Itálii. „Jsou tam tábory, ve kterých Romové v podstatě ilegálně žijí, migrují a stát neví, jak s nimi naložit," říká Pitronová. V České republice je stále aktuální kampaň z roku 2009 zaměřená na rovný přístup dětí ke vzdělání. „Od bývalé ministryně školství Kopicové máme souhlasné vyjádření se stanoviskem, že počet romských dětí v praktických školách je nepřiměřeně vysoký. Následně nedosáhnou na další kvalitní vzdělání a nedostanou práci," vysvětluje důvody Pitronová. V minulém roce byl schválen Národní akční plán inkluzívního vzdělávání a AI ČR se snaží, aby vláda a ministerstvo v těchto aktivitách pokračovaly. „Loni bylo na ministerstvu školství velmi dobře nakročeno ke spuštění několika programů k integraci ve vzdělávání, ale obáváme se, že po volbách se tato otázka dostala do pozadí," lituje změny Lenka Pitronová. „Zapotřebí je také osvěta v pedagogicko-psychologických poradnách, kam tyto děti chodí na testy, a možnost zaměstnat asistenty v běžných základních školách. Doufáme, že vláda pana Nečase si toto téma dá za prioritu."

AI ČR v současnosti nemá pobočky na Zlínsku ani v severních Čechách. Proč? Nechce tam snad nikdo pomáhat nespravedlivě stíhaným nebo Romům? „Regionální dobrovolnické skupiny vznikají spontánně. Lidé, kteří mají chuť dělat něco pro lidská práva, se nám ozvou a my jim poskytneme podporu. Neovlivňujeme ale, kde se pobočky zakládají," vysvětluje Pitronová. Proč tedy není skupina třeba v Ústí nad Labem? „I tam jsme měli několik aktivistů, ale skupina zanikla. Říci, že důvodem je takový a takový vztah tohoto regionu k Romům, mi připadá zjednodušující. Záleží zkrátka na tom, zda jednotliví aktivisté jsou schopní najít si další lidi a založit skupinu, která by chtěla přispět k řešení lidskoprávních problémů," ohrazuje se Pitronová. Zdrojem aktivistů a sympatizantů bývají vysoké školy. Města jako Praha, Olomouc, Brno či Ostrava tak mají aktivistů dostatek. V Brně byly svého času dokonce pobočky dvě. „Teď třeba vznikla jedna v Plzni, kde nějakou dobu nebyla," dokládá toto tvrzení Pitronová.

Kromě osobního kontaktu s pracovníky a aktivisty AI se veřejnost o jejích aktivitách může dozvídat prostřednictvím webu a tiskovin. „Pětkrát ročně vydáváme bulletin určený pro členy a přátele AI i širší veřejnost. Informujeme v něm o aktuálních kampaních, pozvánkách i možnostech zapojení do činnosti Amnesty. Pravidelně také posíláme časopis Pět minut pro lidská práva členům parlamentu," říká Kateřina Šaldová.

Od letošního roku též vychází časopis exisTENSE, který souvisí s projektem pro základní a střední školy o lidských právech. Veškeré informace o aktivitách AI jsou dostupné na jejích webových stránkách. Komu leží lidská práva na srdci, má tak příležitost doplnit si vědomosti a přiložit ruku k dílu.

Součástí kampaně Business a lidská práva je požadavek na transparentnost výroby zboží. Často nelze zpětně zjistit, kde a za jakých podmínek věc vznikla. Pro velké firmy je většinou výhodnější zadat výrobu místním subdodavatelům.

Na pozvání Společnosti pro Fair Trade přijely do ČR aktivistky z Indie. V jejich dílně se vůbec neví, pro koho šijí. Informace se tají a nášivky s logem značky se na výrobky našívají v jiné továrně. Firmy zkrátka mají své postupy, jak transparentnost výroby obejít…

Boj proti diskriminaci

Diskriminace je jedním z projevů porušování lidských práv a svobod. Ačkoli v Evropě v minulých letech došlo v oblasti legislativy k posunu, dovolat se práva není vždy samozřejmostí. Odlišné zacházení s lidmi na základě jejich etnického původu, pohlaví, věku, sexuální orientace či víry je často běžnou součástí našeho života. Zlehčování vážných situací – jako např. sexuální obtěžování či vydělování lidí z důvodů věku – nicméně nelze tolerovat. Amnesty International vystupuje proti jakékoli diskriminaci a podporuje přijetí celoevropské legislativy ošetřující tento problém.

Na problém diskriminace v Evropě upozorňuje nový web evropské kanceláře Amnesty International: www.fightdiscrimination.eu. Prostřednictvím stránek se můžete zapojit do činnosti AI a sledovat dění v této oblasti.

Amnesty International

Provaznická 3, 110 00 Praha 1
tel.: 224 243 600
e-mail: clenove@amnesty.cz
www.amnesty.cz, www.amnesty.org

výzva pro firmy, které se chtějí přidat k férovému hracímu poli v rámci EU: www.zakazdoucenu.cz/pro-firmy.php

Činnost Amnesty International můžete podpořit darem směřovaným na účet **5011017070/5500**.

text a foto Trido s. r. o.

Trido:

Profesionální vrata na míru

Český výrobce garážových vrat Trido s. r. o. spojuje dva pilíře úspěšného podnikání – individuální přístup k potřebám zákazníka a vysokou kvalitu svých výrobků. I proto se firma dokázala vypracovat z rodinného podniku na oborovou špičku.

Náročné projekty jsou pro nás výzvou

Běžný rodinný dům, moderní nízkoenergetická stavba nebo třeba prvorepubliková vila. Každá budova má svůj osobitý styl, se kterým by měla splynout i garážová vrata. Široký sortiment a individuální přístup k zákazníkovi umožňuje společnosti Trido s. r. o. nabízet vkusné a zároveň funkční produkty. Své představy nemusíte přizpůsobovat nabídce typizovaných výrobků – projektanti Trida vám navrhnou ideální řešení s ohledem na vámi požadovanou velikost, materiál vrat i bezpečnost a pohodlí jejich ovládání. „Naši profesionalitu dokládají početné reference, například pro BVV jsme zkonstruovali vrata, jimiž

na tahači projede loď i se stěžněm," uvádí Miroslav Hasa, zakladatel a ředitel firmy Trido. Ta realizuje zakázky i pro tak náročné klienty jako Česká národní banka nebo Parlament ČR. Výrobky Trido naleznete mimo jiné na velvyslanectvích České republiky v Jižní Koreji, Německu nebo Norsku. Dokladem profesionality je i rostoucí podíl exportu do zahraničí. Standardní materiál garážových vrat představuje ocel. Zákazníci Trida si mohou vybrat z více než dvou a půl tisíce barevných odstínů a téměř třiceti dekorů dřeva. Jak vysvětluje Miroslav Hasa: „Trido nabízí i méně tradiční materiály, jako třeba speciální plasty, dřevěný masiv, nerez nebo hliník. Vždy dbáme nejen na vysokou kvalitu a životnost používaných materiálů, ale i profesionální zpracování." Výsledný výrobek tak může úspěšně konkurovat i největším výrobcům sériových vrat.

Výrobky promyšlené do detailu

Vlastní vývoj inovací umožňuje Tridu nabízet bezkonkurenční řešení. Příkladem může být unikátní patentovaný systém EVO, díky kterému je možné provést výměnu vrat bez nutnosti vybourání starých zárubní. „Tímto důmyslným systémem se zkrátil čas potřebný pro rekonstrukci vrat z několika dnů na několik hodin. A protože nejsou potřeba zednické práce, výměnu lze provést v kterémkoliv ročním období," shrnuje hlavní přednosti systému Dalibor Antonín, manažer společnosti Trido. Samozřejmostí je také využívání pokročilých technologií, například otevírání vrat přes mobilní telefon nebo systém Homelink.
Firma Trido již více než patnáct let dokazuje, že na garážových vratech je stále co zlepšovat. Za dobu své existence vyvinula mnoho patentově chráněných prvků. Dobré fungování průmyslových i garážových vrat je závislé na každém detailu, jedině tak je zaručena maximální spokojenost zákazníka.
Miroslav Hasa dodává: „Naše firma dlouhodobě naslouchá požadavkům svých zákazníků a přizpůsobuje jim své výrobky. Například naším posledním patentovaným řešením je speciální lišta bránící průniku hlodavců do objektu."

Trido s. r. o.

Na Brankách 3, 678 01 Blansko
e-mail: trido@trido.cz, tel.: 516 527 211
www.trido.cz

TRIDO®

Vydali jsme nové informační a propagační materiály

V brožurách Unie, které v elektronické podobě naleznete i na našem webu (www.urmr.cz/informacni-brozury), jsou vám k dispozici komplexní informace nejen o naší společnosti, ale i o rozhodčím řízení jako takovém. A abyste právě o hlavních aspektech arbitráže mohli na jednom místě získat relevantní informace, aktualizovali a rozšířili jsme pro vás brožuru Rozhodčí řízení. Najdete v ní vše potřebné o právním ukotvení rozhodčího řízení a jeho průběhu, různé varianty vzorů rozhodčích doložek a návod na jejich použití, stávající judikaturu týkající se arbitráže a další důležité údaje. Brožuru si ve formátu pdf můžete stáhnout zde: www.urmr.cz/files/file/brozura-rozhodci_rizeni.pdf.
V minulém čísle Satisfakce jsme vám představili videospot, který atraktivní formou prezentuje naše aktivity. Nyní jsme přichystali další spot, který vám v obdobném duchu představí také služby systému CESR – Czech Economic Subjects Rating.
Novinkou pak je i flashový komiks, který vám vtipně, ale pravdivě osvětlí, jak systém CESR může zachránit vaše podnikání. Oba materiály naleznete na webu www.cesr.cz v sekci „Ke stažení".

text Miroslav Mašek, foto archiv

text Lenka Pospíšilová, foto Michal Šeba

Markéta Richterová:

Šperk může být architekturou, sochou i vtipem

Stoupající hvězda mladé šperkařky se na českém výtvarném nebi v posledních letech nedá přehlédnout. Některé její šperky působí stejně křehce jako autorka sama, jiné jsou masivní, ale přesto lehké a s lidským tělem kompatibilní. Mají myšlenku, nadsázku, vtip a jsou zajímavé nejen na první, ale i na druhý, třetí, čtvrtý… pohled.

Studovala jste sklářskou uměleckou průmyslovku. Kudy vedla cesta ke šperku?
Na Střední uměleckoprůmyslové škole sklářské v Železném Brodě je hodně oborů uměleckého zpracování skla, třeba hutní tvarování, broušení a malování. Já si vybrala obor, kde se pracovalo i s jinými materiály – s kovem, corianem… Měl zkrátka širší záběr a zároveň zahrnoval drobnější práci, objekty, které se vztahují k člověku. Když jsem skončila střední školu, připadal mi nejbližší obor Kov a šperk na VŠUP pod vedením profesora Vratislava Karla Nováka. Je jedním z nejlepších sochařů a šperkařů v republice i konceptuálním umělcem. Na střední škole jsem o šperku nepřemýšlela, brala jsem ho jako dekorativní záležitost a víc mě bavilo tvořit skleněné tavené plastiky. Později jsem mu ale přišla na chuť. Profesor Novák dává studentům čas, aby o věci přemýšleli. Nejde mu jen o to, aby šperk vypadal hezky a byl esteticky dokonalý, ale aby měl i myšlenku, koncept, příběh nebo vtip. Nenutil nás sochat jednu věc za druhou, naopak – něco si přečíst, udělat rešerši, zažít to. Šperk může být architekturou, sochou, vtipem nebo jen myšlenkou.

Jste z výtvarnické rodiny?
Ze stavařské. Dědeček stavěl v Liberci botanickou zahradu a učil na stavební škole. Můj tatínek měl stavební firmu a moc si přál, abych šla na architekturu. Jako malou mě bral na stavby, když se pokládaly základy domu. Čekal, že budu unešená, ale nějak se to nedostavilo. Dům pro mě byla spíš technická věc než výtvarný počin. Rozhodnutí pro sklářskou školu bylo spontánní a tátovi se koneckonců také líbilo. Strávil spoustu času ve sklářské huti a pozoroval skláře při práci. Nebyl nadšený, že jsem nešla na architekturu, ale nakonec nebyl ani smutný. Věděl, že šperk je pro mě dobrá volba.

Kdo je pro vás kromě V. K. Nováka ve výtvarném světě důležitý?
Líbí se mi práce Evy Eisler, dokonce mám od ní náramek, kterého si moc považuji. Vždycky mám nějakého oblíbeného umělce. Svého času to byl Gijs Bakker, designér, který se také věnoval šperku. Teď je to zrovna Japonec Tokujin Yoshioka. Pracuje s přírodními strukturami, k miléniu připravoval instalaci pro Swarovského. Mně se od něj moc líbí krystalické věci, které vytváří třeba na nitkách ze solných lázní. Věnuje se jak interiérovému designu, tak konceptuálnímu umění.

„Kus materiálu je pro mě velkou inspirací."

Hledáte materiál pro konkrétní nápad nebo je naopak materiál inspirací?
Kus materiálu je pro mě velkou inspirací a zkouším, co by se z něj dalo vyrobit. Hodně šperků vzniká tak, že člověk experimentuje, tedy způsobem pokus-omyl. Modeluji podle kresby, skici nebo modelu z moduritu. Jde-li však o jasný tvar, jako třeba kouli, není třeba nic modelovat. Naopak kabelka Semínko, na tu jsem nejdřív dělala model z modelíny a pak formu. Pokud se něco třeba brousí z bloku, je to také sochařina.

Používáte materiály, které ve svém původním určení nejsou zrovna šperkařské…
Ráda využívám netradiční materiály a ráda s nimi experimentuji. Je spousta velice kvalitních a krásných materiálů včetně plastů, které mají pro šperk vhodnější vlastnosti než třeba sklo. Mezi mé oblíbené patří perspex, corian, uhlíková tkanina, nerez ocel nebo stříbro.
V Čechách stále hodně lidí důvěřuje jen obvyklým materiálům. Slovo plast pro většinu zní hanlivě, ale třeba v Londýně jsou lidé mnohem odvážnější. Pokud si vyberu perspex, mám k tomu své důvody. Proto jsem také sklářkou, abych věděla, co ze skla lze vytvořit a co ne.

Klasické šperkařské materiály, „zlato, stříbro, drahé kamení", tedy moc nepoužíváte.
Stříbro používám ráda, zlato zatím jen na objednávku. Ne, že bych nechtěla, ale výroba je bohužel velice nákladná. Gram zlata totiž stojí kolem šesti set korun a já mám ráda výrazné a velké šperky.
Ze zlata jsem třeba vyráběla na zakázku náhrdelník Molekuly. Inspirace vzešla z uhlíku. Molekuly uhlíku tvoří dokonalou strukturu, která je všude kolem nás. Já jsem jen změnila měřítko a materiál. Teď dělám třeba stříbrné kubistické prstýnky. K prstýnku patří náhrdelník ze stříbrných krystalů s růžovou stuhou. To byl nápad, který jsem napřed zkoušela z papíru, pak z plastu a nakonec ze stříbra.

Budou mít třeba Šupinky stříbrného draka následovníky?
Šupinky stříbrného draka byl jeden z nejpracnějších šperků, co jsem kdy dělala, asi měsíční práce. Dosud se neprodal, tak asi zlatý následovník zatím nebude.

Kabelka Semínko vzbudila velký zájem nejen na posledním Designbloku.
Kabelka je z karbonu a inspirovaná jarem. Tvar má připomínat semínko kopřivy. Nejdřív jsem skicovala a vyrobila model, pak formu. Do formy se laminuje karbonová tkanina s pryskyřicí. Po ztuhnutí je třeba vnější povrch vyleštit. Vnitřní „čalounění" z hedvábí nebo kůže i zapínání ze stříbra se také vyrábělo ručně. Je to dlouhý a náročný proces, ale výsledek stojí za to.

A jak vznikl náhrdelník z lidských figurek? Už vám bylo samotné při práci smutno?
To byla taková intuitivní věc. Spíš vtipné hraní, které má hlavně potěšit a rozesmát.

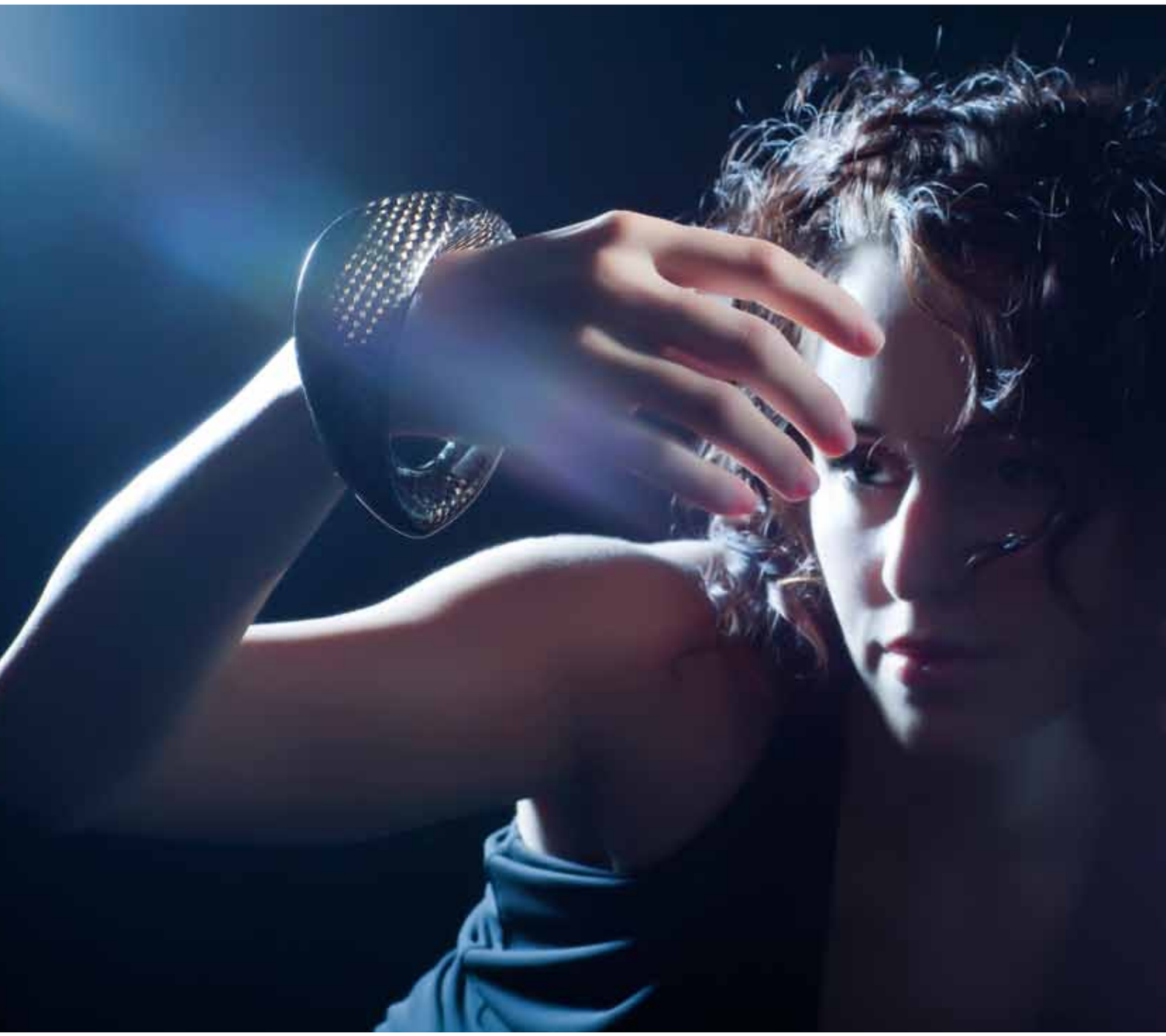

Je pro vás příjemné, že se nemusíte nechat omezovat zvyklostmi v nějaké průmyslovější výrobě, nebo by to naopak byl stimul?
Je to moc dobré. Musím sice myslet trochu obchodně, aby se mé šperky prodávaly, ale to je jediné omezení. Jinak mi nikdo nic nediktuje.

„Šperky z kolekce Carbon mají kovové odlesky do modra, zlata a chromu."

Na Designbloku 2009 jste dostala Cenu šéfredaktorů za nejlepší počin.
Získala jsem ji za kolekci Carbon, za šperky z pokovené uhlíkové tkaniny. Spolupracovala jsem s firmou Texeternal, která pro mě tento materiál vyvinula. Kabelka i šperky mají jemné kovové odlesky do modra, zlata a chromu. Instalaci na Designblok připravoval můj partner a designér Zbyněk Krulich a nazval ji Animalia. Při konstrukci instalace vycházel z tvarů mých náramků. Tvar instalace je tak definován kovovými pruty, přes které je napnutá pružná tkanina, což vytváří zvlněnou krajinu. Teď je tato instalace v Chemistry Gallery a jsou na ní umístěny práce různých šperkařů.

Jak se spolupracuje s člověkem, se kterým zároveň i žijete?
Myslím si, že to je hezké spojení, rozumíme si

a doplňujeme se. Navzájem si pomůžeme a zároveň si necháváme volnou ruku. Máme společné zájmy, společná témata a mně se moc líbí, co Zbyněk dělá. Ráda také spolupracuji s fotografem Michalem Šebou. Řeknu mu zhruba, jak bych si snímky představovala, a pak už to nechám na něm, protože vím, že to skvěle vymyslí. Nemusím být ten, kdo všechno řídí. Já dělám šperky, někdo jiný je dobrý na instalaci, jiný na focení. Každý má svůj obor.

Šperkařina je docela sólová práce. Není vám doma smutno, když třeba několik dnů po sobě sedíte u pracovního stolu od rána do večera?
Chtěla bych už mít společnou dílnu s jinými šperkaři, nicméně zatím to nepřišlo. Ale nijak nestrádám.

Na posledním Designbloku v říjnu 2010 jste vystavovali ve třech. Jak to přišlo?
Se Zbyňkem je to takové samozřejmé pokračování a Tomáš Hovorka je můj kamarád už od střední školy. V současnosti je zaměstnaný ve firmě, která dělá skleněná osvětlovací tělesa. Designuje osvětlení třeba do velkých hotelů v Šanghaji a Tokiu. Je příjemnější pracovat ve skupině a sdílet prostor s někým, koho máte rádi.

Kde kromě Designbloku jsou vaše věci k vidění?
Loni jsem se účastnila festivalů Code:Mode a designSUPERMARKET, jinak moje šperky najdete v různých prodejních galeriích – trvale třeba v obchodech Leeda, Kubista, Modernista a Futurista. Jsou i v čerstvě zrekonstruovaném obchodě Harddecore a v Popout. Jedno z nejkrásnějších míst, kde mám šperky, pak je DOX, za skvělou považuji Galerii Středočeského kraje v Kutné Hoře.

U nás je ale mnohem víc zvykem nakupovat módu a často i design u velkých nadnárodních řetězců.
Je mi líto mladých českých módních návrhářů, že nejsou vyhledávanější. Když se prodává Lanvin v H&M, stojí fronta před obchodem od pěti ráno. Přála bych si, aby někdy stála taková fronta na nové kolekce od Zdeny Imreczeové, Leedy, Zuzany Sedmidubské a dalších skvělých autorů. Jasně, že Lanvin je slovutná značka, ale jeho kolekce pro H&M se prodává v tisících kusů a má i kvalitu materiálu a zpracování přiměřenou H&M. Modely našich návrhářů, které jsou jedinečné – protože je třeba jeden od každé velikosti – kvalitně zpracované a z dobrých materiálů, stojí stejně a lidem to přijde drahé. Ale za konfekci v řetězci podobné peníze dají. Přála bych si, aby se to někdy změnilo.

Jak hodnotíte počiny typu Code:Mode? Tedy platformy pro nezávislé výtvarníky...
Code:Mode mě příjemně překvapil, přišlo hodně lidí, i starších, kteří mají o současný design a módu zájem. Mám z toho dobrý pocit, hned vidím intuitivní reakce návštěvníků. Je důležité hodnotit a rozpoznávat kvalitní produkty od nekvalitních. Osobně mám však raději designSUPERMARKET, který vymysleli a organizují moji kamarádi. Také to beru jako příležitost potkat zajímavé lidi z řad designérů i návštěvníků.

Markéta Richterová

Absolventka SUPŠS v Železném Brodě (obor návrhářství skleněné bižuterie) a ateliéru Kov a šperk u Vratislava Karla Nováka na VŠUP (2006). Zaměřuje se na neobvyklé geometrické i organické tvary, využívá netradiční materiály: corian, perspex, ocel nebo uhlíkové tkaniny, mnohdy i hi-technologie. Své šperky pojmenovává, vytvořila např. kolekci Krystaly, náhrdelník Šupinky stříbrného draka nebo kabelku Semínko. Na Designbloku 2009 dostala za kolekci Carbon Cenu šéfredaktorů za nejlepší počin.

www.marketarichter.net

text Lenka Pospíšilová, foto Salim Issa, Štěpánka Stein, Adéla Leinweberová, Kateřina Zahradníčková a Johana Pošová

Hana Zárubová:

Nechte se no.překvapit

Nečekané materiály a stejně nečekané tvary – to jsou kolekce Hany Zárubové, návrhářky, o které se v současnosti mluví ostošest. Čtvercový obraz, který obsahuje kulatou bundu s nápisem no.kolo, udělal doslova díru do světa na výstavě EXPO, neoprénovou kolekci FIXYOU! zase ocenili na Designbloku. Originalita a vtip tak jsou hlavním autorčiným krédem.

Loňský rok byl asi hodně hektický. Vaše věci na výstavě EXPO v sekci Archiv zázraků vzbudily velký zájem. Jak vznikal obraz – bunda?
Téma bylo jasné od kurátorů: Oděvní návrhářka má vytvořit objekt na téma obraz. Původní idea byla velký bílý spacák, ale dvojrozměrnost obrazu ve mně začala rozvíjet myšlenku, jak by se dal propojit s oděvem, aby obě věci fungovaly. Přišla jsem na to, že kolo či kruh je tvar, který se dá lehce „obléknout". Pak už následovaly hodiny tvarování a několik střihů, až ten poslední fungoval pro obraz i tělo. Na povrchu je z tenkého nylonu, uvnitř má duotherm – duté vlákno kladené na výšku, z něhož se dělají spacáky. Obraz na EXPO tedy byl bílý čtverec prošitý soustřednými kružnicemi a z něj se zipem odepínala bunda. Měla jsem ohlasy až ze Šanghaje, ať to vyrábím, že to má v Číně úspěch… Limitovanou edici osmi bund už bez obrazu by byla škoda neudělat. Černá série no.kolo tedy obsahuje bundu, tašku a tričko.

No.kolo měla úspěch i na Designbloku, zároveň jste ale získala ocenění za svoji další kolekci FIXYOU!.
Fix you byla po dlouhé době moje vlastní kolekce, kterou jsem si řekněme „mohla dovolit". Ideu propojit zdravotnické ortézy s oděvem a tvarovat oděv z technického neoprénu jsem nosila v hlavě dlouho. Nastal čas ji zrealizovat, nic víc, nic míň.

Je pro vás ocenění Designblok Editors Award 2010 pochvala, závazek?
Vždycky je příjemné, když vaši práci někdo docení, obzvláště když je to odborná veřejnost.

Založila jste několik značek. Charakterizují různé práce?
No. je číslovaná edice oblečení. Kolekce vznikají pravidelně a vždy v limitovaných řadách po několika kusech. Taková moje „malá konfekce". Kolekce značky Hana Zárubová nevzniká pravidelně, nedělám ji za každou cenu. Jen když mám silné téma, tak ho zrealizuji. Modely z těchto kolekcí dělám na zakázku, ale stane se i to, že některý kus má právo „na další život", a tak ho zjednodušším a zařadím do no. FIXYOU! je kolekce značky Hana Zárubová, kdežto no.kolo je kolekce značky no., kterou děláme společně s grafickým designérem Štěpánem Malovcem.

„Ráda posouvám střihy do nových dimenzí."

Co barvy? Pořád jsou černá, bílá a šedá ty nejlepší, které podtrhnou konstrukci tvarů?
Přesně tak, pro mě je téměř nejdůležitější tvarosloví. Ráda posouvám střihy do nových dimenzí, baví mě hra tvarů na lidském těle… Černá, bílá a jejich odstíny mi přijdou dostatečně barevné.

Kde se berou slovní hříčky typu no.kolo na kulatém oděvu nebo černé tisky na černém podkladu? Není třeba bílá řada no.milk následek toho, že máte malé dítě?
To jsou slovní hříčky mého partnera Štěpána Malovce. On je ve firmě od toho, aby kolekci verbálně podpořil. Je to jeden z nejlepších grafických designérů u nás a mě baví jeho údernost a vtip. No.milk vznikla tak, že nám zbyla z výroby velká role off white výplňku a potřebovali jsme ji zrecyklovat. Tak hluboká je naše filozofie. (smích)

Co vyvolalo nebo možná vyprovokovalo řadu no.vuitton? Řešíte, co s padělky? A co se šetřivými povahami, které jejich prodej podporují?
S tím si hlavu nelámeme, děláme věci svobodně.

Kde se vzala potřeba vytvořit kolekci CHMŐ?
Nezlobte se, to je tak dávno, že už ani nevím, co mě k realizaci vedlo. Ale myslím, že jsem tenkrát každý den chodila běhat, tak jsem asi potřebovala

nějakou „teplákovku“. (smích) Chmó je ostatně vymyšlené slovo, které nic neznamená. Patřila sem také řada 1*, tedy jednička s hvězdičkou, jako se dává ve škole. Kolekce byla zaměřená na konkrétní české sportovce. Podtext byl ten, že i sportovní výkony se známkují.

Několik let jste byla art directorkou a návrhářkou pro Pietro Filipi. Jaké to bylo? Spolupráce skončila, nebo ještě pokračuje?
Neskončila. Pracuji pro ně stále, jen už ne v managementu firmy, ale v jiné sekci. Mám mnohem méně času než dřív, takže se věnuji pouze malé kolekci. Jmenuje se Pietro Filipi Víkend a je pro mě téměř na míru. (smích) I když se jedná o konfekci, dostávám od pana Pietra v navrhování velkou svobodu. Nicméně jsem ráda, že jsem si vyzkoušela roli art directora u kvalitní české značky. Práce začínala u inspirací a návrhů kolekce přes image, focení, kampaně až po design obchodu, nábytku, obalů a visaček. Moje role byla udržet vizuální koncept značky. Koncepční myšlení, které jsem se v té době naučila, zužitkovávám každý den.

Uvažovala jste někdy o jiné profesi?
Ne.

Od střední školy jste se účastnila spousty přehlídek a soutěží a poměrně brzo jste začala dostávat různá ocenění…
VŠUP je koncipovaná tak, že musíte jezdit – nebo měla byste – na stáže ven a účastnit se soutěží. Má to svůj význam. Dnes vím, že člověk vlastně soutěží celý život. Je to asi stejný adrenalin jako ve sportu. Víceméně je to o tom, jestli jste aktivní nebo pasivní.

„Jsem ten typ, který potřebuje lehkost.“

Jste ten pilný člověk s talentem, který model ošklivě řečeno „vysedí“, nebo spoléháte trochu na náhodu a nápad, co jen tak proletí kolem?
Ježíši, já nic nevysedím, já jsem neposeda! Kdyby mi navrhování nešlo zlehka a musela bych se nějak bičovat k výsledkům, tak to už dávno nedělám. Jsem ten typ, který potřebuje lehkost. Mám opačný problém – nemám v životě tolik času a prostředků, abych zrealizovala všechny své nápady a myšlenky. Padesát procent zůstane někde v útrobách. Věřím ale v to, že ty, co zůstanou v potrubí, se stejně jednoho dne vyloupnou. Prostě až přijde jejich čas. (smích)

Spolupracovala jste také s belgickým magazínem Addict a s časopisem Blok CZ.
Mám ráda časopisy, bavilo mě vymýšlet oděvní příběhy, ale tyhle disciplíny jsou už minulostí. Škoda! Až budu v důchodu, chtěla bych vydávat časopis nebo takový inspirační book. Miluju fotky a jejich příběhy.

Před rokem jste otevřeli studio na Jánském vršku. Co v něm lidé najdou?
No.studio jsme se Štěpánem otevřeli v únoru 2010 na Malé Straně v Praze. Autorem interiéru je Henry Boráros. Je to náš ateliér a zároveň místo, kde je možné si po předchozí domluvě přes e-mail info@nofashion.eu vyzkoušet a zakoupit všechny dostupné modely a doplňky no.

Jaké jsou vyhlídky pro jaro 2011?
Právě připravuji vzorování nové kolekce JL, která by měla být v prodeji v našem e-shopu a ve spřízněných obchodech. Stále více se začínáme soustředit také na doplňky a vybrušujeme produkt, o kterém si myslíme, že na našem – a možná nejen na našem – trhu chybí. Nechte se překvapit.

MgA. Hana Zárubová

narozena v roce 1975
Absolventka SPŠ oděvní v Praze a VŠUP – ateliéru Oděvní výtvarnictví (2001), prošla stáží na Universidad Politechnica, Belles Artes ve Valencii. Od roku 1995 se účastní soutěží a přehlídek – např. Smirnoff International Fashion Awards (1. místo v roce 1999, 3. místo v roce 1995) nebo Challenges of Plastic – Crespi Trophy v Miláně. Vystavovala např. ve studiu Milk v New Yorku (2007) a na výstavě Miss/FIT fashion and furniture design ve Vídni, dále v Hamburku, Lipsku a Výmaru, byla nominována na Designéra roku na veletrhu Styl v Brně a dvakrát na Czech Grand Design. Tři roky působila jako kreativní ředitelka Pietro Filipi, dnes pro tuto značku navrhuje kolekci pro volný čas. Má dvouletého syna Alfréda.

www.hana zarubova.cz
www.nofashion.eu
no.studio
Jánský vršek 9, Praha 1

Navázali jsme partnerství s pojišťovnou pohledávek Euler Hermes

EULER HERMES

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR navázala partnerství s jednou z největších pojišťoven pohledávek – Euler Hermes Čescob, úvěrová pojišťovna, a. s. Jaké výhody toto partnerství přinese klientům Unie, si můžete přečíst v rozhovoru s obchodním ředitelem Euler Hermes Čescob Ing. Hynkem Rasochou.

Co vaše společnost nabízí klientům Unie?
Euler Hermes Čescob, úvěrová pojišťovna, a. s. nyní nabízí registrovaným klientům Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR zvýhodněné podmínky pro sjednání pojištění pohledávek.

V čem toto zvýhodnění spočívá?
V tom, že klienti Unie mohou získat slevu na pojistném za pojištění pohledávek. Tato sleva přitom může činit až patnáct procent.

Má popsané zvýhodnění nějaká omezení?
Probíhá standardní nabídkové řízení. A pokud je patrné, že správa pohledávek u klienta Unie je nadstandardní, bude mu námi sleva přiznána v plné výši. Samozřejmě si musíme nechat právo slevu nepřiznat, pokud dodané podklady budou obsahovat skutečnosti, které naší společnosti dle jejích interních pravidel slevu přidělit neumožní. Jde zejména o škodní průběh klienta, ale mohou to být i další faktory.

Proč jste se rozhodli nabídnout zvýhodněné podmínky právě klientům Unie?
U klientů Unie můžeme právem předpokládat nastavení určitého systému správy pohledávek, jinými slovy to, že se o své pohledávky starají. To nám dává větší záruku, že v případě polhůtních pohledávek lze tyto od dlužníka s vyšší mírou pravděpodobnosti a rychleji získat zpět.

V čem spatřujete hlavní přínos pojištění pohledávek u vaší pojišťovny?
Pojištění pohledávek je komplexní produkt – zahrnuje informace o odběratelích, pojištění pro případ platební neschopnosti nebo nevůle odběratele i pomoc při vymáhání. Hlavní přínos vidím v tom, že majitel nebo vedoucí pracovník firmy ve formě pojištění pohledávek získá další účinný nástroj, s nímž dokáže výrazně omezit riziko nedobytných pohledávek.
A to za rozumnou cenu a bez nutnosti součinnosti odběratele. Tím se lišíme od některých bankovních zajišťovacích produktů. A proč právě u nás? Euler Hermes je vedoucí světový pojistitel v oblasti pojištění pohledávek. Obdobné postavení jsme si za třináct let působení v České republice vybudovali i na tuzemském trhu – s důrazem na kvalitu služeb.

text Miroslav Mašek,
foto Euler Hermes Čescob, úvěrová pojišťovna

text Miroslav Mašek, foto archiv resortu

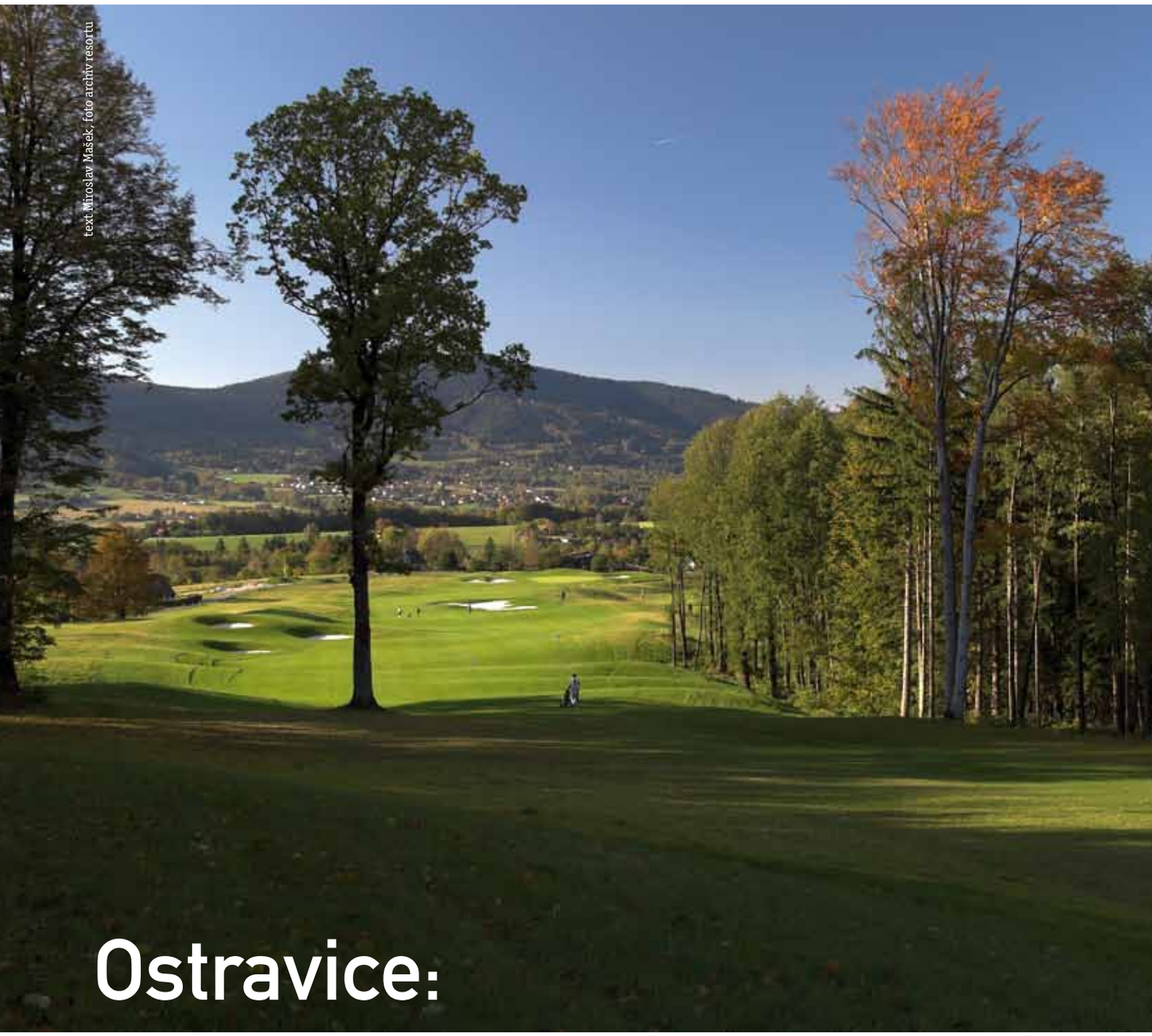

Ostravice:

Velkorysé hřiště obklopené Beskydami

Existují golfová hřiště, na která si za pár dnů po první hře ani nevzpomenete. A pak existují ta, která vás natolik uchvátí svým designem, prostředím a atmosférou, že už při odjezdu se těšíte na příští návštěvu. Do druhé skupiny jednoznačně patří Golf & Ski Resort Ostravice, všeobecně uznávaný jako jedno z nejkrásnějších českých hřišť.

Velkoryse pojaté golfové hřiště Ostravice se nachází mezi dvěma nejvyššími horami Beskyd – Lysou horou a Smrkem – na úpatí hory Žár v obci Ostravice. Jedná se o mistrovské hřiště, par 72 typu parkland. Jeho designérem a konstruktérem se stal Chris Johnson, který má na svém kontě již řadu hřišť v Evropě i Africe. Snahou celého mezinárodního týmu, který se na stavbě podílel, bylo vytvořit hřiště, které snese nejpřísnější srovnání s moderními mistrovskými hřišti ve vyspělé golfové Evropě. Tomu odpovídá výběr lokality, tvarování terénu, kompletní závlaha hracích ploch, důkladně testovaný a kontrolovaný stavební materiál, velké greeny, tři hektary vodních ploch, pět rozlehlých odpališť na každé jamce či speciální osiva. Týmu vedenému Johnsonem se zde podařilo vybudovat velmi rozmanité hřiště v překrásné přírodě. Jamky jsou citlivě vsazené do místních luk a mezi stromy, designér bohatě využíval i vodních toků s četnými kaskádami. Konečná podoba hřiště tak i přes rozsáhlé pozemní úpravy působí přirozeným dojmem.

Otevřený terén i lesní zákoutí

Krásy Ostravice osloví golfisty všech handicapů, především však hřiště otestuje schopnosti ambicióznějších hráčů. Kombinuje všechny druhy překážek: Je tu jak dostatek vody, tak míst po stranách, kde může míček uvíznout. Ferveje zdobí též velké bankry.

Samostatnou kapitolu představují greeny, které svou rozlehlostí nutí hráče pilovat umění odhadu vzdálenosti. Prvních pět jamek je velmi otevřených a hned tři z nich se hrají právě kolem zmíněné vody, která je často strategicky umístěna a testuje tak i psychické kvality golfistů. U dalších jamek se tvář hřiště mění, hřiště se více uzavírá a přivádí hráče do nádherných zákoutí okolních listnatých lesů.

Hra lesními průseky může být pro někoho náročnější, ale nádherná krajina rychle nabudí romantickou náladu a k požitku ze hry připojí i skvělý pocit z pohybu v přírodě. Než se dostanete k jamce č. 18, dosyta si užijete také panoramatické pohledy na protější Lysou horu, masiv Smrku a údolí řeky Ostravice.

Ke kvalitnímu hřišti patří i kvalitní tréninkové plochy. Ty místní představují driving range s délkou bezmála 300 metrů. Zde je připraveno hned třináct krytých, prostorných odpalovacích kójí, trénovat odpaly přitom můžete přímo z travnatého podkladu. Dalšími tréninkovými plochami jsou putting a rozlehlý chipping green, v jehož blízkosti naleznete dostatek překážek pro nácvik krátké příhry do greenu.

Perličku představuje cvičná jamka, na které lze úspěšně natrénovat druhou, popřípadě třetí ránu z různých pozic od 80 do 140 metrů směřující do greenu.

Když greeny spí...

Ostravice nabízí také skvělé tréninkové podmínky pro náročné příznivce běžeckého lyžování – ne náhodou v názvu tohoto resortu najdete slovo „ski“. V místech, kde se od jara do podzimu trénuje golf (driving range a cvičné plochy pro krátkou hru) je k dispozici mechanicky upravená běžecká trať, která dosahuje délky asi dvou kilometrů a šířky 7,5 metru.

V zimních měsících tak běžkaři mohou využívat areál s připravenou stopou pro klasiku i bruslení, a to zcela bezplatně. Provoz běžeckého areálu

GOLF CLUB OSTRAVICE

je samozřejmě závislý na dostatečném množství přírodního sněhu, informace o momentálním stavu trati naleznete v aktualitách na webu resortu. Jsou-li sněhové podmínky příznivé, je běžkařský areál v provozu denně od půl osmé ráno do setmění. Pro milovníky sjezdového lyžování je pak připraven ski bus, který je může dopravit např. do nedalekých areálů v Čeladné, Bílé nebo Malenovicích.

Komfortní a pohostinné ubytování

Součástí resortu je samozřejmě i golfový klub, který díky své roubené úpravě přirozeně zapadá do krajiny. Příjemné posezení a kulinářský zážitek nabízí restaurace, do jejíhož čela se v únoru 2011 postavil zbrusu nový tým profesionálních kuchařů a kterou můžete navštívit denně od půl osmé ráno do osmi hodin večer. Rafinovanou kombinaci komfortu, pohostinnosti a kvalitního ubytování pak naleznete v GREEN INN Hotelu Beskydy, který je umístěn v srdci resortu na hranici golfového hřiště a poskytuje fascinující výhledy na okolní pohoří. 27 prostorných dvoulůžkových pokojů rozdělených do kategorií Economy, Standard a Comfort+ navodí pocit domácího prostředí a umožní vám pohodlně trávit dovolenou či pořádat i rozsáhlejší firemní pobytové akce. K výbavě patří pokrytí wi-fi, klimatizace, bar, televize se satelitem, sauna, vířivka, masáže, přistýlky i rozlehlé terasy s překrásnými výhledy. Každý pokoj má vlastní parkovací místo a své golfové bagy či jízdní kola si můžete odložit v hotelových caddy rooms, jimiž je vybaven každý z šesti hotelových objektů. Samozřejmostí je přívětivý a pečlivě proškolený personál, který splní všechna vaše přání. Pokud vyhledáváte hřiště ve výjimečném prostředí, s nejkvalitnějšími službami a vždy něčím navíc, je Golf & Ski Resort Ostravice správnou volbou. Ne nadarmo v anketě Hřiště roku 2009 časopisu Golf Digest získala Ostravice hned po první plné sezóně provozu nejvyšší ocenění a zvítězila i v dílčích kategoriích Nejlepší výkon a Jamka roku. A to už něco znamená…

GOLF & SKI RESORT OSTRAVICE

Ostravice 75, 739 14 Ostravice

recepce
tel., fax: +420 558 431 549, +420 724 907 913
skype: golf.club.ostravice
e-mail: info@golf-ostravice.cz

hotelová recepce
tel.: +420 725 586 500, +420 558 431 549
e-mail: ozanova@ostravice-sport.cz

restaurace
tel.: +420 737 660 770
e-mail: restaurace@ostravice-sport.cz

www.ostravice-golf.cz

Seznamte se s novinkami v systému CESR

Systém CESR – Czech Economic Subjects Rating je účinným nástrojem, který své uživatele chrání před obchodováním s insolventními subjekty a dodává jim řadu důležitých informací pro rozhodování.
Tým specialistů, který systém vytvořil, dále rozvíjí jeho funkce a připravuje nejrůznější vylepšení. S některými se můžete seznámit zde, stejně jako přímo na webu systému www.cesr.cz.

Verze 3.0.1 přináší inovovaný algoritmus

V závěru roku 2010 jsme spustili verzi 3.0.1 systému CESR, která přináší mnoho novinek. Mezi ty hlavní patří inovovaný algoritmus pro stanovení CESR ratingu či nové rozčlenění funkcí a služeb umožňující dávat zjištěná data lépe do souvislostí a snadněji s nimi pracovat. Uživatelé jistě ocení také možnost zobrazení přehledu svého čerpání služeb, možnost nahlásit nalezenou chybu a další podpůrné funkce. Pro ty, kdo se chtějí se systémem blíže seznámit, je určen zkušební přístup zdarma. Platí po dobu sedmi dnů a umožňuje otestovat si plnou verzi systému.

Sekce „Ke stažení“ na webu www.cesr.cz

Do hlavního menu webu systému CESR jsme umístili novou sekci „Ke stažení“. Vedle propagačních materiálů, které prezentují služby systému i jeho filozofii, zahrnuje především uživatelskou příručku s návodem na používání všech jeho funkcí.

Upravený systém počítání zobrazených záznamů za měsíc

Jedním z parametrů jednotlivých tarifů systému CESR je počet zobrazených záznamů za měsíc. Dosud se stav tohoto počítání nuloval vždy při měsíčním výročí ode dne, kdy si uživatel služby CESR objednal (např. při registraci 15. června se stav nuloval vždy k 15. dnu v měsíci). Nyní jsme tuto funkci upravili tak, že se počet zobrazených záznamů nuluje vždy k patnáctému dni v kalendářním měsíci – bez ohledu na datum registrace. Každý klient systému CESR díky tomu v prvním i posledním měsíci užívání našich služeb získá jako bonus možnost zobrazit si plný počet záznamů.

Přesný přehled o vývoji počtu zahájených insolvenčních řízení v ČR

Pro lepší přehled uživatelů o vývoji počtu zahájených insolvenčních řízení v ČR jsme upravili graf zobrazující průběžně tuto statistiku na webu www.cesr.cz. Po najetí kurzorem myši na sloupec v konkrétním měsíci se zobrazí celkový počet zahájených řízení za tento měsíc. U posledního – běžícího – měsíce se pak zobrazí aktuální počet k danému datu. Díky tomu lze přesně porovnávat měsíční vývoj od ledna 2008 až po současnost.

Co nabídne verze CESR 3.0.2?

Nová verze 3.0.2, jejíž spuštění plánujeme na letošní jaro, přinese další vylepšení systému. Díky nejvýznamnější novince budete moci systém CESR používat ještě více jako komplexní databázi. Program Hlídací pes totiž bude u zadaných subjektů kromě stávajícího hlídání insolvence monitorovat také změny, které u nich nastaly v obchodním rejstříku. Půjde mj. o adresy, názvy subjektů apod. Velmi rychle se tak např. dozvíte, zda se daná společnost ocitla v likvidaci (protože právě slova „v likvidaci“ se v tomto případě stanou součástí jejího názvu). Další vylepšení se pak týkají optimalizace, která přinese zrychlení systému, a dalšího zvýšení spolehlivosti výstupů – neboť data budou nyní ověřována z ještě více zdrojů. Věříme, že tato opatření přispějí k vaší spokojenosti se službami systému CESR.

text Miroslav Mašek

text a foto Tomáš Kubelka

Tomáš Kubelka:

Nezapomenuté tradice

„Fotografování je vášeň touhy po zaznamenání dojmů. Nejvíce si ji užiju, mohu-li v ní plout a naplno ji vdechovat. Jako rybka, kterou domácí hejno blahosklonně přijme a velkoryse přehlíží její rejdění ve svém revíru. Jako kdybych tu nebyl.“

Tradiční rituály, ať už mají původ v křesťanské nebo dokonce předkřesťanské éře našich dějin, bývaly vždy společným pojítkem existence komunity. Lidé svou životní pouť s ostatními prostřednictvím tradic sdíleli. Osa mezi zrozením a smrtí jednotlivce obohacovala kolektiv a naopak. Bez společných rituálů, často reflektujících víru v Boha, dochází k narušení doposud přirozeného ukotvení společnosti. Rituály provázejí život všech kultur na naší planetě. V bývalém Československu však právě tradice vázaná na křesťanství byla po druhé světové válce potlačována. Její roli nahradil duchovně prázdný materialismus. Prázdné místo vyplnila touha život si „užít“. Lidskou společnost potřeba pevných rituálů přitom doslova definuje.

Oné původní tradici se někde nepřízeň doby naštěstí podařilo ustát. Mnohde, obzvláště pak na venkově, došlo po roce 1989 k jejímu znovuzrození. Ve východních Čechách se hlinecký masopust v minulém roce dokonce dostal na seznam kulturního dědictví UNESCO.

Ve svém oboru mám jako fotožurnalista potěšující možnost ochutnávat nejširší pole své fotografické působnosti. A proč mám aktuálně vedle své tvorby pro týdeník Sedmička rozpracován právě soubor o tradicích? Protože jsou původní, jsou naše. A jako kluka z města mě jejich „exotika“ často překvapuje a voní mi.

Tomáš Kubelka

Narodil se roku 1976 v Pardubicích.
V deseti letech začal pořizovat první snímky jednoduchým fotoaparátem Směna sovětské výroby. Navzdory svému elektrotechnickému vzdělání se v roce 1998 začal živit jako fotolaborant firmy se stoletou tradicí Foto Hemský. V roce 2001 se stal kmenovým fotoreportérem v denním zpravodajství firmy VLP.
O sedm let později získal 3. cenu v nejexponovanější kategorii „aktualita“ prestižní soutěže Czech press photo. Od roku 2009 fotografuje pro týdeník Sedmička Mladé fronty. Je autorem i spoluautorem několika publikací a výstav.

www.tomaskubelka.eu

text Miroslav Mašek, foto Vojtěch Gabriel

Petr Fajstavr:

Řešení pohledávek je někdy jako boj s větrnými mlýny

Pracuje jako Credit Controller v jedné z největších světových firem vyrábějící stavební stroje: Atlas Copco s. r. o. Ví, že na dlužníky je často třeba být tvrdý. Při našem rozhovoru však Petru Fajstavrovi optimistický úsměv z tváře nezmizel ani na okamžik.

Kdy společnost Atlas Copco vznikla a co je těžištěm její činnosti?

Společnost byla založena ve Švédsku už v roce 1873 a zpočátku se zabývala hlavně výrobou a prodejem vybavení pro železnice. V dalších letech expandovala i na zahraniční trhy a rozšiřovala spektrum svých produktů. Činnost firmy se v současnosti dělí na tři základní oblasti: Máme divizi kompresorů a generátorů, divizi stavebních a důlních strojů a divizi průmyslového nářadí. Působíme celosvětově – ve více než 130 zemích, kde provozujeme distribuční centra a servisy. Ve Švédsku, Belgii, USA, Číně a dalších zemích pak máme výrobní podniky. Největší část našeho obratu dnes tvoří kompresory a generátory, a to mobilní i stacionární.

Jak dlouho firma působí na tuzemském trhu?

Do Československa společnost Atlas Copco vstoupila v roce 1969 a už tehdy zde disponovala celým svým sortimentem. Nyní je v České republice umístěno zastoupení společnosti pro region střední Evropy a Balkánu, včetně servisu a půjčovny strojů. Já sám jsem zodpovědný za divizi stavebních a důlních strojů, která má dnes asi 130 zaměstnanců. Mám zde na starost zejména pohledávky a další záležitosti finančního rázu včetně sledování prodejů.

Jakou máte vizi do budoucna?

Vizí společnosti Atlas Copco je stát se a zůstat pro všechny investory „First in Mind – First in Choice“, tedy „První v mysli – první ve výběru“. Naším cílem je poskytovat produkty nejvyšší kvality, které pomáhají zákazníkům zvyšovat produktivitu, ome-

zovat výrobní náklady a současně chránit životní prostředí.

Podepsala se na vašem podnikání ekonomická krize?
Ano, krize nás bohužel poznamenala silně a prodeje strojů zejména v roce 2009 výrazně poklesly. Loňský rok už byl lepší, pomáhá nám přitom i naše celosvětová působnost.

Zaznamenal jste v této souvislosti také nárůst počtu pohledávek?
Kvůli zmíněnému poklesu prodejů vlastně ani ne. Musím ale říct, že ohledně pohledávek nemáme v Česku dlouhodobě významnější problémy. Daří se nám držet pohledávky po splatnosti nad třicet dnů do patnácti procent. Tento stav souvisí i se strukturou zákazníků v našem oboru, kdy je trh poměrně uzavřený a vstupuje do něj málo nových zájemců.

Pomáhá vám při řešení pohledávek rozhodčí řízení?
Za poslední asi dva roky jsme jeho prostřednictvím řešili šest sporů. S rozhodčím řízením jako nástrojem jsme spokojeni, je mnohem rychlejší než klasický soud. I proto s Unií pro rozhodčí a mediační řízení ČR spolupracujeme a i nadále spolupracovat budeme.

„Vedení společnosti nám dává volnost, důležité jsou pro něj výsledky."

Jak je to s užíváním arbitráže vaší společností ve Švédsku nebo v jiných regionech?
Vedení v tomto ohledu poskytuje svým zaměstnancům volnost, neboť každá země má svá specifika – někde funguje to, jinde ono. Nástroje na řešení pohledávek si tak můžeme vybírat sami, důležité jsou výsledky. Zvolené metody ale samozřejmě nesmějí nijak poškozovat firmu a její dobré jméno.

Jak jste se k tomuto oboru dostal vy?
Vystudoval jsem školu logistických služeb a po vojně nastoupil na finanční oddělení firmy zabývající se expresní přepravou zásilek. S pohledávkami jsem nejdřív neměl nic společného, až časem jsem v této oblasti začal získávat zkušenosti. Hodně jsem se o nich naučil u svého následujícího zaměstnavatele – společnosti vyrábějící stavební betonové směsi. Právě tam jsem se mj. seznámil s rozhodčím řízením, které jsem po nástupu do firmy Atlas Copco zavedl i zde.

Co vám tato práce osobně přináší?
Hlavně radost, když se něco opravdu povede, když se nám podaří vyřešit nějaký těžký případ. Je bohužel často složité peníze ze zákazníků dostat…

Jednání s dlužníky asi znamená i stres, že?
Ani ne tak stres, jako spíše zdlouhavou práci. Není příjemné, když vám zákazník říká, že za týden zaplatí, a vy už v té chvíli víte, že to tak nebude. Někdy je to prostě boj s větrnými mlýny… Člověk musí být tak nějak psycholog a musí být i tvrdý.

Chystá Atlas Copco v nejbližší budoucnosti nějaké významné novinky?
Plánujeme některé změny organizačního charakteru – např. zmíněný region střední Evropy a Balkánu bude zřejmě rozdělen a naše zastoupení se tak rozmístí do více zemí.

Pokud k tomu dojde, zůstanete vy sám v Česku, nebo zkusíte pracovat v zahraničí?
Zůstal bych spíše tady, nemám asi dost odvahy na to vycestovat. Je ale pravda, že Atlas Copco poskytuje svým zaměstnancům příležitosti pracovat po celém světě – má vlastní interní job market s nabídkou pozic v nejrůznějších státech všech kontinentů.

Kdybyste se přece jen měl rozhodnout, kam odjet třeba na stáž – která oblast by vás lákala?
Nejspíš sever, hlavně Skandinávie. Už jsem tam byl dvakrát – jednou v Norsku na trekovém zájezdu, podruhé ve Švédsku s kamarády na rybách.

„Ve Švédsku jsem za týden chytil asi patnáct štik."

Co jste chytil?
Byli jsme na štikách na jednom jezeře v jižním Švédsku. Každý jsme jich za ten týden chytili asi patnáct. Ale nebyly moc velké, největší mohla mít tak sedmdesát centimetrů.

Patnáct štik na jednoho? To jste asi všechny ani nesnědli…
Mně je chycených ryb líto, pouštím je zpátky do vody. Navíc ryby ani moc nejím, preferuju vepřové. (smích) Každopádně to byla zajímavá zkušenost, už kvůli krásné přírodě.

A jakou největší rybu jste zatím chytil?
Loni na podzim kapra, který měl třiasedmdesát centimetrů. Ale neskončil na vánočním stole, taky šel zpátky do rybníka…

Máte čas i na další koníčky?
Koníčky stíhám, zatím jsem svobodný. (smích) Mám rád sport – kolo, fotbal, tenis… A mou velkou zálibou je motorka. Mám supersportovní Suzuki GSX-R 600. Jízda na ní je skvělá, ale člověk musí být hodně opatrný.

Mám rád…
chvíle s přáteli – třeba u ohně
přírodu
pivo a tatarský biftek

Nemusím…
krupicovou kaši
všechny negativní lidské vlastnosti
neplnění slibů

Jezdíte na motorce i do práce?
Občas ano. První cesta po příjezdu pak ale musí vést na toaletu – převléct se z kombinézy. (smích) Většinou ale jezdím vlakem, což je dobrá příležitost pro poslech hudby.

Vyrážíte na dvou kolech také do zahraničí?
Určitě, naposled jsme jeli s kamarády přes Rakousko, Itálii a Slovinsko. A právě slovinská příroda mě hodně překvapila, třeba Julské Alpy jsou opravdu krásné, možná i hezčí než hory v Rakousku. Na specifickou modrozelenou barvu zdejších hor i řek jen tak nezapomenu.

Petr Fajstavr

narozen v Benešově

1996–1999	studium na Integrované střední škole logistických služeb v Praze
2001–2006	Direct Parcel Distribution s. r. o. (expresní zásilková služba) – finanční oddělení, později práce s pohledávkami
2006–2008	CEMEX Czech Republic, s. r. o. (výroba a doprava stavebních hmot) – Credit Coordinator – práce s pohledávkami
od r. 2008	Atlas Copco s. r. o. – Credit Controller – správa pohledávek, finance, administrativa

Přednášky našich lektorů oslovily stovky podnikatelů

Mezi významné aktivity týmu Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR patří dlouhodobé úsilí o zvyšování povědomí podnikatelské veřejnosti o arbitráži. Jednu z možností, jak oslovit a vzdělávat představitele ekonomických subjektů, představují přednášky na odborných a podnikatelských konferencích. Také v posledním čtvrtletí roku 2010 se lektoři Unie aktivně zúčastnili několika takových akcí.

Završili jsme partnerství se společností Konference s. r. o.

Již v lednu loňského roku se Unie stala jedním z několika celoročních partnerů společnosti Konference s. r. o., která se specializuje na pořádání oborových konferencí z různých tematických oblastí – např. stavebnictví, elektroniky, energetiky, zdravotnictví či automobilového průmyslu. Díky navázané spolupráci tak měli naši specialisté možnost obrátit se s odbornými přednáškami o rozhodčím řízení na stovky podnikatelů z celé České republiky. Posluchači tak získali cenné informace o výhodách této moderní metody řešení obchodních sporů, o aktuálních trendech v oblasti řešení pohledávek či o návodech na předcházení jejich vzniku.
Partnerství završila dvojice konferencí: Očekávaný vývoj automobilového průmyslu v ČR a střední Evropě z 20. října 2010 a Očekávaný vývoj realitního trhu a developerských projektů z 1. prosince 2010.
Obě se uskutečnily v brněnském hotelu Holiday Inn. Právě z prosincové konference pocházejí také některé z přiložených fotografií.
Dalším vyjádřením naší snahy o šíření odborných informací o mimosoudních metodách řešení sporů i o podporu vzdělávání podnikatelů obecně se v závěru roku stalo partnerství při akci nazvané Strategické fórum.

Prestižní Strategické fórum přivítalo generální ředitele, jednatele a top manažery

Toto prestižní setkání generálních ředitelů, jednatelů a top manažerů se uskutečnilo ve dnech 9.–10. prosince 2010 v hotelu Zámek Štiřín. Posláním akce, pořádané společností top vision s. r. o., bylo reflektovat úspěchy a neúspěchy firem, podělit se o zkušenosti uznávaných lídrů a otevřít diskuzi nad novými možnostmi, kreativními vizemi a impulzy pro rozvoj svůj i svých společností.
Program moderovaný Václavem Moravcem zahrnoval klíčová témata z oblasti řízení společností a týmů, změn způsobených krizí, strategií apod.
Mezi řečníky se objevili mj. tito významní čeští manažeři:

Zdeněk Tůma, bývalý guvernér ČNB
Jan Švejnar, ekonom, CERGE-EI
Kamil Jankovský, ministr pro místní rozvoj
Tomáš Zídek, náměstek ministra financí
Martin Dlouhý, Vice President, METRO Group
Alan Svoboda, ředitel divize Obchod, ČEZ
Aleš Hušák, generální ředitel, SAZKA
Martin Jahn, ředitel mezinárodních fleetových prodejů, Volgswagen Group
Zbyněk Frolík, ředitel, Linet
Jiří Borovec, generální ředitel, ČEPRO
Stanislav Bernard, generální ředitel, Rodinný pivovar Bernard
Miroslav Šole, generální ředitel, COMPASS Group
Vlastislav Bříza, gen. manažer pro zahraniční účasti, KOH-I-NOOR HARDTMUTH

Martin Základník, Vicepresident for Sales, T-Systems Czech Republic
Josef Zeidler, generální ředitel, Hilti ČR a SR
Jan Mičánek, generální ředitel, LESS
Aleš Voženílek, Country Director pro ČR, Nokia Siemens Communications
Karel Havlíček, generální ředitel, SINDAT
Milan Prypoň, bývalý generální ředitel, Hewlett Packard
Zdeněk Burda, bývalý generální ředitel, Skanska
Petr Matějů, předseda Grantové agentury ČR
Ivan Čarnogurský, generální ředitel, IPEC Management
Martin Wagner, obchodní ředitel, IBM Česká Republika
Josef Novák, generální ředitel, VEBA
Miloš Malaník, Country General Manager, TNT Express Czech Republic
Daniel Drahotský, ředitel úseku Finanční trhy, J&T BANKA
Michal Mejstřík, profesor ekonomie
Petr Koblic, generální ředitel, Burza cenných papírů

Unie jako partner prezentovala fórum ve svém elektronickém newsletteru a v magazínu Satisfakce. Přímo na místě pak pro účastníky připravila stánek, jehož prostřednictvím mohli získat aktuální informace o rozhodčím řízení, prevenci vzniku pohledávek i systému CESR – Czech Economic Subjects Rating.
Také v roce 2011 se budeme účastnit zajímavých vzdělávacích akcí a přibližovat jejich účastníkům, proč je rozhodčí řízení efektivním nástrojem na řešení mnoha jejich problémů. O těchto akcích vás budeme informovat jak v Satisfakci, tak na našich webových stránkách www.urmr.cz. Stejně tak nadále pravidelně pořádáme semináře a workshopy, na nichž seznamujeme zájemce s využitím rozhodčího řízení v každodenní praxi, a pořádáme firemní školení pro jednotlivé subjekty. Mezi absolventy těchto školení se už zařadily např. obchodní týmy společností .A.S.A., Pipelife Czech či FULGUR BATTMAN. Další podrobnosti o našem vzdělávacím programu – včetně anotace, registračního formuláře a termínů – naleznete zde: www.urmr.cz/vzdelavani/vzdelavaci-program.

text Miroslav Mašek, foto Miroslav Mašek a archiv společnosti top vision

text Miroslav Mašek, foto archiv Intermundo

Věnujte doutníkům tu nejlepší péči. Bohatě se vám odmění…

Kvalitní doutník se může stát vaším věrným společníkem při chvílích oddechu a relaxace. Aby vám tyto okamžiky zpříjemnil, je však třeba mu věnovat patřičnou péči. Příslušenství a služby nabízené společností Intermundo vám přitom budou těmi nejlepšími pomocníky.

Každý doutník potřebuje své přirozené klima, aby mohl zrát. Zajistit doutníkům ideální podmínky pomáhají humidory – speciální boxy, v nichž je udržována stálá vlhkost vzduchu asi sedmdesát procent při pokojové teplotě. Intermundo proces zrání doutníků povyšuje na obřad, který podtrhuje řadou luxusních humidorů z ušlechtilých dřevin i unikátních kamenů – např. stromatolitu. Humidory z nabídky společnosti Intermundo tak nejsou pouze kvalitními pomůckami, ale zároveň originálními a designovými doplňky vašeho bytu či kanceláře. Vybrat si můžete jak z mnoha stylů a způsobů zpracování, tak z řady velikostí. Humidor Capri s kapacitou až padesát doutníků má prakticky rozdělenou vnitřní část a zaujme jednoduchým čistým stylem, který ladí s každým interiérem. Mezi jeho charakteristické rysy patří skryté pozlacené čtvercové panty nebo mosazný štítek vhodný pro engraving. Humidor Old World, který pojme až stovku doutníků, je určen zejména milovníkům historie – povrchová úprava s motivem staré mapy mu dodává jedinečný starožitný vzhled. Perličkou pak jsou velké skříňové humidory, jejichž prosklené dveře vám umožní mít svou sbírku doutníků neustále na očích.

Luxusní humidory, zvlhčovače i ořezávače

Ke každému humidoru patří kvalitní zvlhčovač a vlhkoměr, které uloženým doutníkům zajistí ty nejlepší podmínky. Pro humidory dodávané společností Intermundo je typický krystalový zvlhčovač. Namísto zelené houby obsahuje krystaly, které jsou atraktivnější a jednodušší na údržbu. Je vyroben z čirého materiálu, aby skrz něj bylo dobře vidět dovnitř. A jak poznáte, kdy ho doplnit? Když krystalky uvnitř ztrácejí vlhkost, smršťují se. V okamžiku, kdy se zvlhčovač jeví poloprázdný, je ten pravý čas na naplnění. Mnoho lidí si jako médium do zvlhčovače navyklo nalévat destilovanou vodu. Odborníci z Intermunda však před tímto zvykem důrazně varují – destilovaná voda může relativní vlhkost uvnitř humidoru zvýšit až na pětadevadesát procent, což vede k převlhčení doutníků, jejich plesnivění, bobtnání a vzniku prasklin na svrchním listu doutníku. Krédem společnosti Intermundo je skutečně komplexní péče o potřeby kuřáků, proto v její nabídce naleznete též unikátní roztok propylenglykolu vhodný právě jako médium do zvlhčovačů ve všech druzích humidorů. Tato látka automaticky pomáhá udržovat vlhkost v humidoru na správné hodnotě, díky čemuž budou vaše doutníky vždy čerstvé.
Mezi další špičkové příslušenství, kterým vám Intermundo zpříjemní chvíle strávené s doutníkem v ruce, patří ořezávače s doživotní zárukou, doutníkové zapalovače a sirky, doutníkové popelníky z různých materiálů a mnoho dalšího ze světa tabáku. Mezi nejluxusnější kousky patří např. ořezávač Xikar Xi3 Cutter z limitované edice, který je vyroben z leštěné nerezové oceli a 10 tisíc let staré mamutoviny. Neméně atraktivní volbu představuje Xikar 300B Xi3 Havana Collection – ručně malovaný ořezávač s tělem z francouzského javorového dřeva.

Intermundo doporučuje

Doutníky Ashton pocházejí z manufaktury Arturo Fuentes v Dominikánské republice, která patří mezi nejlepší na světě. Jsou rolovány výhradně ručně a atypickým způsobem: tak, aby každý jednotlivý list pokrýval celou délku doutníku a poskytl tak kuřákům doutníky s nejvyváženější konzistencí chuti na trhu. Z nejlepších produktů Ashton jsme pro vás vybrali tři série:

Ashton Classic

Tato série má středně silnou chuť s lehkou kořeněnou příchutí a nabízí tak konzistentně příjemné pokouření pro všechny milovníky doutníků. Směs 3–4 roky zralého dominikánského tabáku v kombinaci se zlatým krycím listem Connecticut Shade vytváří extrémně bohatou chuť. Doutník tohoto druhu má stejný tah od začátku až do konce. Série Ashton Classic je pokouření pro jakoukoliv dobu i místo a nikdy vás nezklame.

Ashton VSG

Pokud toužíte po silné a opojné chuti s bohatým zakončením, sáhněte po doutníku ze série Ashton VSG. Je namíchána exkluzivně pro značku Ashton Carlosem Fuente Jr. a využívá 4–5 let zralý dominikánský tabák z nejúrodnějších rostlin. Výrazná chuť VSG série pramení z krycího listu rostlého na soukromé farmě v Ekvádoru, kterou vlastní rodina Oliva. Tento list zraje pomalu za přirozeného slunečního svitu v místním regionu. Výsledkem je bohatý a opojný krycí list, díky němuž jsou dnes doutníky série Ashton VSG nejvyhledávanější na trhu.

Ashton Aged Maduro

Tato série je mimořádná díky limitovanému širokému krycímu listu Connecticut Shade. Z něj vychází počáteční nasládlá chuť, po zapálení se však chuť doutníku stává bohatou a oříškovou podobně jako u vína Tawny Portské. Krycí list a vyzrálá náplň vytváří bohatou a komplexní chuť, která povznáší doutníky Ashton Aged Maduro na jedinečnou úroveň.

Intermundo, s. r. o.

Machovská 1455/2, Praha 9 – Horní Počernice
tel.: 226 200 867
e-mail: cigars@intermundo.cz
www.intermundo.cz

text Miroslava Grmanová, foto archiv

Chile: Země vína, lam i velkých vzdáleností

Chile jsem si jako destinaci pro dovolenou nevybrala dobrovolně, do tohoto kouta Jižní Ameriky mě vyslala firma na služební cestu. Vlastně je ale škoda, že jsem si ji sama nezvolila za cíl svých toulek. Jde totiž o krásnou a velmi rozmanitou zemi. Jen si to představte – v jediném státě spatříte takové přírodní krásy, jako byste procestovali Evropu od Norska až po jih Itálie...

Chile je asi nejvíce pozoruhodné právě svou zeměpisnou polohou. Tedy tím, že na jednom konci země si užíváte sluníčka na pláži (i když velmi opatrně, všichni vás tady upozorňují na ozónovou díru), zatímco na druhém můžete sledovat tání ledových ker… Další devizu Chile představuje vždy milé a přátelské obyvatelstvo. Já jsem ale bohužel mohla cestovat jen o prodloužených víkendech, takže jsem projela především střed země a pohoří And po cestě do Argentiny. Mám tak však alespoň možnost oba státy trochu porovnat. V Argentině sice bylo obecně levněji, ale také jsme se všude setkali s nižší úrovní poskytovaných služeb: od stravovacích a ubytovacích až po kvalitu silnic. Ta byla často tak katastrofální, že nemělo smysl ani sledovat mapy a vybírat podle nich ty „lepší" silnice a trasy. Stejně jsem pak vždycky skončila na prašné cestě, po níž se dalo jet rychlostí tak dvacet kilometrů v hodině. V tomto ohledu je Chile mnohem rozvinutější. Ale nejen v něm – v Santiagu najdete přední univerzitu pro celou Jižní Ameriku, jezdí zde velmi moderní metro, které denně přepraví milióny obyvatel. Modernější, rušné čtvrti mi v mnohém připomínaly New York. Hlavně tím, jak město pulsovalo a žilo až do pozdních nočních hodin…

Luxus i smog

Možná jsem měla jen štěstí, ale Chile mě překvapilo příjemným klimatem, poznamenaným blízkostí oceánu i všudypřítomnými Andami. Většinou je slunečno, člověk se jen musí připravit na velké rozdíly teplot mezi dnem a nocí. Při procházkách městy jsem zpočátku měla pocit, že je všude bezpečno. Ale poté, co mě v přístavu Valparaiso varovalo několik místních, že na spoustu míst nemám chodit, raději schovat kameru i foťák a rychle se vzdálit, začala jsem si na věci a okolí dávat mnohem větší pozor. Valparaiso je malebné město s typickými jihoamerickými zákoutími, barevnými fasádami a lanovými drahami, které spojují spodní části města s ulicemi na kopcích. Obrovsky hrdí jsou jeho obyvatelé na básníka Pabla Nerudu. Všude, kde se jen chvilku zdržoval, vybudovali jeho muzeum. Všechny domy, v nichž žil, jsou výstavní, a v době autorova pobytu musely budit obrovskou pozornost.

Velmi oblíbené – především mezi movitějšími – je bydlení v kondominiích. Já sama jsem byla ubytována v jednom takovém hlídaném mrakodrapu v centru Santiaga. Skvělý dojem z bydlení však v centru snadno zkazí špatný vzduch, velká prašnost a smog. Nenechala jsem si ale ujít jedno z nejluxusnějších kondominií u moře v Algarrobu: luxusní resort s největším bazénem na světě. Ten je naplněn mořskou vodou, částečně vyhřívaný a přeplavat ho z jedné strany na druhou dá člověku pěkně zabrat.

Jak se žije místním?

Především městští lidé žijí v Chile bujarým nočním životem. Do práce chodí na devátou, vracejí se z ní často až v osm večer a večeří o desáté. Neustále grilují – a že mají co! Maso je tady vynikající na všechny způsoby. Překvapilo mě, že skoro necestují, vlastně ani nevědí, co mají za humny. Zato od střední třídy výš mají všichni bazén. Sice bez vytápění, takže ho mohou používat tak dva nebo tři měsíce v roce, ale mají ho. Stejně tak každý druhý vlastní krb, ale obyvatelé Santiaga ho kvůli smogu mohou využívat jen na odkládání věcí… V domech kupodivu nenajdete centrální topení – buď se topí elektrickými přímotopy (což je však velmi drahé), nebo kamínky na naftu. Nejčastěji si Chilané navlečou tři svetry a neřeší to. Z vyprávění místních jsme se pak dozvěděli i mnoho o častých zemětřeseních, kterými země trpí. To zatím poslední prý bylo tak silné, že nebylo možné se udržet na nohou, ale na budovách byste škody hledali většinou marně. Stavitelství je zde na tyto události očividně už dobře připraveno.

Největším překvapením pro mě bylo, jak je v Chile a hlavně v Santiagu draho. I tak jsou tu velmi oblíbené a hojně využívané „nany" – chůvy nebo služebné. A to především u bohatších rodin, třeba u početné německé menšiny. Naopak jsem netušila, jak přívětivě je nastaven sociální systém v zemi. Chilané se mohou těšit z podstatně nižšího daňového zatížení než u nás, také hojně využívají silné odbory, které za zaměstnance doslova „kopou".

Pozoruhodná je úroveň chilské gastronomie.

Stravování a služby s ním spojené se s těmi v Česku těžko srovnávají. I v té nejobyčejnější restauraci totiž dostanete ten nejlepší servis, jídlo je výtečné a obsluha vždycky příjemná. Pokud se vám něco nelíbí, vše se okamžitě vyřeší a napraví. Velký zážitek představuje i výprava na místní trhy, kterých je všude nespočet. Koupíte zde vše: od ovoce a zeleniny přes krmení pro domácí mazlíčky či dary moře až po prášky na praní nebo košťata.

A jak je to s dopravou? Hodně se jezdí autobusy – dálkovými. Všechno je tady totiž opravdu daleko. Do patrového autobusu se vejde třeba jen šestatřicet lidí, ti ale zato mají maximální komfort, polohovatelné sedačky s podpěrkami na nohy… Prostě paráda. Druhou možnost, jak se dopravit těch pár tisíc kilometrů za příbuznými, samozřejmě představují letadla.

Víno, lamy, zpěv

Podoba a složení fauny a flóry závisí hodně na poloze, v níž se zrovna nacházíte. Často uvidíte spoustu rozlehlých vinic – ne náhodou je chilské víno ve světě vyhlášené. Až v Chile jsem se ale dozvěděla, že se nedá moc archivovat, po pár letech totiž většinou „octovatí“. Je to víno mladé, mnohdy narazíte na vinice s historií sahající jen dvacet či třicet let do minulosti. Chile má na jeho pěstování skvělé podmínky právě proto, že jde o oblast ideálně izolovanou od zdrojů škůdců – na východě Andami a na západě oceánem. I proto zde ještě natrefíte na odrůdy, které už ve světě nejsou k vidění – třeba Camemere. Málokde jinde narazíte také na araukárie: jehličnaté stromy s pravidelnými patry větví. A pak samozřejmě na proslulé obyvatele And, lamy vikuňa a alpaka. Na svých cestách jsem také viděla mnoho divokého skotu, koz a koní. A nad hlavou mi často létali majestátní supi a kondoři.

Návštěvu Chile, jedné z nejrozvinutějších zemí kontinentu, bych doporučila snad všem. Proč? Protože opravdu každý si zde přijde na své: „plážoví povaleči“, horolezci i milovníci termálních pramenů. Stačí si jen zařídit minimálně tři týdny volna, připravit se na pro našince nezvykle velké vzdálenosti v rámci jedné země a přežít asi devatenáctihodinový let. A pak už si jen užívat jihoamerickou exotiku…

Kde hledat…

www.geographia.com/chile
www.chile-travel.com
www.visit-chile.org
www.wikitravel.org/en/Chile

Co se právě děje v Unii…

Restrukturalizace společnosti zefektivní naše služby

Se začátkem roku 2011 přistoupilo vedení Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR k restrukturalizaci společnosti. Jeho cílem je především zefektivnění a optimalizace procesů uvnitř Unie, usnadnění spolupráce a zkvalitnění komunikace mezi odděleními i další zrychlení administrativy. Nejvýznamnější změna se týká vztahu obchodního oddělení a oddělení klientské péče. Zatímco dosud tyto sekce působily samostatně, nyní obě zastřešuje obchodní ředitel Unie. Jemu je podřízen vedoucí obchodního oddělení i vedoucí oddělení klientské péče. Tato nová struktura mj. umožňuje rychlejší předávání informací i pružnější rozhodování, přináší také možnost vícenásobné kontroly výstupů a vzájemné zastupování v nutných případech. Další novinkou je např. pozice finančního ředitele.
Celou novou organizační strukturu Unie ilustruje připojené schéma. Věříme, že restrukturalizace přispěje k dalšímu zkvalitnění našich služeb, a tím i k vaší spokojenosti s nimi.

Do čela právního i klientského oddělení Unie nastoupili noví vedoucí

Novým vedoucím právního oddělení Unie se od ledna 2011 stal Mgr. Jan Andrášek – advokát se zahraniční praxí, který disponuje zkušenostmi s projektovým managementem i vedením týmů. S Janem Andráškem se kromě standardní komunikace budete moci setkávat mj. i jako s lektorem na našich seminářích a workshopech, blíže se s ním můžete seznámit v rubrice Lidé z Unie v tomto čísle Satisfakce (strana 6–7).
Vedoucím klientského oddělení (viz výše zmíněné schéma) se stal Ing. Štěpán Beránek. Tento manažer získal zkušenosti s péčí o klienty i obchodní praxí a vedením obchodních případů, stejně jako s poradenstvím či analýzami trhu. Oba tito specialisté – stejně jako celý náš tým – jsou vám k dispozici pro konzultace a případné dotazy.

Časopis ForGolf nazval loňský golfový turnaj Unie vrcholem sezóny

Prestižní golfový měsíčník ForGolf publikoval ve svém prosincovém vydání celostránkový článek o turnaji Golf Cup Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR 2010. Náš turnaj, který se uskutečnil 3. září 2010 v Kořenci, v něm autor označil za „vrchol sezóny“. Celý článek si můžete přečíst v sekci News na našem webu www.urmr.cz, zde vám přinášíme alespoň stručnou citaci:
„Turnaj byl pozoruhodný také svým doplňkovým programem. Tady se organizátoři činili. Milovníci motorů z řad hráčů i doprovodu si mohli vyzkoušet jízdu terénem na čtyřkolkách i v automobilech Hyundai. Ti, kdo vyhledávají adrenalin, si zaskákali na atrakci známé jako skákací moucha, tam bylo plno pořád. Plno bylo i ve vzduchu: někteří hráči se po turnaji proletěli helikoptérou, která poletovala nad greeny až do setmění.
A vyvrcholení – se soumrakem odletělo několik šťastných výherců v horkovzdušných balónech neznámo kam…“

text Miroslav Mašek,schéma archiv

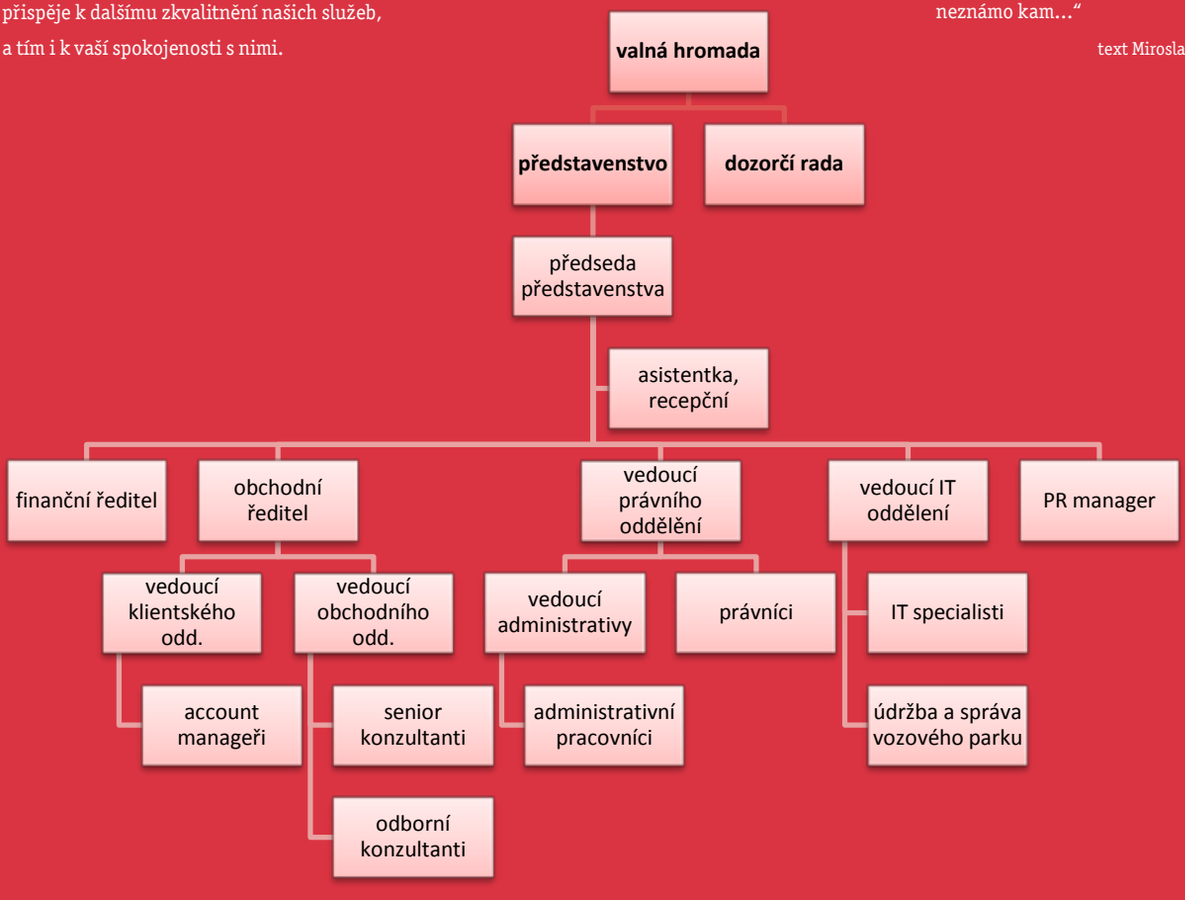

text Miroslav Mašek, foto archiv pořadatele

Terakotová armáda: Čínští bojovníci přitáhli...

Tisíce vojáků ochotných kdykoliv zemřít pro svého pána. Lesknoucí se štíty a meče, odhodlané výrazy ve tváři. Muž vedle muže, pěchota, jízda i válečné vozy. Armáda císaře Čchin Š'-chuang-ti dorazila do Čech.

Slavná terakotová armáda – posmrtný doprovod prvního čínského císaře – si právem vysloužila označení „osmý div světa“. Svého pána střeží od 3. století před naším letopočtem v císařské hrobce poblíž západočínského města Xi´anu, která patří mezi mauzolea největšího rozsahu, nejzvláštnější konstrukce a nejbohatšího obsahu na světě. Již jen rozloha hrobky je těžko představitelná: Celková plocha pohřebního areálu zabírá 46 kilometrů čtverečních a původně měla tvar pyramidy, stavební práce trvaly 38 let a podílelo se na nich 700 tisíc lidí z celé Číny. Až tak daleko došla rozmařilost panovníka při budování místa svého věčného odpočinku.

Náhodně objevený poklad

Terakotovou (hliněnou) armádu Pchin-jin dlouhá staletí z jejího klidu nikdo nevyrušoval. Až v roce 1974 několik farmářů při kopání studny narazilo na úlomky hliněných soch uniformovaných mužů. Na místo se dostavil tým archeologů, který zde v dalších letech řídil a prováděl vykopávky a zkušební vrty. Záhy se ukázalo, že rolníci narazili na historický poklad nezměrné hodnoty – dosud bylo nalezeno asi 8 tisíc soch válečníků a 600 koní z terakoty a 125 dřevěných vozů. Bojovníci jsou propracováni do nejmenších detailů, jsou vysocí metr sedmdesát až metr devadesát a váží od jednoho do tří metráků. Každý z nich má svůj unikátní výraz ve tváři a přirozenou pózu. Není divu, že pro svůj historický význam byla hrobka zařazena na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO.
Původně všichni válečníci v rukou třímali zbraně, většinu z nich ale ukradly jednotky vzbouřených generálů při rabování hrobky. Některé se přesto zachovaly a dodnes udivují odborníky. Zejména bronzové meče, které se stále lesknou, jako by zbrojířovu dílnu opustily teprve včera. V době vzniku byli všichni vojáci pomalováni barvami. Ty však po odkrytí soch v průběhu pouhých několika hodin zoxidovaly a nenávratně zmizely. Zatím byla očištěna pouze třetina z celkového počtu bojovníků, ostatní zůstávají pohřbeni pod vrstvou hlíny. Stejně tak i jejich panovník – císař Čchin. Samotnou jeho hrobku se totiž nikdo neodvážil otevřít. Nejen kvůli obavám o osud pokladů ukrytých uvnitř. Také kvůli lidovým pověstem, podle nichž by toho, kdo by tak učinil, postihla zkáza…

Válečníci, zbraně, film i mystická show

Nyní máte unikátní možnost prohlédnout si císařovu armádu bez nutnosti cestovat až na východ Asie. Výstava Terakotová armáda

Prvního čínského císaře, kterou lze navštívit do konce března 2011 v brněnském TRINITI Office Center, totiž na ploše více než 2 tisíc metrů čtverečních představuje nejdokonalejší repliky terakotové armády na světě. Připravte se na nevšední kulturní zážitek a historickou krásu v podobě mnoha desítek skvostných exponátů: zbraní, šperků, předmětů každodenního použití či rituálních objektů. Největším lákadlem však jsou samozřejmě sami „živí mrtví" terakotoví bojovníci – figury různých hodností od úředníků přes důstojníky, lučištníky, vozataje až po generály.

Nejpoutavější složku výstavy představuje rekonstrukce části vykopaného příkopu, v němž byla terakotová armáda objevena a stala se tak jedním z nejpůsobivějších a nejobdivovanějších odkazů čínské historie. Na speciálním podiu se stanete součástí mystické show doprovázené světelnými a hudebními efekty, to vše za doprovodu napínavého vyprávění… Jednotlivé figury jsou osvětlovány, divák je vtažen do poutavého děje a vydává se na fascinující cestu časem. Další část výstavy vás pak přenese do nedávné minulosti – do roku 1974, kdy byla terakotová armáda chudými rolníky objevena. To vše na plátně v kinosále výstavy.

Ani tím ale není program zdaleka vyčerpán – celá expozice je doplněna popisnými texty, velkoformátovými ilustracemi a nádhernými fotografiemi. Milovníky čínské historie jistě potěší i možnost zakoupit tematické suvenýry v expozičním gift shopu nebo strávit závěr putování výstavou ve stylové kavárně umístěné přímo v srdci expozice.

Moudrý, ale i brutální panovník

Císař Čchin Š'-chuang-ti (259 př. n. l.– 210 př. n. l.) byl prvním císařem čínské feudální společnosti. Podařilo se mu sjednotit celou zemi, zavedl řadu opatření vedoucích k rozvoji ekonomiky i kultury. Provedl rozsáhlou reorganizaci správy země a právního systému. Bránil zemi proti kmenům ze severu, mj. budováním Velké čínské zdi. První císař byl však také brutálním a rozmařilým panovníkem. Aby umlčel kritiku své vlády, nechal spálit všechny knihy v říši a popravit učence, kteří odporovali jeho názorům.

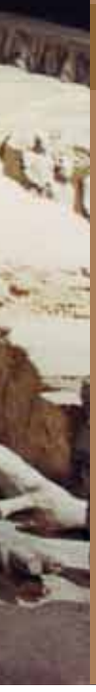

Výstava Terakotová armáda Prvního čínského císaře

Kde: TRINITI Office Center, Trnitá 491, Brno
Kdy: denně do 31. března 2011, 10:00–20:00
Vstupné: dospělí – 220 Kč (Po–Pá), 250 Kč (So–Ne)
děti do 6 let – zdarma
mládež ve věku 6–18 let – 80 Kč (Po–Pá), 110 Kč (So–Ne)
rodinné vstupné – 440 Kč (Po–Pá), 500 Kč (So–Ne)
Kontakty: tel. 543 213 256, e-mail: info@terakotovaarmada.cz
Kde hledat: www.terakotovaarmada.cz

Zážitky z praxe aneb opravdu se stalo...

Příběh první: Štěstí přeje připraveným

Jedním z našich klientů je společnost, která podniká mimo jiné v oboru vývoje průmyslové elektroniky. Takový vývoj většinou představuje běh na dlouhou trať. Pro každou firmu zakládající své know-how na zdokonalování něčeho stávajícího nebo vyvíjení nového je přitom samozřejmě nezbytné udržovat související informace „pod pokličkou". To se týká především zaměstnanců, kteří se přímo podílejí na samotném vývoji a mají mnohdy v rukou osud celého projektu.
Zmíněný klient si na vlastní kůži vyzkoušel, co znamená, když si zaměstnanec odnese z firmy víc než jen své osobní věci. Naši pracovníci klienta poučili, že i v tomto případě lze uplatnit rozhodčí doložku, a to konkrétně v kombinaci s konkurenční doložkou v rámci smlouvy se zaměstnancem. Konkurenční doložka totiž zajistí, že po sjednanou dobu nebude zaměstnanec působit ve stejném oboru – pod dohodnutou sankcí. Vzhledem k tomu, že se jedná o klasický majetkoprávní spor, byť se zaměstnancem, lze ho též řešit v rozhodčím řízení. Neříká se nadarmo, že štěstí přeje připraveným!

Příběh druhý: Důvěřuj, ale prověřuj

Náš dlouhodobý klient, společnost Strojírna s. r. o., pro obchodování se stálými obchodními partnery zavedl kreditní systém. Umožnil jim tak kupovat zboží na fakturu do určité výše. Jeden z nich, Chladič s. r. o., několikrát požádal o zvýšení tohoto kreditu a vždy mu bylo bez problémů vyhověno. Platil sice několik dnů po splatnosti, peníze se však na účtu Strojírny objevily. Když ale jednoho dne zažádal o další zvýšení, které by znamenalo několikanásobné navýšení kreditu oproti začátku jeho zavedení, vedení společnosti Strojírna zbystřilo. Shodou okolností mělo v té době zkušební přístup do systému CESR – Czech Economic Subjects Rating. Rozhodlo se v něm prověřit právě společnost Chladič a zjistit její rating.
Nemilým překvapením bylo, že odběratel má pohledávky po splatnosti i u jiných subjektů. Tato informace nenechala management klidným, začal proto zjišťovat informace o firmě Chladič i u jiných známých obchodních společností. Zlá předtucha byla bohužel reálná, společnost dlužila na všechny strany. Místo navýšení tak Strojírna kredit Chladiči snížila a na dlužné pohledávky s ním uzavřela uznání závazku se splátkovým kalendářem. Zároveň zakoupila přístup do systému CESR na dobu neurčitou a problémového odběratele si nechala hlídat programem „Hlídací pes". Ten kontroluje, zda se subjekt nedostal do insolvence.
A co čert nechtěl, do půl roku přišla vedení ze systému informace, že Chladič se nachází v insolvenčním řízení. Strojírna tak sice přihlašovala do insolvence aktuální pohledávku, ta však byla nesrovnatelně menší, než být mohla – pokud by si její management před půl rokem stálého klienta neprověřil a kredit mu navýšil. Je vidět, že i při obchodování se stálými partnery se obezřetnost vyplatí. A přísloví z titulku sice možná zní otřepaně, ale pravdivé zůstane napořád.

text (AM) a (AL)

Lidé přestávají věřit ve spravedlnost. Jejich důvěrou otřásá především nestálost spravedlnosti a dlouhá cesta k ní. Nemožnost domoci se práva v reálném čase je pro člověka stresující a nepříjemná. Podnikatelské subjekty se již v minulosti snažily najít alternativu k soudnímu systému. Postupně vznikla řada způsobů řešení sporů mimo rámec soudní moci. Mezi nimi i závazný a vykonatelný způsob rozhodování, který je znám v různých historických epochách, právních i společenských systémech: **rozhodčí řízení – arbitráž.**

...vidoucí spravedlnost

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
přichází s nabídkou své činnosti v době, kdy v naší společnosti významným způsobem zaostává efektivní vymahatelnost práva. Na rozdíl od soudu je Unie komerčním subjektem, kterému záleží na transparentnosti a legálnosti. Zároveň vždy usiluje o rychlost, odbornost a předvídatelnost rozhodování. Rozhodčí řízení vedené prostřednictvím rozhodců Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR zaručuje stejnou nezávislost jako soud. Filozofie společnosti je zhmotněna v mottu:
Dostupná spravedlnost.

Unie pro rozhodčí
a mediační řízení ČR

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
Office: Cejl 91, Brno 60200 Česká republika
Recepce tel.: +420 545 242 592
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.urmr.cz

Vlastimil Raška

(narozen 1960 ve Slatiňanech u Chrudimi)

V letech 1989–1990 absolvoval školu výtvarné fotografie v Chrudimi. Dvacet let pracoval v chemických závodech, od roku 2000 se živí jako fotograf na volné noze. Působil jako předseda pardubického fotoklubu, po jeho zrušení z důvodu reorganizace krajské správy spoluzakládal fotoskupinu ASA. V roce 2010 se dožil padesáti let a zároveň sedmatřiceti let s fotoaparátem v ruce.

Do Raškova ateliéru si kromě top modelek našla cestu např. i zpěvačka Lucie Bílá. Nosným pilířem jeho volné tvorby je dlouhodobě akt, zakázkové fotografie však bývají často také z oblasti rodinných a svatebních fotografií i módní či technické fotografie. V neposlední řadě se zabývá leteckou fotodokumentací.

Od roku 1988 se zájemci mohli seznámit s jeho fotografiemi na mnoha výstavách – např. v Praze, Jihlavě, Hradci Králové, Chrudimi, Pardubicích, Kroměříži, Kolíně, Moravské Třebové či Hlinsku.

www.fotoraska.com

Vzory smluv si stáhlo už přes 20 000 zájemců

O aplikaci Vzory smluv připravenou právními specialisty Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR je dlouhodobě velký zájem. Od března 2010, kdy jsme ji umístili na naše webové stránky, si ji stáhlo už přes 20 000 jejich návštěvníků (stav v polovině února 2011).

Jak ukazují naše statistiky, v některých dnech si tak Vzory smluv za 24 hodin z webu www.urmr.cz stáhlo až 130 zájemců. Tento soubor vzorů dokumentů jsme umístili také na CD-vizitku, kterou od nás společně s dalšími materiály obdrželo poštou už přes 100 000 subjektů. CD je též oblíbenou pozorností na odborných konferencích, jejichž absolventi Vzory smluv dostávají jako praktický dárek.

Vzory smluv připravilo právní oddělení Unie s cílem nabídnout podnikatelům profesionálně zpracované a prověřené vzory smluvních dokumentů. Užívání těchto vzorů v každodenní praxi zabraňuje výskytu formálních a dalších chyb ve všech běžně se vyskytujících smlouvách. V souboru naleznete základní typy smluv podle občanského a obchodního zákoníku (včetně smluv zaměstnaneckých), přehledně rozčleněné do složek. Druhou skupinou pak jsou vzory smluv rozhodčích. S jejich pomocí budete moci rychle, jednoduše a efektivně řešit spory vyplývající z platební nekázně odběratelů, nedodržování smluvních podmínek apod.

Všechny dokumenty jsou doplněny stručným komentářem o jejich použití v praxi. Zdarma stáhnout a nainstalovat si tuto aplikaci můžete zde: www.urmr.cz/vzory-smluv-ke-stazeni.

text Miroslav Mašek, foto archiv

text Miroslav Masek, foto archiv

Karneval v Benátkách: Rej masek u Canal Grande

Pod pojmem „karneval" si lze představit mnoho míst i způsobů zábavy. Vedle bouřlivých oslav v Rio de Janeiru se však většině z nás vybaví rej masek ve městě protkaném kanály – slavný Carnevale di Venezia.

Pod rouškou masek se Benátčané těšili flirtování i sexuálním dobrodružstvím.

Počátky tradice karnevalového veselí sahají v Itálii až do antiky. Už tehdy lidé toužili oslavovat svobodu v rouchu, v němž je nikdo nepozná, a nebudou tak vystaveni případné hanbě. A tak vymysleli saturnálie: svátky nevázaného veselí, při nichž se bavili v maskách. Dalším úkolem masek bylo smazat sociální rozdíly, aby se karnevalu mohly účastnit všechny vrstvy společnosti. Benátčané se pod jejich rouškou těšili anonymitě, veselému flirtování a často i sexuálním dobrodružstvím. Nikdo nikoho nepoznal, nikdo nikomu nic nevyčítal a vše bylo dovoleno. Velké popularity dosáhl karneval v 18. století, kdy se do Benátek sjížděly tisíce návštěvníků podobně jako dnes. Koncem téhož století – v době úpadku Benátské republiky – však do těchto hrátek přísně zasáhla církev a karnevaly zrušila. Až na přelomu 70. a 80. let 20. století se italská vláda rozhodla vrátit ke starobylé tradici a karneval obnovila. A udělala dobře – v současnosti ho každý den konání navštíví na 30 tisíc lidí.

Z obrovské papírové holubice vzlétnou do vzduchu tisíce barevných konfet.

Pokud chcete do Benátek na karneval vyrazit, nenechte si ujít zahajovací slavnost. Její datum je závislé na Velikonocích. Popeleční středa, která přichází čtyřicet dnů před nimi, totiž zahajuje období půstu – a do tohoto dne musí karnevalové veselí skončit. Ne náhodou slovo karneval vychází ze slov „carne levare“, která označují právě příchod půstu. Samotná úvodní slavnost vás zavede do srdce Benátek na náměstí Svatého Marka, Piazza San Marco. Z obrovské papírové holubice zde vzlétnou do vzduchu tisíce barevných papírků a konfet, které značí začátek dlouho očekávaných dnů radosti.

Symbolem karnevalu dodnes zůstaly masky, které jsou i jeho hlavním lákadlem. Tak nebuďte pouhými turisty a vplujte do veselí v masce a kostýmu! Za jeho půjčení zaplatíte asi 100 eur. Zdá se vám to moc? Za pouhých 5–10 eur vám zkušení místní malíři namalují „masku“ přímo na obličej. A ti nejlepší dokáží skutečné zázraky s motivy dle vašeho přání… Místní se připravují o poznání pečlivěji – už měsíce předtím, než z holubice vyletí první konfeta, si šijí nebo nechávají šít nákladné repliky historických kostýmů. A ti nejšťastnější

vlastní skutečný poklad: originální kostým ze 17. či 18. století, rodinný klenot, který má při karnevalu dokonce přidělen svého strážce, aby se nepoškodil.

Po pár valčících a vypitých sklenkách se snadno zatočí hlava.

Jakmile úvodní slavnost skončí, na nic nečekejte a vrhněte se po hlavě do neopakovatelné atmosféry. Program karnevalu se rok od roku mění a tvoří ho nesčetné množství menších i větších akcí rozesetých po celém městě. Úchvatným zážitkem je už samotná procházka Benátkami. Všude kolem vás elegantně proplouvají postavy jako vystřižené z divadelních her ve stylu commedia dell'arte – kolombíny, pieroti, harlekýni, ale i měšťané nebo doktoři s dlouhými nosy. Starosti 20. století jsou náhle pryč, jste v časech Moliérova Lakomce a Goldoniho Sluhy dvou pánů. Měšťanské paláce vám ve dne i v noci otevírají své dveře a zvou vás na plesy a slavnosti, koncerty a divadelní hry. Dámy zaujme tradiční „Hot Chocolate" – veselé posezení nad cukrovinkami a skvělou kávou či čokoládou s přáteli a místními umělci. Pány zláká Casanovův bál „Night of Champagne", kde jim slavný milovník u bezedné sklenky nejlepšího šampaňského za podmanivé hudby orchestru bude vyprávět své košilaté a inspirující historky. Po pár protančených valčících a vypitých sklenkách se vám snadno zatočí hlava – nevadí, stačí vyrazit do vlahého večera k vodě a nechat se okouzlit nádherou slavnostní projížďky masek v gondolách po Canal Grande nebo koncertem přímo na náměstí Svatého Marka. Na nábřeží před jedním z nejluxusnějších hotelů Danieli vás překvapí divadelní představení pod otevřeným nebem, jinde zase ukázky z dějin Benátek sehrávané profesionály v kostýmech vojáků, stráží, hodnostářů, uvítacích výborů, vlajkonošů a dalších nezapomenutelných benátských figur. Oko i srdce zaplesá při pohledu na dvanáct krásných dívek při „Festa delle Marie" – slavnosti, kdy benátský dóže dvanácti pohledným, ale nemajetným místním děvčatům nabízí šperky jako věno. Průvod tvořený dvanácti „Mariemi" a jejich doprovodem prochází městem až do centra, kde jsou dívky představeny netrpělivě čekajícím divákům. Pouze jediná z nich – ta nejšaramantnější – zde však své věno skutečně získá.

Karneval v Benátkách

Kdy...

19. února–8. března 2011

Kde hledat...

...informace o karnevalu

www.carnivalofvenice.com

www.carnevale.venezia.it

...ubytování

www.hotelinvenice.com

Satisfakce doporučuje:

Hotel Metropole:

www.hotelmetropole.com

Hotel San Clemente:

www.sanclementepalacevenice.com

Luna Hotel Baglioni:

www.baglionihotels.com

Pokud vám nevadí cesta autobusem, můžete si vybrat z mnoha „karnevalových" zájezdů.

Když vás všechny zážitky poněkud unaví a zatoužíte alespoň po malé chvilce klidu, stačí zabočit do některé z proslulých benátských uliček a po pár krocích se ocitnete na liduprázdném místě, kde můžete opět nabrat dech a plnými doušky vnímat genius loci úžasného města. Zlákala vás karnevalová atmosféra a přemýšlíte, jak na jih Evropy odcestovat?

Vyrazit lze samozřejmě autem nebo letadlem, pokud vám však nevadí cesta autobusem, můžete si díky popularitě akce vybrat i z mnoha specializovaných „karnevalových" zájezdů nabízených českými cestovními kancelářemi. Třídenní zájezd koupíte už od 1700 Kč. Pokud toho chcete z Itálie vidět více, v nabídce se objevují i zájezdy zahrnující vedle karnevalu např. návštěvu Florencie – s cenou okolo 3500 Kč. Tak neváhejte a vyrazte – benátské veselí čeká jen na vás...

text Miroslav Mašek, foto archiv SATURITAS s. r. o.

SATURITAS:

Když sůl není nad zlato…

Investice do akcií či nemovitostí i v důsledku ekonomické krize často představují značné riziko. Díky společnosti SATURITAS s. r. o. se vám však nyní otevírá nová možnost, která dokáže tyto typy investic vhodně nahradit či doplnit: investice do fyzických drahých kovů.

Vkládání investičních prostředků do drahých kovů představuje v zahraničí poměrně běžnou záležitost, v ČR je však dosud málo rozšířeno. Díky mnohaletým zkušenostem jednatele Pavla Zieglera s obchodem v této oblasti v řadě zemí Evropy přináší společnost SATURITAS na český trh služby vysoce převyšující nabídku konkurence, které vycházejí z aktuálních trendů.

Které investiční materiály dodáváte a jaká je jejich kvalita?

Dodáváme zlaté, stříbrné, platinové a palladiové investiční slitky, cihličky, mince a medaile. Veškeré slitky odpovídají mezinárodně uznávaným standardům GOOD DELIVERY v příslušné ryzosti. Mince pak dodáváme pouze od předních výrobců a s titulem „platidlo“.

Jaké služby v oblasti investic SATURITAS poskytuje?

Základem je samozřejmě klasický nákup a prodej, při němž dbáme především na diskrétnost, slušnost a poctivost. Naším posláním je zde věnovat zákazníkovi maximální pozornost v jeho přáních a potřebách ohledně fyzického obchodu s investičními komoditami. Dále nyní jako první

v ČR zavádíme tzv. limitní nákup a limitní prodej. Princip limitního nákupu je velmi jednoduchý: Rozhodnete se např. nakoupit zlato za určitou cenu, přičemž aktuální cena je o něco vyšší. Do autorizovaného systému na našich webových stránkách zadáte vámi akceptovanou cenu – při zachování námi stanovených pravidel – a vytvoříte tak objednávku. Díky propojení webu s burzou systém v okamžiku, kdy cena dosáhne vámi požadované výše, automaticky objednávku přijme a požadované množství kovu koupí. Nemusíte se o nic starat, systém vše hlídá za vás a jednou měsíčně vás upozorňuje na aktuální stav. Zadání limitního nákupu či prodeje lze samozřejmě kdykoliv rušit či měnit. Limitní prodej pak funguje na stejném principu. Další novinku mezi našimi službami představuje produkt Banco Metalli.

Co tento produkt klientům přináší?
Koupíte si u nás drahý kov, který je uložen ve skladu v zahraničí. Díky tomu z něj neplatíte daně ani jiné poplatky. Výhody jsou jednoznačné: Stanete se majitelem fyzického kovu, který nemusíte skladovat a zajišťovat proti krádeži, platíte minimální marži a neplatíte za pojištění ani za bezpečnost svého majetku – byť je námi samozřejmě zajištěna. Když se kov rozhodnete prodat, marže je opět velmi nízká. Nůžky mezi nákupem a prodejem se tak výrazně svírají, díky čemuž je tento produkt zajímavý především pro krátkodobé a střednědobé investory. A pokud by klient trval na dovozu kovu do ČR, rádi to pro něj – po dopočítání nákladů na dopravu, uskladnění apod. – bez navýšení marže uděláme.

„Každá investice představuje jisté riziko, drahé kovy jsou však bezpečným přístavem."

Komu byste doporučil do drahých kovů investovat a jaké tato investice přináší výhody?
Každý dnes ví, že uložit peníze do banky mu nepřinese nic. Mnoho zájemců o investice si však zatím neuvědomuje, co vše je v této oblasti možné. Snažíme se proto klientům radit, jakým způsobem si vhodně a s minimalizací rizik rozdělit své investiční portfolio. Není dobré specializovat se pouze na investice do nemovitostí či investovat prostřednictvím papírových instrumentů, kdy zejména dlouhodobě investice nemusejí být ziskové. Samozřejmě, že každá investice představuje jisté riziko, avšak drahé kovy jsou v tomto ohledu bezpečným přístavem. Často proto klientům radíme dle „pravidla tří", aby své investice rozdělili a třetinu prostředků vložili např. do nemovitostí, třetinu do podílových listů a akciových trhů a třetinu do kovů. Jsou možné i celkové investice pouze do kovů, což ale riziko samozřejmě zvyšuje. Na druhou stranu, vývoj cen v posledních letech – mj. i v důsledku ekonomické krize, nestability dolaru a eura i souvisejících procesů – jasně mluví právě ve prospěch drahých kovů. Koneckonců současná cena zlata ještě nedosáhla hladiny z 80. let v inflačním přepočtu. Tehdy se pohybovala kolem 850 dolarů za trojskou unci, což je dnešní hodnota asi 2300 dolarů.

O který investiční kov je největší zájem?
Velké oblibě se zejména mezi zkušenými investory těší stříbro, které vykazuje několikanásobně větší výnos než zlato. A to i přesto, že investiční stříbro je na rozdíl od zlata v ČR stále zatíženo daní z přidané hodnoty. Mnoho lidí ale chápe zlato jako symbol bohatství a řídí se rčením „zlato je prostě zlato". I proto je zlato dlouhodobě jedničkou. Platina je v porovnání s ním sice hodnotnější, nicméně její ceny mají větší výkyvy.

Máte dlouholeté zkušenosti z oboru z Itálie, Německa či Rakouska. Má v porovnání se zahraničím český trh nějaká specifika?
Investice do drahých kovů jsou u nás stále v začátcích. A to nejen ze strany investorů, ale i ze strany poskytovatelů služeb. Hlavní rozdíl je v úrovni pojištění, finančního zabezpečení a servisu, kdy v zahraničí firmy, pojišťovny a banky ohledně obchodu s investičními kovy úzce spolupracují. Například dnes je v některých bankách zaváděna možnost garance úvěrových produktů fyzickým zlatem, a tak je investice do tohoto kovu dvojnásob výhodná. U nás si banky s investičními kovy stále moc nevědí rady a na rozdíl od zahraničí je nechtějí ani skladovat, pojišťovny pak kvůli velké hodnotě neumějí pojišťovat sklady apod. Zázemí zde zkrátka není ještě moc rozvinuté. I proto spolupracujeme s prověřenými zahraničními partnery.

Které země dnes ohledně investic do drahých kovů určují trendy?
Cenu ovlivňuje především Londýn a New York. Co se týče materiálu, obratu či dostupnosti, dlouho v Evropě dominovala Itálie, která byla také významným zpracovatelem drahých kovů. Dnes velké množství obchodů přebírá Dubaj, kam se vozí zlato z Afriky. Jedním z největších nákupců kovů pro další zpracování je Indie a pozadu nezůstává ani Čína.

SATURITAS s. r. o.

Sídlo:
Křenova 438/7, 162 00 Praha 6
tel.: 222 365 554
e-mail: office@saturitas.com

Zákaznická kancelář Brno:
Vážného 15, 621 00 Brno
tel.: 541 228 944, 515 533 837
zelená linka: 800 231 123
mobil: 776 262 706
e-mail: brno@saturitas.com

www.saturitas.cz

saturitas PRECIOUS METALS

text časopis Golf, foto archiv

Jižní Afrika:

Země vína, golfu i safari

Jihoafrická republika – nejvyspělejší země černého kontinentu, ale také země nedotčené přírody v nejrozmanitějších podobách. Země pulzujících velkoměst s možností výhodných nákupů, ale také země přírodních parků a rezervací s množstvím divoké zvěře a jedinečných ekologicky čistých pláží. Tím však lákadla nejjižnějšího afrického státu zdaleka nekončí...

golfové turnaje a jsou řazena k nejlepším na světě. A určitě okouzlí i vás.
Jak se na jih Afriky dostat? Země disponuje mnoha mezinárodními letišti. Přímé lety z Evropy nabízejí všechny větší západoevropské letecké společnosti, ale také domácí dopravce South African Airways. Je však třeba připravit se na to, že váš let bude trvat nejméně čtrnáct hodin. Časovým posunem se po příletu příliš zabývat nemusíte, v zimě čas na jihu Afriky jen o jedinou hodinu předbíhá ten náš. Podnebí v JAR je pro návštěvníky ideální, oblast se dá navštěvovat celoročně. Léto vrcholí v období u nás nejchladnějším – od listopadu do března. Poblíž Kapského města a Garden Route se letní teploty pohybují mezi sedmnácti až šestadvaceti stupni, v zimě je pouze o deset stupňů chladněji. V oblasti kolem Durbanu (KwaZulu Natal) pak je ještě o něco tepleji, počasí samozřejmě kolísá podle nadmořské výšky. Jihoafrická republika je obecně zemí s velmi malým množstvím srážek. Příjemně vás určitě překvapí místní cenové relace. Ceny jídla, dopravy a služeb jsou sice o něco málo vyšší než v Česku, ale pro našince přijatelné a rozhodně nižší než v západní Evropě. Jídlo v levnější restauraci přijde na pět až deset dolarů, v těch dražších povečeříte od deseti dolarů výše. Jedinou relativně nepříjemnou formální povinností pro vstup do Jihoafrické republiky tak bude potřebné turistické vízum, hodit se bude – kvůli větším vzdálenostem – mezinárodní řidičský průkaz (pozor, jezdí se vlevo). Ke vstupům na jednotlivá golfová hřiště už v naprosté většině vystačíte se zelenou kartou.

Tři destinace pro fajnšmekry

Blíže se podíváme do tří oblastí se špičkovým golfovým zázemím: jednak do okolí Kapského města – Western Cape, na kouzelné pobřeží mezi Kapským městem a Port Elizabeth, jednak do Garden Route a konečně do oblasti poblíž turisticky populárního Durbanu – KwaZulu Natal.

Western Cape
Tato oblast je soustředěna kolem Kapského města, jehož dominantu tvoří 1607 metrů vysoká Stolová hora. Na ni lze vyjet moderní lanovkou, která 1244 metrů urazí za sedm minut. Z města můžete podnikat krásné výlety na Mys Dobré naděje nebo na ostrov Robben Island, kde byl vězněn Nelson Mandela. V dosahu třiceti minut jízdy z hlavního hotelového komplexu se nachází nejméně tucet kvalitních hřišť. Podívejme se na nejznámější z nich:

Royal Cape Country Club – 18 jamek, par 74, délka 6174 metrů. Jedno z nejstarších hřišť v JAR bylo založeno už v roce 1885. Zahrnuje náročné vodní překážky na šesti jamkách. Těšit se můžete na driving range a klubovnu, hřiště je lemováno starými stromy.

Westlake Golf Club – 18 jamek, par 72, délka 5880 metrů. Krásně zalesněné hřiště s panoramatickým výhledem na hory.

Clovelly Country Club – 18 jamek, par 73, délka 5908 metrů. Kouzelné hřiště v údolí je obklopeno písečnými dunami. Proslulo svými úzkými fervejemi.

Z dalších hřišť v dosahu připomeneme alespoň Rondebosch nebo Milnerton Golf Club.

Garden Route
„Zahradní cesta" je oblast, která se mezinárodně proslavila přírodními krásami, zlatými plážemi, skalnatým pobřežím, hlubokými lesy i vysokými horami. Kromě golfu se můžete věnovat koupání, potápění nebo nakupování v některém z větších měst, jako jsou např. Port Elizabeth, George nebo Knysna. Dobrou možnost, jak z těchto končin vidět co nejvíce, představuje romantický vláček Choo-choo (v místním dialektu stonožka).
Na své si přijdou i milovníci dobrého vína, zejména v blízkosti města Stellenbosch. Do malebné krajiny je zasazeno množství kvalitních hřišť, z nichž některá přímo kopírují mořské pobřeží. K nejznámějším patří:

Stellenbosch Golf Club – 18 jamek, par 74, délka 6149 metrů. Hřiště leží v srdci vinařské oblasti, vyniká skvěle upravenými gríny a bankry.

Fancourt Country Club – nabízí čtyři hřiště řazená mezi nejlepší v JAR. Hřiště Fancourt designoval Gary Player, hřiště Montagu obdrželo prestižní ocenění jako nejlepší hřiště podle Golf Digest Magazine.

George Golf Club – 18 jamek, par 72, délka 6105 metrů. Hřiště na vysoké úrovni leží několik kilometrů od pobřeží s horou Outeniqua v pozadí. Nemá žádné vodní překážky, zato mnoho bankrů.

Humewood Golf Club – 18 jamek, par 72, délka 6185 metrů. Opět jde o jedno z nejlepších hřišť v JAR. Nachází se poblíž Port Elizabeth, hned u pláže Algoa Bay. Důležitým faktorem hry zde bývá silný vítr.

Země lákadel

Pověstná jsou místní safari, kdy zvířata můžete pozorovat přímo z džípu. Kdo by alespoň jednou neslyšel o majestátní Stolové hoře poblíž Kapského města nebo o Mysu Dobré naděje? Kdo by nechtěl ochutnat produkty jedné z nejlepších oblastí světového vinařství? Preferujete Sauvignon Blanc, Chardonnay nebo raději Pinot noir? Nic není problém. JAR je však také zemí s více než stoletou golfovou tradicí a minimálně pěti stovkami hřišť, z nichž některá hostí prestižní

Durban a KwaZulu Natal

Další z oblastí posetých golfovými hřišti. Její hlavní město Durban je oblíbeným místem odpočinku mnoha Jihoafričanů a proslulo svou karnevalovou atmosférou, parky, akvárii i restauracemi. Nekonečné pláže s velmi stálým slunečným počasím jsou správným místem pro aktivity spojené s mořem, jako jsou vodní sporty, potápění a rybolov. Z mnoha hřišť vybíráme:

Selborne Country Club – 18 jamek, par 72, délka 5443 metrů. Exkluzivní hřiště leží čtyřicet minut jízdy od Durbanu. Zaujme atraktivní polohou mezi mořským pobřežím a polem s cukrovou třtinou.

Zimbali Golf Club – Autorem tohoto hřiště pro velmi náročné golfisty je Tom Weiskopf, vítěz British and South Africa Open.

Durban Country Club – Hřiště bylo otevřeno v roce 1922 a hostilo již třináct mistrovství JAR. Třetí jamka je považována za nejlepší na světě a je zahrnuta ve videu „Fairwaye do nebes".

Dále si můžete zahrát na prestižním Royal Durban Beachwood, Wild Coast, Princess Grant a mnoha jiných.

To nejlepší nakonec – golf expres

Nezapomenutelným zážitkem pro náročnější cestovatele a hráče jsou v JAR luxusní golfové vlaky, které vám přiblíží nejkrásnější místa země a hlavně vás zavezou k nejlepším hřištím. Zatímco si manželky či přítelkyně užívají volný čas prohlídkou měst a přírody, golfisté si vychutnávají hru na nejkvalitnějších grínech Jihoafrické republiky. Po odpočinku a nočním přesunu v soukromí pohodlného vlakového apartmá si totéž můžete zopakovat na mnoha dalších místech.

Golfové vlaky mají své pravidelné trasy a termíny, které si lze objednat.
Sečteno a podtrženo, Jihoafrická republika vám nabídne jedny z nejlepších golfových klubů na jižní polokouli. Důkazem jsou mnohé prestižní mezinárodní turnaje, které se zde celoročně pořádají.
Vlídné počasí, přijatelné ceny, neopakovatelná atmosféra afrického kontinentu smíšená s evropským architektonickým klimatem, ale současně s množstvím originálních prvků – na to vše bude vaše golfová duše dlouho vzpomínat.

Kde hledat

www.sa-venues.com/western_cape_golf_courses.htm
www.sa-venues.com/garden_route_golf_courses.htm
www.sa-venues.com/kwazulu_natal_golf_courses.htm
www.southafrica.info/about/sport/golf.htm
www.golfinthegardenroute.com
www.kzngolf.co.za

GOLF

Připraveno ve spolupráci s časopisem Golf.
www.casopisgolf.cz

Už více než stovce uživatelů Facebooku se líbí náš web

Už více než stovka uživatelů sociální sítě Facebook po návštěvě našich webových stránek www.urmr.cz kladně ohodnotila tyto stránky pomocí tlačítka „To se mi líbí“. Těší nás, že informace obsažené na našem webu jsou takto pozitivně vnímány.
Kromě webových stránek Unie můžete navštěvovat také naše stránky přímo na sociálních sítích – právě na Facebooku a na Twitteru. Naleznete zde fotogalerie z akcí Unie a jejích partnerů, pozvánky, novinky z dění ve společnosti, upozornění na blížící se semináře a workshopy, odkazy na důležitá témata z oblasti českého práva a rozhodčího řízení a mnoho dalšího. Obě tyto stránky byly založeny v září loňského roku a od té doby je pravidelně aktualizujeme, takže jejich prostřednictvím jednoduše získáte kontinuální přísun zajímavých informací.
Odkazy na profily Unie na Facebooku i Twitteru naleznete na titulní straně našeho webu nebo v našem elektronickém newsletteru (www.urmr.cz/newsletter).

text Miroslav Mašek

text Miroslav Kozuch, foto Petr Kroumar a korekce Jitka Nesvadbová

Výlety do hlubin – za přírodou, vraky i dobrodružstvím…

Záběr kamery najíždí na vrak Heian Maru. V průzračné vodě je na obrazovce vidět téměř polovina trupu lodi. Byť je již přes šedesát let vrakem ležícím bokem na písečném dně Pacifiku v šestatřicetimetrové hloubce, působí loď stále majestátně. Původně luxusní osobní plavidlo vybavené ve staroanglickém stylu za druhé světové války sloužilo jako plovoucí základna ponorek císařské 6. ponorkové flotily. Roku 1945 Heian Maru potopil letecký útok, stejně jako celou japonskou flotilu čítající na 600 plavidel, která se skrývala v Truk Lagoon v Mikronésii. Loď se potopila i se 14 členy posádky, 28 se jich zachránilo. Kamera se přiblížila a na zarostlé podlaze je vidět rozsypaný porcelán: talířky a misky na rýži... Při sledování naučného pořadu jsem se rozhodl, že toto chci zažít na vlastní kůži...

Každý začátek je těžký

Neváhám a ještě tentýž den objednávám kompletní servis, ubytování i kurz potápění v českém divecentru v Chorvatsku. Příští týden, tedy poslední zářijový, absolvuji během pěti dní kurz OWD (Open Water Diver) pro začátečníky. Vracím se nadšeně do Čech a nakupuji zbytek výstroje. Přitom již hledám, kdy a s kým by se dalo vyrazit do Truk Lagoon. Mezi nabídkami potápěčských škol mě, zcela mimo mé plány, zaujme jedna zdejší, která o víkendu nabízí potápění na Dalešické přehradě. Říkám si, že než odletím, alespoň se trochu zdokonalím. A volám na uvedený telefon. Nenechávám se odbýt slovy, že potápění v Čechách není pro nováčky, a v sobotu přijíždím na místo srazu. Jeden z členů skupiny se mě nakonec ujme – prý nemůžu v žádném případě s ostatními – a je ochoten mě provést podél břehu. Jejich přístup mě štve, ale jsou neoblomní, a tak přijímám.

Po zanoření jsem do minuty venku. Pod vodou nebylo nic vidět, nechápavě se ptám svého buddyho, co se to s ní stalo. Je mi zima, sotva hýbu prsty na rukou – a to jsem do přehrady zrovna vlezl. Po pár vlídných slovech mého pobaveného průvodce a jeho ujištění, že je to normální, se zkouším ponořit znovu. Vede mě potupně za ruku a já se jí velmi rád držím. Pod vodou jsme patnáct minut, klepu se zimou, tak vylézáme. Místo ponoru dáváme řeč, teď už mi ten chlapík není tak nesympatický... Na jeho radu se připojuji ke skupině a navštěvuji bazén. Klub slibuje zdokonalení i již certifikovaným potápěčům. Dozvídám se věci, o nichž jsem v kurzu neslyšel, učím se detaily, na kterých – jak zjišťuji – záleží moje přežití. Vyměňuji výstroj za funkční.

Po bazénech občas zajdem na pivko a zjišťuju, že partička je docela příjemná. Přihlašuju se tedy v listopadu na zájezd do Egypta. Týden pobytu na lodi zahrnuje jak potápění na korálových útesech, tak i mé vytoužené vraky.

Dotek historie

Potím se v neoprenu na potápěčské plošině safari lodi. Stejně jako desítky dalších rekreačních potápěčů, kteří vyjeli za komerčním dobrodružstvím, dychtiví ponořit se na jednom z nejkrásnějších vraků Rudého moře: Thistlegormu. Konečně dává vedoucí divemaster pokyn a my se ze sluncem rozpálené plošiny vrháme do vln k sestupovému lanu.

Voda nás příjemně ochladí, s buddym si dáváme signál a klesáme. Již pár metrů pod hladinou je vidět zadní část vraku. Rychlým pohledem se orientuji – nástavby s kapitánským můstkem a navijáky, v pozadí cisterny a tendry na uhlí, jež

byly na horní palubě jako součást nákladu, a ještě dál v pozadí zborcený stěžeň… Středně silný proud jde od severu, plaveme tedy při klesání ideálně proti němu. Vyrovnáváme naposledy tlak v uších, dovažujeme přifouknutím vzduchu naše jackety a ocitáme se ve stavu beztíže přímo na špici zásobovací lodi SS Thistlegorm, která byla v roce 1941 zasažena dvěma bombami německých letounů Heinkel od bombardovací Kampfgeschwader. Poctivou hodinu proplouváme vrakem, objevujeme jeho paluby i podpalubí. Sem tam přeruší

inzerce

club
BIG ONE FITNESS

SPORTOVNĚ-RELAXAČNÍ KLUB

Harmony
of life style

www.big1fitness.cz

fitness
wellness
relaxation
regeneration

Trygon Brno

Sportovní 4, Brno
(plavecký stadion za Lužánkami)
tel./fax: +420 541 243 872
e-mail: info@trygonbrno.cz
www.trygon.cz

Služby

Kurzy potápění
- potápění na zkoušku
- základní kurz OWD, rozšiřující AOWD…
- šnorchlování a freediving
- tréninky v bazénu

Půjčovna vybavení a servis

Pořádání potápěčských akcí: Karibik, Rudé moře, Středozemní moře, ČR

Pořádání firemních akcí a večírků spojených se zkušebním potápěním v bazénu, osvěžením u baru, občerstvením a hlavně s dobrou náladou

Obchod: kamenná prodejna, e-shop, bazar, dárkové poukazy…

naše bádání hejno obrovských netopýrníků či tuňáků. Seřazeni v dokonalém šiku dávají svým tichým způsobem hold všem vojákům tenkrát padlým, bez ohledu na barvu uniformy. Našim všetečným pohledům neunikne druhá paluba zaskládaná motorkami BSA, Norton a Matchless, armádními nákladáky Ford a Bedford a vojenskými Jeepy. Přestože plechy karosérií už značně nahlodal čas a obrostly korály, z jejich tvarů lze snadno uhádnout jednotlivé historické kousky. Navštívíme i sklad dalšího vojenského materiálu včetně náhradních motorů a křídel letadel. Na konci ponoru proplouváme kolem dvou protiletadlových kanónů a obrovského lodního šroubu. Při výstupu, již z menší hloubky, hledám pohledem lokomotivy Stanier 8F, které by měly ležet podél vraku lodi.
Kdyby mě potápěčský počítač a zásoba vzduchu nepřesvědčovaly o opaku, měl bych pocit, že jsem pod vodou sotva pár minut. Stále je na co se dívat, jsem uchvácen, splnil se mi sen. Během dalších dvou ponorů se tohoto úchvatného vraku lehce nabažím, ale zaříkávám se, že se musím vrátit….

Láska na celý život

Tak nějak to začalo. Dnes se potápím už sedm let. Kromě Thistlegormu, na kterém jsem udělal nejméně deset ponorů při svých šesti cestách do Egypta, jsem navštívil Indonésii, vysněnou Truk Lagoon v Mikronésii, Mozambik, nespočetněkrát Chorvatsko, ale třeba i dánský Balt a mnoho dalších úžasných míst. Kromě krásného koníčka, který spojuje sport s cestováním i zajímavou technikou, jsem získal spoustu skvělých přátel. A ač se děsím své bezbřehé sebedůvěry a neznalosti, se kterou jsem začínal, jsem rád za to prvotní nadšení, které mě nasměrovalo právě tam, kde jsem dnes.
Pokud vás lákají podobné zážitky, neváhejte, potápěním můžete jedině získat. Vřele doporučuji začít rovnou s kvalitním potápěčským klubem. Když vám kvalifikovaní a ochotní instruktoři dobře poradí, ušetříte tak peníze i nepříjemné zkušenosti. V Brně mohu z vlastní zkušenosti vřele doporučit klub Trygon, výborné reference mám např. na iQ sub v Ostravě či DEEP'N'DOWN v Praze.

Přes čtyři desítky let zkušeností s potápěním

„Pár nadšenců začínalo s ideály, odvahou a nadšením. Nebyla dostupná žádná výstroj ani potápěčské brýle, šnorchly, ploutve. Náš člověk je všeuměl a tak si tito šílenci vyráběli brýle z gumových kyblíčků pro děti, sklo uřezal sklenář. A první ploutve dokonce z linolea přidrátovaného k sandálům…“

Vzpomínka Miloše Zezuly, vedoucího klubu Trygon se zkušenostmi od roku 1964

Začátky Trygonu

1962 – v tehdejších závodech Julia Fučíka v Brně se začali scházet první nadšenci, kteří se pod dojmy Cousteauových filmů chtěli podívat pod hladinu vod. Začínali jen s ideály, odvahou a nadšením. Nebyla dostupná žádná výstroj ani potápěčské brýle, šnorchly nebo ploutve…

1964 – klub přijal název Trygon, podle latinského výrazu pro rejnoka.

1964–1965 – mezi potápěči se jako žáci končící školní docházku objevili Miloš Zezula a Mirek Votýpka.

V první polovině 60. let se skupina Svazarmu sloučila se skupinou vojenských pilotů z letiště ve Slatině. Tím se podařilo získat i lepší vybavení, např. kompresor. Oblíbeným místem srazů se stala brněnská kavárna Slavie.

1965 – na trhu se objevily ploutve z NDR.

1966 – členové klubu začali na Dornychu vlastnoručně vyrábět keson pro práce ve větších hloubkách. Vše se dělalo brigádnicky, zadarmo, případně za peníze klubu. Vznikla i vlastní mobilní dekompresní komora. Cílem bylo pracovat na opravách přehrad v hloubkách kolem 50 metrů. Keson se poprvé vyzkoušel „v boji“ na Vírské přehradě v roce 1967. Zde se podařilo odmontovat česla a uzavřít průtok vody pro instalaci potrubí na vodovodní řád pro Brno. V téže době klub získal první tři neopreny a troje potápěčské hodinky. Pak už následovala práce na dalších přehradách – Vranovské, Těrlické a Žermanické.

1968 – v tomto a dalších letech se zkvalitnila výstroj, klub získal další zkušenosti s prací v hloubkách i v řekách. Začátkem 70. let část členů odjela pracovat do Basry. V pozdějších letech se vyčlenila skupina pro práci na povodí Moravy a přešla plně na profesionální práci.

text Miroslav Mašek, foto archiv Karla Abrahama

Karel Abraham:

Když uspěju, poplácám motorku jako žokej koně

Jako první český motocyklový závodník letos okusí atmosféru nejprestižnější silniční třídy MotoGP. Momentálně se sžívá se svou novou Ducati a každou volnou chvilku tráví přípravou na sezónu. Není divu – první závod čeká Karla Abrahama už ve druhé polovině března v Kataru.

Vaše přípravy na první sezónu v MotoGP jsou v plném proudu. Těšíte se, nebo máte spíš obavy?
Na novou sezónu se těším a zároveň se jí trochu obávám. V první řadě je pro mě velice důležitá fyzická příprava – ovládat Ducati v této kubatuře je opravdu náročné. Proto v době „zimního klidu" věnuji maximum času studiu a sportu: posilovně, plavání a lezení.

Jaký je pro nadcházející sezónu váš cíl?
Prozatím konkrétní cíl nemám. Bude těžké si na nový motocykl zvyknout a naučit se ho dokonale zvládat. A samozřejmě nebude jednoduché udržet se v poli, kde každý jezdec má obrovské zkušenosti. Abych odpověď trochu odlehčil: Nechci dostat kolo…

V čem jsou největší rozdíly mezi MotoGP a Moto2, v níž jste jezdil doposud?
Úplně ve všem. V ovládání stroje, jeho robustnosti, síle, váze a rychlosti… V Moto2 bylo přes čtyřicet jezdců, tady nás bude dvacet. Ale zato dvacet nejrychlejších…

Nedávno jste představil motocykl Ducati, který budete sedlat. Dáte mu jméno pro štěstí?
Prozatím jsem se na Ducati svezl dvakrát při testech a stroj mi vyhovoval. O jménu jsem ale nepřemýšlel, strojům je nedávám. Na druhou stranu, když dosáhnu úspěchu, musím – ať chci, nebo ne – dát motorce najevo radost. Poplácám ji asi tak, jako žokej poplácá za skvělý výkon koně.

Do vašeho týmu Cardion AB Motoracing nyní přibyli noví lidé přímo z Ducati. Jaké jsou jejich úkoly a jak se vám s nimi spolupracuje?
Kluky znám už z dřívějška, teď se lépe poznáváme. Náš tým není velký, ale poměrně uzavřený, každého nově příchozího si oťukáváme. A taky máme každý jinou národnost, takže to není úplně nejjednodušší. Podobné to bylo i s mechaniky od Ducati. Jsou to profesionálové, kteří nenadělají moc řečí. Jejich práce zahrnuje péči o motocykl od nastavení až po kontrolu chybějícího šroubku.

„Vítězství ve Valencii, to byla neuvěřitelná radost i úleva."

Vaše loňské podzimní vítězství ve VC Valencie bylo pro fanoušky českého motorsportu a jistě i pro vás splněným snem. Co vám při průjezdu cílem jako první proletělo hlavou?
Byla to neuvěřitelná radost. A hlavně úleva, že se ti za mnou nedostali tak blízko ke mně, aby mě třeba z boje vyřadili. Byl jsem rád, že jsem přesvědčil tátu i kluky z týmu, že na to mám. V sezóně se mi totiž ne vždy dařilo. Byl to zkrátka skvělý pocit.

Kdy jste si naplno uvědomil, co jste ve Valencii dokázal?
Hned určitě ne. Člověku to dochází pomalu, až potom, co ho všichni zdraví, usmívají se, volají mu novináři… Prostě až začne ten mediální kolotoč.

Vraťme se trochu k vašim začátkům. V kolika letech jste poprvé seděl na motorce a kdo vás na ni posadil?
Začal jsem na minibiku s taťkou. Ale doma mi říkají, že už jako batole jsem prý reagoval na zvuk motocyklu. Takže to vlastně byl jen další krok. Začal jsem oproti ostatním později, až v devíti letech – v roce 2001. Italové sedlají minibiky už v šesti a výjimkou není ani čtyřletý motorkář.

Potěší mě…
jakýkoliv dárek nebo překvapení
ráno, kdy můžu dlouho spát
dobrý oběd od maminky, třeba svíčková
povedený výlet s přáteli

Naštve mě…
když někdo nedrží slovo
když někdo zneužívá toho, že jsme kamarádi
když něco nefunguje, jak má

Kdy vás poprvé napadlo, že byste se s motorkou chtěl postavit na start závodu?
Jakmile sednete na motorku, hned chcete závodit. Takže postavit se na start je naprosto přirozené, je to součást života motocyklisty. Měl jsem štěstí, že mě rodiče podporovali a měl jsem skvělé zázemí. Poprvé jsem závodil na minibiku hned v roce 2001. A pak už to pokračovalo přes 125cc, národní šampionát, IDM až do MotoGP.

Už dlouho máte na motorce číslo 17. Má nějaký zvláštní význam, nebo prostě jiné nebylo k mání?
Původně jsem ve třídě 125cc jezdil s číslem 44. Při přechodu na dvěstěpadesátky tam ale tohle číslo měl jiný jezdec, takže jsem musel hledat jiné. No a sedmnáctka je šťastné číslo a byla volná, tak jsem ji bral a zůstal jí věrný.

„Obdivuji každého, kdo něco dokázal."

Na svém webu píšete, že vaším sportovním idolem je Valentino Rossi. Kdo další je pro vás inspirací?
Obdivuji každého, kdo něco dokázal. Ať je to sportovec, vědec nebo třeba hasič zachraňující lidi z hořícího domu. A co se týká jezdeckého vzoru, každý závodník je specifický v něčem jiném. U Rossiho se to samozřejmě kumuluje.

Vedle závodění jste také studentem práv na Joštově akademii v Brně. Jak obojí zvládáte skloubit? A jsou na vás vyučující při zkouškách hodnější?
Nevím, jestli jsou pedagogové hodnější. Možná

mají lehčí ruku, ale připravovat se musím jako každý jiný student. Někdy studium zabolí, ale prozatím to zvládám a baví mě to.

Jednou ze součástí života motocyklového závodníka je cestování. Která země nebo který okruh vás nejvíc zaujaly?
Líbí se mi v Austrálii, kde je také pěkný okruh. Ale mám rád i Brno, i když na trati mi to tady zatím moc nevychází. Možná je to důsledek tlaku při závodech a toho rozruchu kolem, to ale v žádném případě není omluva.
Krásný okruh mají v nizozemském Assenu. Jezdí tam hodně diváků a při závodech tímhle podnikem žije celé město. Je to něco neuvěřitelného.

Máte kromě motorek a studia čas i na nějaké koníčky?
Chodím střílet a hrozně mě to baví. To maximální soustředění, technika… Taky parašutismus mě chytil za srdce.
Ale času je málo a ještě se musím věnovat škole.

Karel Abraham

narodil se v roce 1990 v Brně
oblíbený sport: motorky a jinak všechny extrémní sporty (potápění, parašutismus, ale i kolo nebo brusle)
hobby: počítače
sportovní idol: Valentino Rossi
motorky, které vlastní: Yamaha 80 cross, skútr Honda X8RX, minibike Blata elite, motokoloběžka Blata

www.karelabraham.com

Motorka pro MotoGP:
Ducati Desmosedici GP11
hmotnost („suchá“): 150 kg
maximální rychlost: 340 km/h
zrychlení 0–100 km/h: 2,7 s
motor: čtyřválec 800 ccm, výkon 240 hp
objem nádrže: 21 litrů

Referenční dopisy vyjadřují spokojenost našich klientů

Velmi nás těší, že mnozí z klientů Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR dávají najevo svoji spokojenost s našimi službami. Jednu z forem takového vyjádření přitom představují referenční dopisy.

Nejčastěji se tématem referenčních dopisů stává spokojenost s kvalitou a rychlostí administrativy Unie, která společně s efektivitou rozhodčího řízení společnostem zajišťuje rychlé získání rozhodčího nálezu a tím i prostředku k získání peněz od dlužníků. Výkonný ředitel společnosti BAPA Ing. Pavel Blažek např. uvedl: „Již jsme se stačili přesvědčit, že rozhodčí řízení je skutečně rychlý a efektivní nástroj na řešení pohledávek. A to nejen díky své procesní jednoduchosti, ale také díky kvalitě administrativního servisu poskytovaného Unií." Ivo Baláš ze společnosti BALUS Stavebniny napsal: „Rozhodčí řízení představuje – i díky dobré práci Unie – skutečně velký přínos pro naši společnost. Umožňuje nám domoci se svého práva."

Některé referenční dopisy se týkají i dalších aktivit Unie – např. vzdělávacích akcí pro podnikatele. Analytik společnosti Pipelife Czech Ing. Michal Ševela shrnul své dojmy z firemního školení o rozhodčím řízení, jehož se zúčastnil, následovně: „Školitelé byli dobře připraveni a dokázali účinně skloubit teoretický výklad a praktické příklady. Vhodně zvolena byla i forma školení, vděčni jsme za účelné výukové podklady, které naši zaměstnanci stále využívají."

Jednatelka společnosti JASO-DISTRIBUTOR pak v dopisu shrnula svůj názor na úroveň magazínu Satisfakce: „Velmi se těším na každé nové číslo tohoto časopisu. A to především proto, že se nejedná o tuctový odborný nebo „katalogový" bulletin, jakých každé firmě do schránky chodí desítky či stovky. Satisfakce přináší rozhovory, reportáže a mnoho dalších příspěvků, mezi nimiž si vždy najdu spoustu článků, které mě zaujmou. Jako jeden z mála magazínů ji proto čtu pravidelně a s radostí."

Všechny referenční dopisy od našich klientů naleznete zde: www.urmr.cz/reference/referencni-dopisy.

text Miroslav Mašek, foto archiv

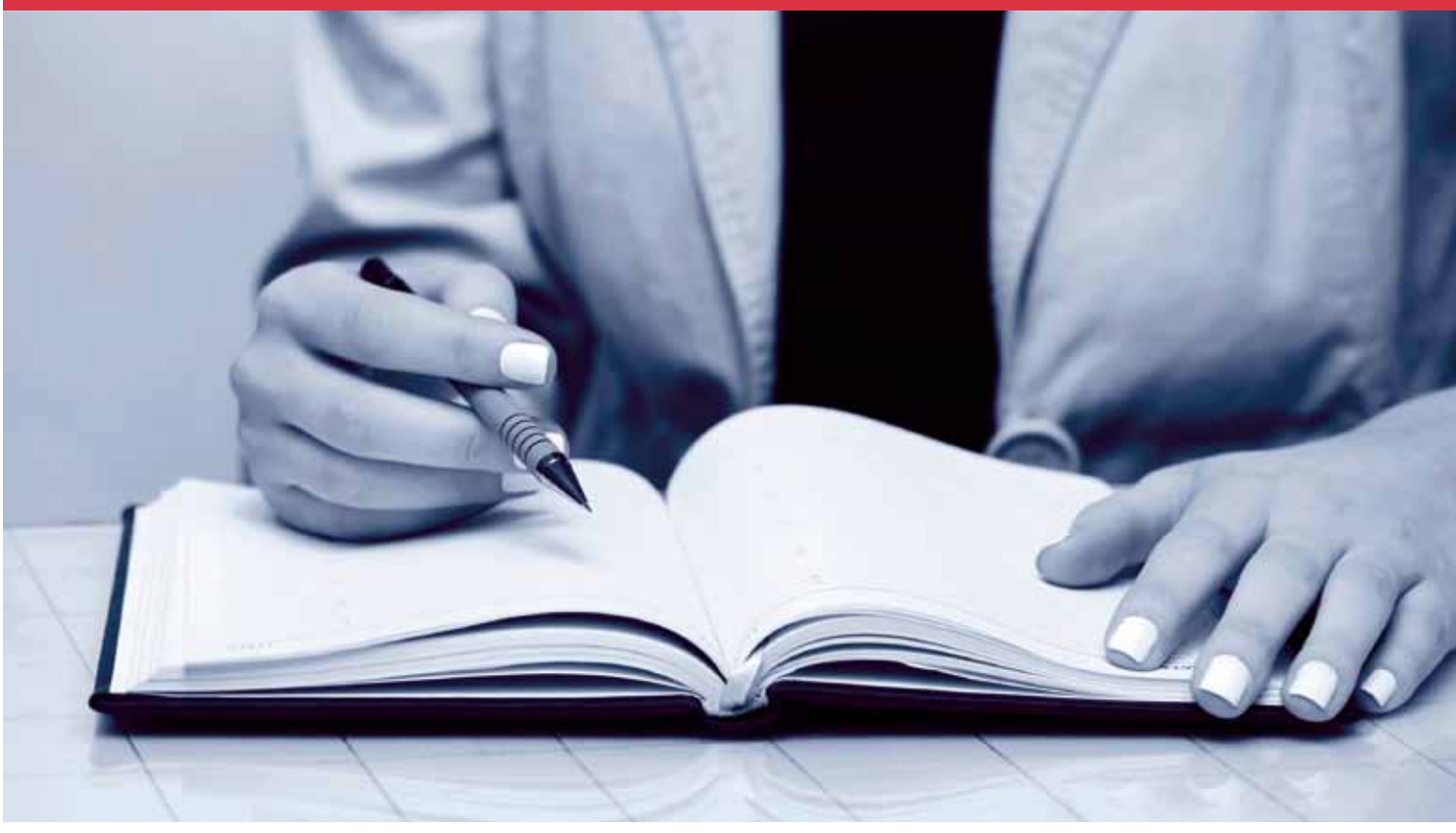

text Pavel Chrást, foto archiv

Champy – klenot v srdci Burgundska

Maison Champy je slavné burgundské vinařství s dlouhou a zajímavou historií. Je nejstarším vinařským domem v Burgundsku a současně jediným, který dosud vyrábí svá vína v Beaune, samém srdci tohoto fascinujícího vinařského regionu.

Přímo zde, v Maison Champy, započal obchod s burgundským vínem. Svědčí o tom zachované dokumenty uložené v archivu burgundského parlamentu. Společnost byla založena v roce 1720, avšak historie některých sklepů z jejího majetku spadá až do 15. století. Postupně budovala svou pozici, zvelebovala sklepy a vinice, bohatla. Největší prosperity dosáhla v 19. století, kdy se také významně podílela na výzkumu a vědě. Maison Champy se zasloužilo o rozvoj enologie, své pokusy zde prováděl i jeden nejvýznačnějších vědců a biologů všech dob Louis Pasteur.
Příběh rodiny Champy končí vymřením rodu v roce 1980. S příchodem nových majitelů o deset let později nastává nová éra. Zkušení burgundští enologové a obchodníci s vínem Henri a Pierre Meurgey a Pierre Beuchet znovuoživili legendu Champy a vinařství dodali novou dynamiku. Současná filozofie vinařství – důsledná produkce vynikajících přírodních vín – vrátila vína Maison Champy do Pantheonu velkých vín z Burgundska. Důraz je kladen na pečlivou práci na vinici zaměřenou na dokonalé pochopení terroiru, na využití všech přírodních postupů při pěstování včetně respektování lunárních cyklů i na řízené výnosy a ruční sklizeň.
Při vinifikaci procházejí všechna vína malolaktickým kvašením a nejsou filtrována. Ke zrání se využívají kombinace nových a použitých dubových sudů, proto jsou tato vína mnohem dříve přístupná a vhodná k pití, přitom však neztrácejí svůj obrovský potenciál a schopnost zrání v láhvi. A konečné lahvování probíhá v areálu vinařství přímo v Beaune, tak jako po staletí.
Výsledná vína jsou jedinečnou kombinací rovnováhy, elegance a čistých ovocných tónů. V jejich čistotě a pravdivosti se snoubí síla tradice se současným know-how, která tato vína řadí mezi největší na světě.

Chablis 2008
Jiskřivé, zlatavé víno s delikátní a bohatou vůní plnou koncentrovaných citrusových a ovocných tónů se zrodilo výhradně z hroznů odrůdy Chardonnay. Má jemnou, přímočarou a osvěžující chuť, která přetrvává v ústech, a harmonickou minerální dochuť. Je vhodné k pití již nyní a společně s kozími sýry či kaviárem se postará o vynikající zážitek. Limitovaná produkce 3000 lahví.

Gevrey-Chambertin 2008
Na šedesát let starých vinicích (Vieilles Vignes) odrůdy Pinot noir se zrodilo delikátní a sametové víno rubínové barvy. Jeho vůně je aromatická, s tóny drobného černého ovoce, lékořice a kůže. V ústech překvapí jeho svěžest a čerstvost, sametové taniny a jemná struktura. To vše vytváří skvělý dojem na patře a dlouhý a bohatý dozvuk v ústech. Vynikající je jeho snoubení s červeným masem a silnými sýry. Limitovaná produkce 9000 lahví.

GRAND CRU, s. r. o.

Společnost se specializuje na poskytování služeb souvisejících s vínem a na dovoz a prodej vybraných kvalitních evropských vín, především z Francie a Španělska. Spolupracuje výhradně s vinaři uplatňujícími přírodní postupy při pěstování a tvorbě vín, např. s Maison Champy, Rouge Garance, Guy (MAX) Breton, Albert Mann, Franck Massard či Quinola (Jaime Suarez).

GRAND CRU, s. r. o.
Váš partner a průvodce světem vín...

Ing. Pavel Chrást – degustátor, sommeliér
tel.: 603 801 745, e-mail: chrast@grandcru.cz
www.grandcru.cz

Chablis 2008 565 Kč
Gevrey-Chambertin „Vieilles Vignes“ 2008 1187 Kč

text a foto tým a archiv Bílkova 13

Bílkova 13: Rafinovaná harmonie restaurace, cognac clubu, baru i cigar shopu

Na adrese Bílkova 13 u Pařížské ulice v Praze byl otevřen ojedinělý komplex poskytující hostům skutečné kulinářské pochoutky, bohatý výběr lahodných vín, reprezentativní nabídku koňaků i pravé doutníkové separé.

Duší italské restaurace je renomovaný šéfkuchař Petr Krejčí, který svým uměním získal důvěru náročných hostů u nás i v zahraničí. Mezi vybrané hosty, které měl tu čest okouzlit, patří mj. starosta Chicaga Richard Daley či italská herečka Ornella Muti. Své bohaté zkušenosti z osmnáctileté praxe v Itálii a Kanadě dnes prezentuje právě na adrese Bílkova 13, o které říká: „Už jsem zažil, že po mně chtěli kulinářský zázrak, ale přitom měli tisíce omezení. Zde mohu znovu pracovat se vším, na co si vzpomenu, a lidé si opravdu pochutnají." Po vzoru gurmánské filozofie italských mistrů preferuje jednoduchost a přirozenost surovin, ve kterých tkví úspěch pravých delikates. Za svou kulinářskou vášeň a talent byl nesčetněkrát oceněn.

Cognac Point Club je umístěn v téměř utajených luxusně zrekonstruovaných klenutých prostorách se samostatným vchodem. Díky své exkluzivitě přináší hájemství absolutního soukromí, diskrétnosti, vybraného vkusu a nabídky asi tří stovek druhů koňaků. Je zde 9000 lahví, mezi nimiž najdete i ojedinělé skvosty exkluzivní nejen značkou, ale i uměleckým zpracováním.

Jak se stát členem Clubu – s možností oživit svá jednání v netradičním prostředí – vám přiblíží manager Clubu Jakub Troníček. V doutníkovém separé cigar shopu si můžete vybrat ze šedesáti druhů doutníků z Kuby, Dominikánské republiky, Nicaraguy, Hondurasu či Mexika.

Na své si přijdou i milovníci značky Padron patřící k nejlepším na světě. Nově je nabídka rozšířena o kubánskou lahůdku Cohiba Behike.

Pozornost obdivovatelů vína upoutá vinotéka s vybraným sortimentem z celého světa, kdy téměř sedmdesát procent vín pochází ze soukromého exkluzivního dovozu z Alsaska, Rakouska a severní Itálie. Vína lze za příznivé ceny ochutnat nejen v samotné restauraci, ale rovněž si je můžete s příznačnou slevou zakoupit v místním wine shopu. Nad vinotékou bdí oko zkušeného sommeliéra Štěpána Mlejnka, absolventa prestižní londýnské vinařské akademie.

Neodmyslitelnou součástí nově otevřeného podniku je díky své pestré paletě koktejlů coctail bar. Bar manager Petr Jon vsadil na oblíbené koktejly za příznivé ceny. Prosazuje tzv. americký styl – přípravu drinků přímo před vámi. Potěšilo by jej, kdyby si hosté Bílkovu 13 oblíbili a přicházeli sem za svým vlastním barmanem. Snoubí se zde moderní styl baru s klasickým broušeným sklem. Na atraktivitě baru dodává též vynikající champagne Sanger, dovážené exkluzivně pro Bílkovu 13 z Francie.

Pokud preferujete originální koncepci, jedinečnou nabídku a multifunkční zázemí, je zde Bílkova 13 právě pro vás. Nevšední pojetí podniku je dílem renomované značky Design by Donlič.

A radost z tajemství při objevování prostorů v několika úrovních propojených s hravostí je jen dalším důvodem, abyste zavítali.

Bar Restaurace Bílkova 13

Bílkova 13, 110 00 Praha 1
tel.: 224 829 254
e-mail: rezervace@bilkova13.cz
www.bilkova13.cz

Otevírací doba:

restaurace:	
Po–Ne	11:00–23:00
bar:	
Po–Čt	11:00–2:00
Pá–So	11:00–3:00
Ne	11:00–24:00

text Miroslav Mašek, foto archiv

Sportovní sněžné skútry Yamaha:

Adrenalinová jízda bez limitů

Sněžné skútry už dávno nejsou výsadou záchranářů, lesníků nebo správců horských chat. Stejně tak nejsou jen pracovním nástrojem a stále častěji se stávají zdrojem zábavy a adrenalinu. Mezi průkopníky tohoto přístupu patří společnost Yamaha, která už léta vyrábí speciální sportovní skútry. V roce 2011 přichází s trojicí inovovaných modelů, které rozjásají vaši klukovskou duši: Phazer R-TX, FX Nytro R-TX a Apex SE.

Možná vás překvapí, že vynález sněžného skútru je starý už přes sto let – v roce 1909 sestrojil Američan O. C. Johnson první „motorové saně". Praotcem dnešní podoby skútru se pak stal Kanaďan Joseph-Armand Bombardier, který roku 1937 postavil a začal prodávat první stroje tohoto typu na světě. Jím založená společnost – pod značkami Ski-Doo a Lynx – ostatně skútry vyrábí dodnes. K dalším značkám, které se později pustily do vývoje sněžných skútrů, patří Yamaha (od roku 1968) a Polaris (od 1954), populární jsou i ruské skútry Buran (od 1971) a Tajga (od 1999). My se dnes zaměříme na tři žhavé sportovní novinky od japonského výrobce proslulého především silničními motocykly.

Phazer R-TX: hbitý a ovladatelný

Phazer R-TX je navržen pro svobodnou jízdu na nerovném povrchu. Ztělesňuje trend, který od začátku jednadvacátého století proniká do světa sněžných skútrů – nasazení čtyřtaktních motorů, jež postupně vytlačují dvoutakty. Z nové trojice Yamahy má jeho pohonná jednotka Genesis 80FI sice nejmenší objem (499 ccm), ale nenechte se zmást. Díky své nízké hmotnosti a modernímu řešení nabízí Phazer R-TX jedinečnou hbitost a bezkonkurenční ovladatelnost. Tyto skvělé vlastnosti, k nimž přispívají i propracované ergonomické detaily jako zahnutá řídítka nebo

sportovní vysoké a úzké sedadlo, zdědil od legendárních motocrossů YZ. Hledáte sněžný skútr, který vám poskytne neopakovatelný zážitek a vzrušení? Už nehledejte, Phazer R-TX je přesně to, co potřebujete. Nastavitelné zavěšení zadních kol s torzní pružinou Dual Shock CK a účinné přední tlumiče Fox Float pomáhají absorbovat i nejdrsnější terénní nerovnosti, takže si do sytosti užijete každou jízdu v jakkoliv obtížném terénu. To vše při zachování všech obvyklých výhod výrobků Yamahy: spolehlivosti, příznivé spotřeby paliva a nízké produkce emisí.
Pro Phazer R-TX hovoří také příznivý poměr užitná hodnota/cena – pořídíte ho už za necelých 260 tisíc korun.

Apex SE: jízdní komfort a stabilita

Větším bratrem Phazeru je Apex SE: sněžný skútr, který jako první na světě přichází s elektrickým posilovačem řízení EPS system (Electric Power Steering) a stanovuje tak nový standard v ovladatelnosti sněžných skútrů. Optimalizované řešení čtyřtaktního motoru o zdvihovém objemu 998 ccm se vstřikováním paliva výrazně zlepšuje maximální výkon a točivý moment v nižších a středních otáčkách. Nově tvarované pásy, nová geometrie předního zavěšení, přední tlumiče Fox Float 2 a zadní Fox Mega Float – to vše zajišťuje výjimečnou úroveň komfortu a stability a zvýšení celkové provozní výkonnosti. Hliníkový rám propůjčuje modelu Apex SE nízkou hmotnost a zároveň pevnost. Náročné uživatele potěší skvělá ergonomie či upravený tvar lyží i větrného štítku. Dostatek světla i viditelnost už zdálky vám při jízdě na Apexu SE, stejně jako na všech nových skútrech Yamaha, zajistí dvojice výkonných předních halogenových světlometů. Ať už jste dosud jezdili na jakémkoliv sněžném skútru, Apex SE vás vtáhne do úplně nové hry. Jeho pořizovací cena se pohybuje kolem 410 tisíc korun.

FX Nytro R-TX: výkonný i živý

Nejvyšším výkonem z trojice – při zachování nízké hmotnosti a živosti – disponuje skútr FX Nytro R-TX. Jeho čtyřtaktní Genesis 130FI má zdvihový objem 1049 ccm. FX Nytro R-TX byl zrozen na závodním okruhu. Je ideální volbou pro jezdce, kteří od sněžných skútrů vyžadují kombinaci vynikajícího vzhledu a maximálního výkonu, pro jezdce, kteří vyhledávají výzvy, nerovný terén a těžký sníh pro závodění i své potěšení. Nezávislé dvojité lichoběžníkové přední zavěšení v kombinaci s tlumiči Fox Float, zadní zavěšení Dual Shock s tlumiči s nastavitelnou kompresí útlumu a odskoku – to vše vám bude nápomocno při dosahování plynulé jízdy, umožní nájezd i na velké hrboly a usnadní řízení. Díky skvělé ovladatelnosti vám FX Nytro R-TX dovolí pokračovat v jízdě i v nejnáročnějších podmínkách. Při zpomalování si pak jistě oblíbíte systém ERBS (Engine Braking Reduction System), díky němuž se skútr pohybuje setrvačností dál, i když zrovna nepřidáváte plyn. FX Nytro R-TX vám může říkat „pane“ za 355 tisíc korun.
Zlákala vás představa rychlé jízdy, sněhu odletujícího od pásů a adrenalinu tekoucího proudem? Jaro už klepe na dveře, ale na horách je pořád bílo, takže vyrazit se skútrem sbírat zkušenosti a zážitky nepředstavuje nejmenší problém. Nezapomeňte však na to, že pro jízdu na skútru (nejen) v České republice platí obdobné předpisy jako pro jízdu na motorce. Pro provoz na komunikacích tak musí stroj být registrován a označen registrační značkou a jezdec vybaven řidičským průkazem skupiny A1 (velký motocykl).
Sněžné skútry se však na silnicích pohybují zřídkakdy, takže možnost osedlat je a vyzkoušet mají i nemotorkáři. V každém případě, bez přilby na skútr usedne jen sebevrah. A páchat sebevraždu na nových sportovních skútrech Yamaha by byla přece jen škoda – kdo by se chtěl ochudit o zážitek z další jízdy…?

Yamaha Motor Middle Europe – CZ/SK

e-mail: info@yamaha-motor.cz
vyhledávání prodejců podle regionu:
www.yamaha-motor.cz/dealerlocator
www.yamaha-motor.cz/products/snowmobiles/sport

Kromě sportovních sněžných skútrů Yamaha vyrábí také několik dalších řad s odlišným zaměřením: crossover, mountain, cestovní, užitkové

Distributor sněžných skútrů Yamaha v Brně:

DONAR s. r. o.

U Vlečky 5, 617 00 Brno
tel. (prodej): 545 575 391
tel. (servis): 545 245 323
e-mail: yamaha-donar@volny.cz
www.yamaha-donar.cz

České varhanní skladby zní z Kdousova

text Lenka Pospíšilová, foto Juraj Chochlík

Výběr varhanních skladeb českých autorů od Černohorského po Kyptu nahrála na zachovalých varhanách kostela sv. Linharta v Kdousově Hana Bartošová. Sólové CD je pro brněnskou varhanici čtvrté v pořadí.

Když Hana Bartošová (mj. dramaturgyně brněnského varhanního festivalu, který letos čeká už 31. ročník) sestavovala svůj koncertní repertoár, vybrala dvě řady skladeb. Jedna zahrnuje české i světové autory od baroka po současnost, druhá se skládá výhradně z českých děl. Není až tak s podivem, že dramaturgové zahraničních festivalů a pořadatelé koncertů v Evropě i Americe si téměř vždy vyberou kolekci skladeb českých. Krok k profilové nahrávce byl tedy více než jasný. Hana Bartošová studovala na brněnské konzervatoři a na JAMU. Těžištěm jejího repertoáru je česká hudba od baroka po současnost, řadu současných varhanních děl provedla v premiéře. Pravidelně vystupuje na významných festivalech, spolupracuje s mnoha sólisty a ansámbly, pedagogicky vede mladé varhaníky a zasedá v soutěžních porotách.

Téměř všichni čeští baroční a klasicistní varhanní skladatelé vyrostli na chrámové hudbě. Ve varhanní literatuře tohoto období převažovala preambula, tedy předehry, preludia či nepříliš rozsáhlé fugy, pronikaly do ní i cemballové skladby. Nejstarším skladatelem z nového disku je Bohuslav Matěj Černohorský (1684–1742), minorita, který působil jako ředitel kůru u sv. Jakuba v Praze a je považován za zakladatele české skladatelské školy vrcholného baroka. Jeho žákem byl pravděpodobně Jan Zach (1699–1773), varhaník několika pražských chrámů a později kapelník mohučského arcibiskupa. Žákem obou se pak stal Josef Ferdinand Norbert Seger (1716–1782), varhaník např. u Panny Marie před Týnem a zároveň učitel Jana Křtitele Kuchaře (1751–1829) a Josefa Myslivečka. Představitel klasicismu a počátků romantismu Jan Křtitel Vaňhal na počátku 60. let 18. století odešel do Vídně, kde se rychle dostal do vysokých společenských kruhů. Znal se s Mozartem i Haydnem, jeho skladby vycházely v Paříži, Berlíně, Amsterdamu a samozřejmě i Vídni. Jednou z nejznámějších osobností chrámové hudby je František Xaver Brixi (1732–1771), varhaník u sv. Havla na Starém Městě a v chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně. V sedmadvaceti letech získal místo kapelníka u sv. Víta. Jan Evangelista Kypta (1813–1868) žil jako varhaník a učitel v Jindřichově Hradci, roku 1848 odešel do Telče, která se nachází ve stejném kraji jako Kdousov. Varhany postavené v barokním kostelíku v Kdousově roku 1757 byly v průběhu let jen málo upravovány. Představují tak velmi příhodný nástroj pro interpretaci hudby druhé poloviny 18. století, kdy v českých zemích přecházelo pozdní baroko do klasicismu a rokoka.

Hana Bartošová: Staří čeští mistři na varhanách v Kdousově. CSBC 2010

Nové formy potřebujeme, budou Na provázku

text Lenka Pospíšilová, foto archiv

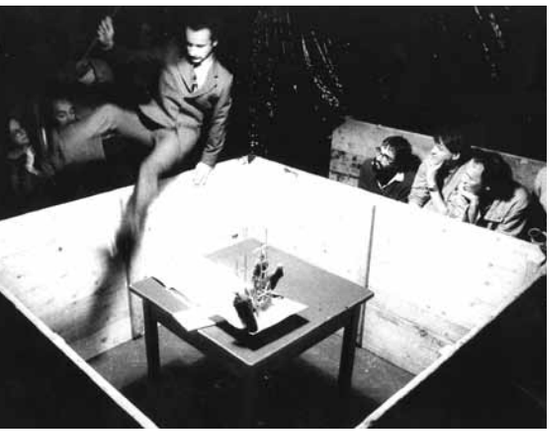

Snaha brněnského Divadla Husa na provázku získat původní dramatické texty současných autorů vyústila před rokem ve vyhlášení soutěže o Cenu Konstantina Trepleva. Výsledkem by mělo být sedm premiér v jarních měsících letošního roku. Celkem se v soutěži s uzávěrkou na Silvestra 2010 sešlo devětatřicet her od čtyřiatřiceti autorů. Umělecké vedení divadla ve složení Vladimír Morávek (umělecký šéf), Miroslav Oščatka a Josef Kovalčuk (dramaturgové) postupně vybralo patnáct a pak sedm nejlepších.

Se záměrem uvést vybrané hry jako tzv. inscenační náčrt – tedy formou nacházející se mezi scénickým čtením a inscenací – navazují na podobný Projekt 85. Osm her tehdy uvedli Petr Oslzlý a Peter Scherhaufer vždy po týdenním zkoušení jen v premiéře. Na závěr pak následoval maratón všech her. Diváci při něm mohli procházet prostorami Domu umění, kde Divadlo Husa na provázku tehdy sídlilo, a zdržet se u hry, která je zaujala nejvíce.

Podle slov členů „komise“ pocházela podstatná část textů, jimiž se pročítali, od autorů majících už s divadlem zkušenosti, případně od studentů či absolventů škol s divadlem souvisejících. Jména autorů byla odtajněna až po prvním čtení a základní selekci.

Za nejlepší dramatické dílo bylo označeno To léto Ondřeje Novotného, pomyslnou druhou příčku získal Ján Mikuš s hrou Ryba hoří a třetí Večer umělců Pavla Trtílka. Dále porota ocenila také hru Patrika Lucka Ona a on, Žárovitě Petra Mašky a Krajinu Tomáše Soldána.

První premiéru chystá Divadlo Husa na provázku na začátek března, další budou následovat v dubnu a květnu. Vždy po týdnu zkoušek přijde páteční veřejná generálka a sobotní premiéra. Umělecké vedení divadla pak v průběhu festivalu Divadelní svět Brno – po vzoru Projektu 85 – uvede všechny hry v maratónu s názvem Kde Shakespeare můj? Pokud bude některý inscenační náčrt shledán dostatečně nosným, počítá se i s inscenací.

Hry povětšinou mladších autorů povýtce neřeší závažná celospolečenská témata, rozebírají převážně rodinné vztahy a mezigenerační problémy. Některé jsou psány syrovým jazykem, část je podle slov dramaturgů naopak velmi esteticky vytříbená.

„Nové formy potřebujeme,“ říká Konstantin Treplev v Čechovově Rackovi. Doufejme tedy, že je uvidíme už na jaře v Brně Na provázku.

Divadlo Husa na provázku, březen až květen 2011

Křížové výpravy očima Arabských kronikářů

text a foto Lenka Pospíšilová

Na dvě stě let křížových výprav můžeme dnes pohlížet jako na kulturní střet, konflikt dvou náboženství či historickou epochu, kterou ovšem známe povýtce jen z evropské křesťanské pozice. V každém konfliktu, zvláště když potomci jeho tehdejších účastníků dodnes atakují euroatlantickou aglomeraci, je dobré znát i pohled druhé strany.

Svatá země v době první křížové výpravy a dobytí Jeruzaléma v roce 1099 už čtyři století neoddiskutovatelně patřila muslimské komunitě. Postupně se křesťanům podařilo dobýt mnoho významných měst na východním pobřeží Středozemního moře od Antiochie po Ghazu s výspami jeruzalémského království na jihu a hrabství Edessa na severu. Ovšem jak praví Ibn al-Athír: „Smísili jsme krev s kanoucími slzami a nezbylo v nás místo pro milosrdenství.“ Protiofenziva přišla Salah ad-Dínovou rukou kolem roku 1187 a vyústila mj. v opětné předání Jeruzaléma Arabům. O necelých dvě stě let později, roku 1291, padl Akkon jako poslední město křižáků a karta se vrátila do muslimských rukou. A milosrdenství v průběhu oněch dvou set let vskutku nebylo mnoho ani na jedné straně.

Výběr textů italského historika Francesca Gabrieliho se zaměřuje na práce sedmnácti arabských historiků a dvě kroniky: Manáqib Rašíd-ad-Dín z prostředí sekty Ismailitů a kroniku At-Ta´rích al-Mansúrí věnovanou al-Mansúrovi, emírovi v Homsu. Historikové byli mnohdy členy nejbližší suity panovníka (Ibn Wásil nebo Imád-ad-Dín), někteří sami pocházeli z vysoce urozených rodů – např. Usáma ibn Munkiz emír ze Šajzaru a Abu al-Fida z rodu Ajjúbovců. Očitým svědkem křížových výprav za dob Salah ad-Dína byl historik Ibn al-Athír. Racionální, objektivní a přesný je nejstarší arabský historik, který se věnoval křížovým výpravám: Ibn al-Qalánisí. Výčet doplňuje městský kronikář z Aleppa Kamal-ad-Dín a kompilátoři typu Ibn al-Furáta či Abu Šáma. Popis jednání a bojů je mnohdy velmi podrobný, poněvadž nezřídka byl autor jejich přímým účastníkem. Obdivuhodně přesné měli Arabové informace z tábora nepřítele. Jejich podání samozřejmě převrací pro nás obvyklý pohled naruby. Místo o saracénských psech čteme o křesťanských vepřích, označení za mazanou lišku je vůči křesťanským bojovníkům naopak poklona, pojmenování Frankové platí pro všechny protivníky jakékoliv národnosti. Základní teze křesťanství vyvracejí muslimové jako „falešné představy odchylující se od správně se jevící víry“, překvapením byly pro ně také ženy mezi křižáckými válečníky. Hvězdami historických zápisů jsou legendární Salah ad-Dín a římský císař Fridrich II., dále Konrád z Monferratu a Richard Lví srdce. Kroniky obsahují i korespondenci mezi křesťanskými a muslimskými panovníky a texty různých přísah. Spisy se od sebe liší formou, od suchého popisu událostí až po květnaté líčení a dlouhé výčty.

Pokus předložit historii křížových výprav z pohledu druhé strany není v Evropě nový, už v roce 1829 vydali v Paříži Chroniques arabes. V češtině však vychází publikace na toto téma poprvé.

Francesco Gabrieli: Křížové výpravy očima arabských kronikářů. Argo 2010

Výběrová směs je k ochutnání v DOXu

text Lenka Pospíšilová, foto archiv

Retrospektivní výběr prací britského dokumentárního fotografa Martina Parra právě představuje Centrum současného umění DOX v Praze. Člen prestižní agentury Magnum Photos patří mezi respektované tvůrce, jeho fotografie jsou však pro svoji ironii také častým předmětem diskuzí. Výstava Assorted Cocktail předkládá práce z let 1983–2004. Obsahuje významné tematické cykly (např. Last Resort, Small World, Common Sense či Think of England), které jsou charakteristické kritickým a provokativním pohledem na aspekty současného životního stylu. Zaměřují se na obvyklé projevy určité společenské třídy, dokládají typické vlastnosti a činnosti societ. Daly by se považovat za kroniku doby. Parr se s oblibou věnuje tématům spotřebního stylu života, masové turistice, zvyklostem typickým pro určitý národ i projevům globalizace.

Martin Parr se narodil v roce 1952 v Epsomu v Británii. K fotografování ho ve čtrnácti přivedl dědeček. V letech 1970–1973 studoval fotografii na polytechnice v Manchesteru, profesionálním fotografem se stal v polovině 70. let. Jeho prvními projekty, které vyšly knižně, byly černobílé kolekce fotografií severu Anglie Bad Weather (1982) a A Fair Day (1984). Na barvu se přeorientoval v roce 1984 a výsledkem jeho práce byla kniha Last Resort: Photographs of New Brighton (1986). Posléze se vydal také do módní a reklamní branže, ale i v těchto oblastech jsou jeho fotografie vždy trochu ironické, sarkastické, vtipné, ale sotva laskavé. Od roku 1994 je členem agentury Magnum Photos. Do kontaktu s filmem se dostal v letech 1990–1992, kdy dokumentoval natáčení filmu Nicka Barkera Znamení doby.

V roce 1997 se věnoval vlastnímu televiznímu dokumentu Mozaika. Jako kameraman se podílel na dokumentárních filmech It's Nice Up North, Think of England a Vivian's Hotel. Na svém kontě má přes osmdesát výstav včetně velké retrospektivy v roce 2002 v Barbican Arts Center v Londýně. Jeho kolekce vyšly ve více než padesátce knih různých světových nakladatelství. Od roku 2004 přednáší na University of Wales, o čtyři roky později získal čestný doktorát na Manchester Metropolitan University.

Je držitelem několika fotografických cen, např. Dr. Erich Solomon Prize (2006) za kolekci fotografií Assorted Cocktail, kterou je právě možné vidět v DOXu. Jeho snímky jsou zahrnuty mimo jiné ve sbírkách Arts Council of Great Britain, Muzea fotografie v dánském Odense nebo ve Viktoriině a Albertově muzeu v Londýně. Výstavy Parrových fotografií již měli možnost vidět zájemci v Evropě, Asii, Americe i Japonsku.

Martin Parr: Assorted Cocktail, do 16. května 2011, DOX, Poupětova 1, Praha

Lampe Berger: Spojení vůně, designu a zdraví

Už přes 110 let se unikátní aromalampy Lampe Berger používají k desinfekci a provonění vzduchu v domech, bytech i kancelářích. Ve svých domovech je používaly osobnosti jako Pablo Picasso či Jean Cocteau.
Nyní se k nim můžete připojit i vy.
Za pomoci katalytické oxidace zbavují Lampe Berger vzduch bakterií, pachů a nečistot; pokud si zvolíte parfémovanou náplň, vzduch také příjemně provoní. Zároveň jsou díky propracovanému designu originálním doplňkem interiéru. Vybrat si můžete z několika řad – od Envie d´ailleurs využívající etnické motivy přes čistě tvarovanou Esprit Classique až po Colour mood připomínající bonbóny. V nabídce je též pět desítek vůní, mezi nimiž si tu svou najde opravdu každý.
Aromalampy Lampe Berger pro dámy i pány můžete zakoupit v dárkovém obchodě Anabea v obchodním centru Olympia u Brna.

Anabea gift shop

obchodní centrum Olympia Brno
U dálnice 777, Brno-Modřice
tel.: 725 525 252
e-mail: obchod@anabea.cz
www.anabea.cz

Originální dotek Havany na vašem stole

Hledáte skutečně unikátní ořezávač doutníků? Pak sáhněte po Xikaru Xi3 z Havana Collection. Tento model spojuje inovativní tělo z ušlechtilé oceli a rukojeti z francouzského javorového dřeva zdobené originálním uměním z Paříže. Autor tyto rukojeti vždy pomaluje některou z pěti barev: zelenou, žlutou, červenou, modrou či černou. Pak postupuje metodou dekupáže – nastříhá na kousky vybrané doutníkové etikety a pinzetou je opatrně nalepí na rukojeti. Každému ořezávači tak dá zcela jedinečný design, který vám denně připomene atmosféru Havany – hlavního města všech doutníků.
Ořezávač Xikar Xi3 Havana Collection můžete zakoupit u společnosti Intermundo.

Intermundo, s. r. o.

Machovská 1455/2, Praha 9 – Horní Počernice
tel.: 226 200 867
e-mail: cigars@intermundo.cz
www.intermundo.cz

Kompaktní videokamera pro profesionální výsledky

Videokamera Panasonic HDC HS700EPK představuje ideální řešení pro náročné uživatele, kteří vyžadují profesionální výstupy, avšak zároveň preferují kompaktní rozměry i nízkou hmotnost kamery. Přístroj nabízí Full-HD záznam v rozlišení 1920 x 1080 na pevný disk o kapacitě 240 GB a SD kartu. Okem kamery je 35 mm širokoúhlý objektiv Leica se stabilizací a osmnáctinásobným zoomem. Ke skvělým výsledkům přispívá inteligentní AUTO zahrnující detekci tváří a scén, řízení kontrastu, rozpoznávání známých tváří, sledování a zaostřování pohybujících se objektů nebo výběr a přeskakování nepodařených záběrů. Statické snímky lze pořizovat při rozlišení 14 megapixelů, pohodlné ovládání zajišťuje dotykový displej formátu 16:9. Videokameru Panasonic HDC HS700EPK zakoupíte v e-shopu společnosti T.S.Bohemia.

T.S.Bohemia a. s.

Sladovní 103/3, 779 00 Olomouc
tel.: 585 157 488, 840 159 159
e-mail: eobchod@tsbohemia.cz
www.tsbohemia.cz

Čaje Franck: Harmonická chuť s tradicí

Značka Franck se proslavila především skvělou kávou. Byla však ve své třídě také jednou z prvních společností v Evropě, která začala produkovat ovocné čaje, tolik poptávané moderními konzumenty. Vysoká kvalita, velký výběr příchutí, optimální balení a moderní produkce jsou hlavními rysy, které řadí tuto značku do popředí mezi producenty. Pilířem čajů Franck je dlouholetá tradice a přísný výběr surovin, to vše umocněné nejmodernějšími výrobními technologiemi. Potvrzením kvality je neotřesitelná přední pozice čajů Franck na chorvatském trhu.

Franck Czech s. r. o.

Tel.: 608 822 228
e-mail: david@caffefranck.cz
www.kava-franck.cz

sofis partner
www.sofispartner.cz

COPY CENTRUM, CEJL 91, BRNO
K-copy

WWW.K-COPY.CZ

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

REGIONÁLNÍ HOSPODÁŘSKÁ KOMORA BRNO
Výstaviště 1, areál BVV, 648 04 Brno
tel.: 532 194 911, fax: 532 194 938
e-mail: rhkbrno@rhkbrno.cz
www.rhkbrno.cz

topvision

member of
e·du·a
GROUP

FIREMNÍ ROZVOJOVÉ PROGRAMY

Interní vzdělávání na míru

Pomáháme Vám s dosahováním potřebných výsledků jednotlivých oddělení a celých firem.

Výhody spolupráce s námi:

- ✓ jasně cílené firemní rozvojové programy
- ✓ vynikající lektorský a konzultační tým
- ✓ nadstandardní servis při realizaci zakázek
- ✓ měřitelné přínosy
- ✓ garance výsledku

Poskytujeme rozvoj v těchto oblastech:

Rozvoj lidí
- ✓ Manažerské dovednosti
- ✓ Obchodní dovednosti
- ✓ Komunikační dovednosti
- ✓ Koučink

Řízení firem
- ✓ Strategické řízení
- ✓ Projektové řízení
- ✓ Řízení změn
- ✓ Finance pro nefinanční manažery
- ✓ Řízení a optimalizace procesů

Diagnostika
- ✓ AC/DC
- ✓ Focusové workshopy
- ✓ 360° zpětná vazba
- ✓ Mystery shopping, calling

Podpora HR oddělení
- ✓ Analýza a optimalizace procesů HR oddělení
- ✓ Koučink a mentoring HR pracovníků
- ✓ Odborný rozvoj HR pracovníků
- ✓ Strategické plánování

top vision s. r. o. | U Půjčovny 952/2, 110 00 Praha 1 | tel.: 234 718 721 | zc@topvision.cz | www.topvision.cz

REFERENCE: ČESKÁ SPOŘITELNA · TB TATRA BANKA · ELECTRO WORLD · BOSCH Stvořeno pro život · Alliance Healthcare · Continental

Anabea gift shop
725 525 252
obchod@anabea.cz

Bar Restaurace Bílkova 13
224 829 254
rezervace@bilkova13.cz

Big One Fitness Club
542 211 903
info@big1fitness.cz

CESR CZ
530 501 935
info@cesr.cz

DONAR s. r. o.
545 575 391
yamaha-donar@volny.cz

Franck Czech s. r. o.
608 822 228
david@caffefranck.cz

GOLF & SKI RESORT OSTRAVICE
558 431 549
info@golf-ostravice.cz

Intermundo, s. r. o.
226 200 867
cigars@intermundo.cz

K-copy
545 210 700
info@k-copy.cz

Regionální hospodářská komora Brno
532 194 911
rhkbrno@rhkbrno.cz
info@rhkbrno.cz

SATURITAS s. r. o.
222 365 554
541 228 944
776 262 706
office@saturitas.com

Sofis partner, s. r. o.
530 501 935
info@sofispartner.cz

top vision s. r. o.
234 718 721
info@topvision.cz

Trido s. r. o.
516 527 211
trido@trido.cz

Trygon Brno
541 243 872
info@trygonbrno.cz

T.S.Bohemia a. s.
585 157 488
840 159 159
eobchod@tsbohemia.cz

KALENDÁŘ VZDĚLÁVACÍCH AKCÍ
UNIE PRO ROZHODČÍ A MEDIAČNÍ ŘÍZENÍ ČR, a. s.

Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a. s. pořádá vzdělávací akce zaměřené na správu pohledávek, řešení obchodních sporů a prevenci jejich vzniku. Semináře představují rozhodčí řízení jako moderní metodu řešení sporů se všemi jejími výhodami, právními důsledky a způsoby využití. Workshopy nabízejí účastníkům komplexní pohled na průběh rozhodčího řízení a další související problematiku – např. daňovou, exekuční apod. Naši odborníci připravují také školení pro obchodní týmy na míru a další specializované akce, přednáší i na odborných konferencích partnerů.

Přehled nejbližších akcí:

Seminář: Rozhodčí řízení - efektivní nástroj na řešení pohledávek

8. března 2011 – Brno
12. dubna 2011 – Brno
10. května 2011 – Brno
14. června 2011 – Brno

Workshop: Rozhodčí řízení – účinný nástroj prevence proti dlužníkům

19. května 2011 – Brno
15. září 2011 – Brno

Semináře se konají v sídle Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR (Cejl 91, Brno), workshopy v prostorách Noem Arch Restaurant & Design Hotel (Cimburkova 9, Brno). Účastníci získají osvědčení o absolvování semináře, školicí a propagační materiály, občerstvení a roční předplatné lifestylového magazínu Satisfakce zdarma.

Další informace získáte na telefonním čísle 545 242 592 nebo na e-mailu seminare@urmr.cz. Na konkrétní semináře se registrujte na webu www.urmr.cz/seminare, na workshopy na webu www.urmr.cz/workshop.

foto archiv

Společné závazky

Solidární dlužnictví je zákonem upravený druh klasifikace závazků, kdy za splnění závazku odpovídají věřiteli dva či více dlužníků. Solidární dlužnictví je upraveno v ust. § 511 zákona č. 40/1964 Sb. (občanský zákoník, OZ) pod rubrikou společné závazky.

Zmíněné ustanovení v odst. 1 stanoví, že pokud je právním předpisem, rozhodnutím soudu či dohodou účastníků stanoveno, anebo vyplývá-li to z povahy plnění, že více dlužníků má témuž věřiteli splnit dluh společně a nerozdílně, je věřitel oprávněn požadovat plnění (v plné výši) na kterémkoli z nich. Odstavec 2 zmíněného ustanovení pak obsahuje tzv. dílčí solidaritu, která se uplatní vždy, neplatí-li solidarita ve smyslu odst. 1. Pokud tedy není stanoveno, dohodnuto, případně nevyplývá-li to z povahy plnění, že všichni dlužníci dluží společně a nerozdílně, jsou jejich podíly stejné a věřitel se může vůči jednotlivým dlužníkům domáhat pouze úhrady té části závazku, kterou mu konkrétní dlužník dluží. Z pohledu věřitele je tedy jednoznačně výhodnější první dlužnická solidarita, neboť může požadovat úhradu celého závazku po kterémkoli dlužníkovi (obvykle po tom, který je schopen závazek uhradit), o vypořádání vzájemných závazků se ovšem již nestará. Oproti tomu při dílčím plnění hrozí, že část dlužného závazku uhrazena nebude, neboť může podléhat plnění od dlužníka, který ji není schopen uhradit. Pro věřitele je tedy vhodnější, aby měl sjednáno společné a nerozdílné plnění dlužníky, protože takové ujednání zvyšuje pravděpodobnost uhrazení závazku.

Pro dlužníky je samozřejmě taková dohoda méně příjemná, protože případné riziko neuhrazení části závazku přechází z věřitele na dlužníka. Pokud totiž některý z dlužníků uhradí celý závazek nebo větší část závazku, než by mu příslušela, může požadovat poměrnou úhradu po ostatních dlužnících. Obsah solidárního dlužnictví je tedy v zásadě stejný – každý z dlužníků hradí pouze svůj podíl. Rozdíl je v tom, že v případě dlužnictví dle ust. § 511 odst. 1 OZ může věřitel požadovat úhradu celého dluhu po kterémkoli z dlužníků, přičemž tito pak vypořádají výplatu dluhu mezi sebou dle podílů. Dlužnictví podle ust. § 511 odst. 2 OZ naopak toto právo věřiteli nedává a každý z dlužníků je povinen plnit pouze svůj podíl na závazku.

Nárok dlužníka, který ve smyslu ust. § 511 odst. 1 OZ uhradil dlužný závazek vůči ostatním dlužníkům, je nárokem následným, regresním. Dlužník tak může požadovat úhradu podílů od ostatních dlužníků až poté, co sám závazek uhradil. Oproti tomu má dlužník dlužící ve smyslu ust. § 511 odst. 2 OZ povinnost vyrozumět o tom bez zbytečného odkladu ostatní dlužníky a dát jim příležitost, aby uplatnili své námitky proti pohledávce. Může na nich požadovat, aby dluh podle podílů na ně připadajících splnili nebo aby ho v tomto rozsahu dluhu jinak zbavili. V tomto případě se hovoří o tzv. regresu předběžném. Pokud není naplněn (tedy není-li spoludlužníky zcela nebo částečně hrazeno), zůstává vždy hradícímu dlužníkovi regres následný, tedy regres ve smyslu ust. § 511 odst. 1 OZ.

Z hlediska procesního je nutná náležitá dispozice žalobce s předmětem řízení. Jde o to, aby žalobce uplatnil svůj nárok vůči dlužníkům podle druhu solidarity. Pokud se jedná o pasivní solidaritu ve smyslu ust. § 511 odst. 1 OZ, je na věřiteli, zda bude požadovat úhradu celého dluhu po jednom, více nebo všech dlužnících. Je právem věřitele požadovat svůj nárok po kterémkoli dlužníkovi, po části z nich i po všech. Nicméně je logické požadovat tento nárok po všech dlužnících, neboť takový postup zvyšuje pravděpodobnost vymožení pohledávky. Požadavek na úhradu solidárního závazku ovšem musí být v žalobě vyjádřen.

Oproti tomu solidarita dílčí (ve smyslu ust. § 511 odst. 2 OZ) zavazuje dlužníka pouze co do části závazku. Požaduje-li tedy žalobce úhradu celé částky, je nucen žalovat všechny dlužníky. Obdobně je nucen specifikovat své nároky v žalobě, a to vůči všem dlužníkům.

Se solidárními závazky se lze setkat v praxi poměrně často. Společně zavázanými jsou např. manželé v rámci společného jmění manželů. A to vůči závazkům vzniklým v době trvání manželství, případně i vůči jiným, sjednaným jakožto součást společného jmění manželů. Obdobně se společný závazek objevuje u přistupitelů ke dluhu nebo např. u ručitelů a původních dlužníků ze závazku. Hlavním důvodem častého využívání společných závazků v praxi přitom je výše zmíněné lepší zajištění úhrady závazku.

Mgr. Jaromír Škára
advokát

...řešte svoje věci **kdekoliv**

"Čas jsou prý peníze, ale peníze se nerovnají času. Bez peněz se dá ještě vždy mnoho udělat, bez času nic."
JAN NERUDA

Portál E-ARBITER je internetovým rozhraním pro rozhodčí řízení on-line, vedené prostřednictvím Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s. Na jeho platformě je vytvořeno pro každý jednotlivý spor vlastní on-line soudní fórum, kde celé řízení probíhá. Proces řešení sporu je založen pouze na elektronické komunikaci, a to od podání rozhodčí žaloby až po vydání rozhodčího nálezu.

On-line průběh umožňuje účastníkům sporu se kdykoliv přihlásit do soudního fóra a vidět tak aktuální stav řízení a elektronický spis. Ihned je možné podat jakékoli podání či předložit důkaz.

Odpadají výdaje za korespondenci, ztracené a nedoručené dopisy či předvolání. Řízení je účastníkem vedeno z vlastní kanceláře nebo z kteréhokoli místa na světě – bez papírování a osobní účasti na jednáních.

Rozhodčí řízení vedené prostřednictvím on-line soudního fóra portálu E-ARBITER zvyšuje komfort, šetří čas a snižuje náklady. To vše při zachování plné legálnosti a legitimity procesu, v němž je hlavní důraz kladen na bezpečnost a ochranu komunikace. Naplněným mottem portálu E-ARBITER je **„SVOBODA KDEKOLIV KDYKOLIV"**

e-arbiter
ON-LINE SOUDNÍ FÓRUM

provozovatel portálu E-ARBITER.cz
Unie pro rozhodčí a mediační řízení ČR, a.s.
office: Cejl 91, Brno 60200 Česká republika
Recepce tel.: +420 545 242 598
GSM brána: +420 739 573 440
Fax: +420 545 210 245
E-mail: unie@urmr.cz
Web: www.e-arbiter.cz, www.urmr.cz

SATURITAS
PRECIOUS METALS

DODAVATEL DRAHÝCH KOVŮ

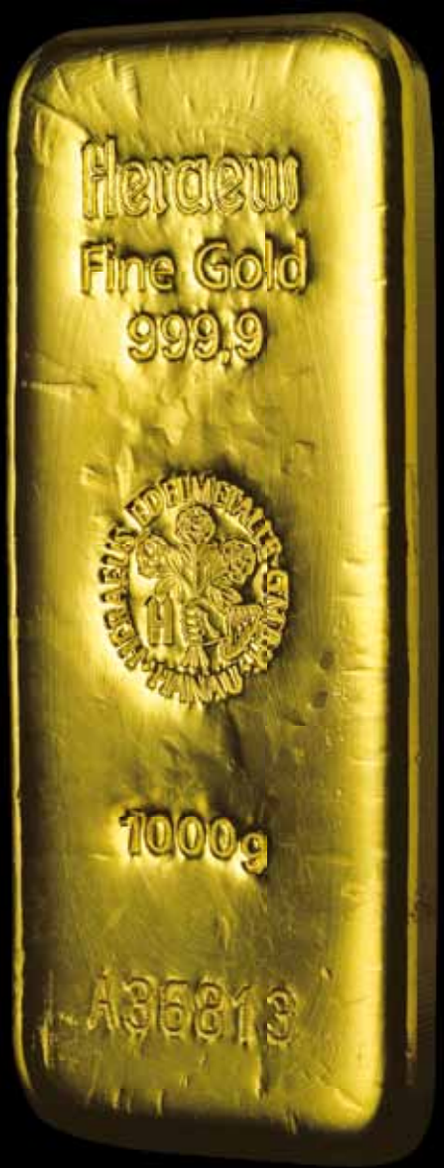

www.saturitas.com

SATURITAS s.r.o., Křenova 438/7, 162 00 Praha 6 – Veleslavín
tel.: +420 222 365 554, +420 541 228 944 , mobil: +420 776 262 706, office@saturitas.com